The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

LATVIJA
AMERIKA

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Viksna, J. Vītols, A. Gailītis. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N. Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20-$6.40 par vienu collas slejas telpu.

WEDNESDAY, DECEMBER 21, 102./1031. n-rs. TREŠDIEN, 1961. GADA 21. DECEMBRI

KOMŪNISTI NOLĒMUŠI TRIMDINIEKU SPIESTUVĒS RĪKOT SABOTĀŽAS AKTUS

NO KUĢA „LATVIJA" NOBĒGUSĀ JĀŅA MAZULĀNA STĀSTS

SPECIĀLZIŅOJUMS NO ZVIEDRIJAS

Jānis Mazulāns, kas 17. oktobrī ar kuģi „Latvija" ieradās Stokholmā, tagad atklāj, ka viņam bijis Čekas uzdevums izspiegot un dezorganizēt latviešu trimdiniekus. Viņš pastāsta arī, kā nokļuvis čekas tīklos.

Mazulānam Zviedrijas valdība jāuzvedas ārzemēs. Pēc tam intagad piešķirusi patvēruma tiesības. Baltiešu komiteja bija sarīkojusi preses konferenci, kurā piedalījusies Imturista pārstāvis un beidzot Stokholmā tūristi vēl sakojusi preses konferenci, kurā ņēmusī pēdējos norādījumus no Mazulāns iepazistināja žurnālistus ar dzīvi Latvijā un ar iemesliem, kas viņam likuši izvēlēties brīvību. Komitejas priekšsēdis Padomju sūtniecības. Galvenie prof. Birgers Nērmans iepazistināja žurnālistus ar Mazulānu. Kā žurnālisti atzīmē, Mazulāns ir vidējos gados, iesirmiem matiem, runā ātri, ir ļoti nervozs. Ja viņš paņem kafijas tasi, tad redzams, ka roka trīc. Uz jautājumiem atbild bez lielas domāšanas.

TŪRISTU SLEPENIE UZDEVUMI

Mazulāns valsirdīgi pastāstija, ka Stokholmā viņš ieradies ar trīs uzdevumiem: 1) noskaidrot, vai viena zināma persona nestrādā kādā antikomūnistu spiegošanas organizācijā, 2) panākt, lai kāds latviešu izdevējs uzņemas komūnistiem draudzīga laikraksta izdošanu un 3) noskaidrot sabotāžas iespējas spiestuvēs, kur iespiež latviešu laikrakstus un grāmatas.

Viņam bijis kontakts ar Jaziem paziņām Zviedrijā, ar kuriem sarakstījies. Visas saņemtās vēstules un zaļņi bijuši jāiesniedz čekai. Kāds latvietis Zviedrijā viņam sūtījis saiņus un kā pretpakalpojumu lūdzis atsūtīt latviešu mākslas darbus. Kādu dienu čeka viņam devusi rīkojumu rakstīt šim latvietim, lūdzot atsūtīt filmu uzņemšanas kameru, kas viņam it kā vajadzīga darbā. Mazulāns domājis, ka minētais latvietis to nesūtīs, jo ir dārga. Bet kamera tomēr pienākusi. No tā čeka sprieduši, ka šis latvietis laikam ir kādas pretkomūnistiskās spiegošanas organizācijas loceklis. Lai to noskaidrotu, Mazulānam bijis jābrauc uz Stokholmu. Tikko ieradies Stokholmā, Mazulāns saņēmis rīkojumu tūlīt iet pie minētā latvieša. Pēc satikšanās ar to, M. pārliecinājies, ka šis cilvēks interesējas tikai par latviešu mākslas darbiem.

Pēc tam Mazulāns saņēmis rīkojumu apmeklēt kādu latviešu izdevēju, lai to ievilktu savos tīklos. Čekas izstrādātais plāns bijis šāds: Mazulānam vajadzēja vispirms iedraudzēties ar izdevēju un tad nākt ar ierosinājumu, lai tas dod kādu rakstu Rīgas radio programmai. Rīgas radio labprāt pieņemšot viņa rakstu un samaksāšot labu honorāru. Pēc tam varētu jau izdarīt zināmu spiedienu pret šo izdevēju, lai tas izdod jaunu latviešu avīzi, apgādājot viņu ar vajadzīgajiem līdzekļiem. Sākumā šai avīzei būtu parastais pretkomūnistiskais kurss, bet ar laiku tur būtu jāsāk ievietot komūnismam labvēlīgi raksti. Bet minētais izdevējs katēgoriski atteicies ielaisties jebkādos sakaros ar komūnistiem.

Trešais uzdevums Mazulānam bijis noskaidrot, kur iespiež latviešu laikrakstus un grāmatas un kā tur būtu rīkojami sabotāžas akti.

Uzdevumu devējs un rīkotājs bijis ekskursijas vaditājs čekists, kas Rīgā bijis pazistams kā Pauls Petrovičš, bet Stokholmā — kā Puchovs. Mazulāns rādija arī šī vīra fotografiju.

TŪRISTUS APMĀCA „UZVESTIES"

Pirms izbraukšanas uz Zviedriju Mazulānam čekā stāstīts, ka viņam vienīgajam no ekskursantu grupas jāpilda slepeni uzdevumi, bet ceļā viņš noskaidrojis, ka katram ekskursantam jāpilda kāds uzdevums.

Pirms izbraukšanas visi tūristi savās arodbiedrībās instruēti. Kā aktīvs ieraksta arī visus ziņojumus, kc sniedz aģenti darba vietās. Katrā darba vietā šādu ziņotāju ir vairāki. Rīgas televizijas stacijā ir 6 ziņotāji. Ziņotāji ir arī katrā kolhozā. Katrs mājas pārvaldnieks ir čekas aģents. Kad pie Sverdlovskas nogāza amerikāņu lidmašīnu U-2, aģenti saņēma uzdevumu ziņot, ko katrs teicis par šo gadījumu un par Kremļa rīcību. Salīdzinot šo ziņotāju sniegto informāciju par katru personu, čeka redz, cik uzticīgi katrs ziņotājs strādā un kuram no tiem var uzticēties.

Šī spiegošanas sistēma, kuŗā viņš bijis spiests pats piedalīties, atstājusi uz Mazulānu ļoti smagu iespaidu un tā arī spiedusi viņu izšķirties par bēgšanu. Kad ieradies Stokholmā, viņš nolēmis spert izšķiroso soli, aizgājis pie sava drauga, kas tam sūtījis saiņus un lūdzis viņa palīdzību.

PIEDERĪGIE NEDRĪKST SARUNĀTIES AR IEBRAUCĒJIEM

Kad Mazulānam jautāja, ko viņš domā par tūristiem, kas no brīvās pasaules dodas uz Latviju, viņš paskaidroja: Čeka mekle nodibināt ar tiem sakarus un izmēģina, vai nevar kādu no viņiem izmantot savā labā. Ja kāds ārzemju tūrists vairākkārt

(Nobeigums 5. lpp.)

GAISA TRAĢĒDIJAS ASV UN VĀCIJĀ

TRĪS LIDMAŠĪNU KATASTROFĀS NOGALINĀTI AP 200 CILVĒKU.

Ņujorkā. Pagājušās nedēļas nogalē Ņujorka piedzivoja smagāko gaisa katastrofu civilaviācijas vēsturē. Divas pasažieŗlidmašīnas, viena ceļā uz Aidlvaldes, otra uz Lagardija lidlauku, sadūrās gaisā, nogalinot 127 cilvēkus. DC-8 strūklliidmašīna, kas Ņujorkā bija ielidojusi no Čikāgas, avarēja Bruklīnā, nogalinot 76 pasažieŗus un visu apkalpi. Avārijas brīdī dzīvs bija palicis vienīgi kāds 11 gadu vecs zēns, kas vēlāk tomēr nomira. Otra lidmašīna nokrita Statena salā, nogalinot apkalpi un pasažieŗus. Pieskaitot nelaimīgos, kas tika nogalināti, DC-8 lidmašīnai avarējot Bruklīnā, nedēļas nogales traģēdija virs Ņujorkas prasījusi 138 cilvēku dzīvības, un ir ļoti iespējams, ka drupas slēpj vēl vairāk mirušo.

Tikai dienu pēc lielākās gaisa katastrofas Ņujorkā pasauli satrieca ziņa par nelaimi Rietumvācijā. Kāda amerikāņu lidmašīna avarēja Minchenes ielās, uzkrītot kādam pārpildītam ielu dzelzceļa vagonam. Līdz šim zināms, ka nogalināti 49 cilvēki.

EDITES HAIDERES ZIEMSVĒTKU SVEICIENS VISIEM DRAUGIEM - LATVIEŠIEM

Tuvojas atkal laiks, kad mūsu domas ticīgā lūgšanā vēršas uz visas pasaules bērnumu — mūsu Pestītāja piedzimšanu. Pirmo Ziemassvētku notikumā dzima visas pasaules ceriba: — tāds bija eņģeļu vēstījums.

Brīvie cilvēki gadsimtu gājumā kļuvuši pārāk apmierināti, pārāk pieticīgi un vienaldzīgi, dzīves ērtības iegrimuši, kaut arī šai brīdī visa cilvēce stāv nebēdīgu pārbaudījumu un baismu, nezināmu notikumu priekšā.

Mums jāzina, ka nekad nebūs miera visā pasaulē, ja tā būs tikai daļēji brīva un daļēji verdzībā, jo par mieru lūdz un sapņo katrs labais cilvēks.

Tādēļ mums šai brīdī, kad tuvojas Jaunā gada mija, un kad teiksim ardievas Ziemsvētkiem, jāvērš mūsu skati uz rītdienu un jāzina, kas mums darāms. Mums jāzina, ka, uzticoties Dievam un stiprinot sevī ticību un pārliecību, mēs varam radīt taisnību un mieru virs zemes un labu prātu — saprašanos cilvēku vidū: tas ir viss, ko mēs tagad lūdzam un meklējam!

Vēlu jums visiem Dieva svētību un laimi tagad, kā arī nākamajā 1961. gadā!

EDITE HAIDERE,
Radio CHML, Hamilton,
113 Ottawa St., N.

DE GOLLS GATAVOJAS SARUNĀM

FRANCIJAS PREZIDENTS RISKĒS AR JAUNIEM NEMIERIEM ALŽIRIJĀ.

Parīzē. Kamēr Alžirija pamazām norimst pēc asiņainās prezidenta de Golla vizītes, pēdējais nolēmis turpināt savu Ziemeļafrikas politiku, kas nozīmē, ka jārēķinās ar jaunām demonstrācijām un nemieriem.

Lai gan līdz Alžīrijas jautājuma nobalsošanai, kas notiks nākamā gada 8. janvārī, Alžīrijas nacionālisti nolēmuši neko neuzsākt, pēc tam var rēķināties ar sadursmju atkārtošanos. Nacionālisti, kā zināms, prasa pilnīgu Alžīrijas neatkarību. Eiropieši prasa Alžīrijas piesaistīšanas turpināšanu Francijai, un de Golls piedāvā daļēju neatkarību cerībā izbeigt sešu gadu ilgo karu.

LAOSAS KOMŪNISTUS ATBALSTA MASKAVA UN PEKINGA

PRETKOMŪNISTI IEKARO VIENTIANI

KOMŪNISTU KARASPĒKS MARŠĒ UZ KARALISKO GALVASPILSĒTU LUANGPRABANGU.

Hongkongā. Pagājušās nedēļas nogalē ģen. Nosavana spēki padzina kpt. Kong Li komūnistu armiju no Laosas administratīvās galvaspilsētas Vientianes. No Laosas saņemtās ziņas liecina, ka pilsēta gandrīz nedēļu ilgās cīņās ļoti smagi cietusi un ka daudz kvartālu pilnīgi iznīcināti.

Kamēr pretkomūnistu spēki var svinēt šoreiz jau ļoti nopietnu uzvaru nerimstošajā Laosas pilsoņu karā, komūnistu armija sākusi maršēt uz karalisko galvaspilsētu Luangprabangu.

Lai gan Laosas komūnisti ir skaitliskā mazākumā, to apbruņojums ir labāks nekā nacionālās valdības karaspēkam. Komūnistus apgādā Padomju Savienība un komūnistu Ķīna. Tai pašā laikā komūnisti Laosā un Ziemeļvietnamā uzsākuši kampaņu pret Dienvidvietnamu, Taizemi un nacionālistu Ķīnu, apgalvojot, ka pēdējo karaviri cinās Laosas armijas rindās. Komūnisti pat apgalvo, ka Laosas armiju komandējot amerikāņu virsnieki.

Kamēr Sav. Valstis Laosas karā aktīvi nepiedalās, ar iejaukšanās iespēju amerikāņi tomēr ir rēķinājušies. Laosas tuvumā kreisē lidmašīnu bazes kuģi Leksingtons un Benningtons ar savām lidmašīnām un apmēram pusotra tūkstoša karavīru. Sav. Valstu iejaukšanās Laosas konfliktā varētu notikti vienīgi tad, ja to pieprasītu Dienvidaustrumāzijas aizsardzības organizācija. Un tā to varētu darīt vienīgi tad, ja pēdējās palīdzību prašītu legālā Laosas valdība. Līdz šim tas vēl nav darits.

TILTU ATJAUNOTĀJI

sauksies mūsu jaunais romāns, ko sāksim iespiest nākošajā Latvijas Amerikā numurā. Autors Teodors Zeltiņš šai rimānā risina tālāk daža bēgla liktengaitas Vācijā pēckara gados, tādējādi pieslēdzot šo romānu kā otro daļu savam darbam „Drupu republika", kas jau parādījās mūsu laikrakstā.

„Tiltu atjaunotājos" lasītāji sastaps atkal jauno dzejnieku Auriņu, iepazīsies ar latviešu kultūras atjaunotājiem trimdā, nometņu dzīvē, — skatuves mākslinieķiem, mūziķiem, rakstniekiem, kas pašaizliedzīgā un sīkstā neatlaidībā pāri drupām cel jaunus latviskās kultūras tiltus no nometnes uz nometni, no sirds uz sirdi, tādējādi sniedzot savā asprātīgajā stilā ne tikai interesantu lasāmvielu, bet veidojot darbu ar lielu kultūrvēsturisku nozīmi.

Krievu komūnistu jaunieši Austrālijā

Patlaban Austrāliju apceļo krievu „jaunekļi" (pāri par 30 gadiem), lai izspiegotu šo viņiem nepazīstamo zemi. Šo apceļošanu noorganizējušas dažas šejienes kreisās arodbiedrības. Jaunekļi uzdodas par strādniekiem Južāņinu, Elečenko un Šutovu.

RIETUMEIROPAS AIZSARDZĪBAI NEPIECIEŠAMI ATOMIEROČI

Ziemeļatlantijas organizācijas valstu ārlietu ministru konference Parīzē

Laikā, kad Francija cieš savu līdz šim lielāko politisko sakāvi Alžīrijā un Sav. Valstis gatavojas prezidenta maiņai, Parīzē notika Ziemeļatlantijas Savienības ārlietu ministru konference. Pēc pašu delegātu atzinuma, pēdējā beidzās, nekā nepanākusi, un visumā tiek ieskatīta par līdz šim neproduktīvāko.

Organizācijas sarunās visdarbīgākais izrādījās Kanadas ārlietu ministrs Grīns, kas pārmeta saviem sabiedrotajiem nespēju sadarboties Apvienotajās Nācijās. Grīns pamatoti aizrādīja, ka Apvienotajās Nācijās Padomju Savienība un komūnistu bloka valstis vienmēr prot Rietumiem izsist pamatus zem kājām. Ārlietu ministra Grīna uztverē komūnistu panākumi meklējami vairākos virzienos. Pirmkārt, krievu un to satelītu diplomāti uz sarunām vienmēr ierodas daudz labāk informēti un sagatavoti nekā rietumnieki. Otrkārt, komūnisti pēc iespējas cenšas iegūt Āzijas un Afrikas valstu simpatijas, kas viņiem tik bieži arī izdodas, un kas Rietumiem tik bieži neizdodas. Un treškārt, Rietumiem trūkst sadarbības, kuŗas padomju bloka valstīm netrūkst nekad. Par to Ziemeļatlantijas organizācijas ārlietu ministru konferencē sūdzējās arī Beļģija, uztraucoties, ka tagadējā Kongo krizes laikā sabiedrotie nebūt nav vienmēr atbalstījuši tās Afrikas politiku.

Kanadas priekšlikums par Ziemeļatlantijas organizācijas valstu valdību galvu konferenci nesaņēma nekādu atbalstu. Dobīgākais izrādījās Kanadas ārlietu ministrs Grīns, kas pārmeta saviem sabiedrotajiem nespēju sadarboties Apvienotajās Nācijās. Grīns pamatoti aizrādīja, ka Apvienotajās Nācijās Padomju Savienība un komūnistu bloka valstis vienmēr prot Rietumiem izsist pamatus zem kājām. Ārlietu ministra Grīna uztverē komūnistu panākumi meklējami vairākos virzienos. Pirmkārt, krievu un to satelītu diplomāti uz sarunām vienmēr ierodas daudz labāk informēti un sagatavoti nekā rietumnieki. Otrkārt, komūnisti pēc iespējas cenšas iegūt Āzijas un Afrikas valstu simpatijas, kas viņiem tik bieži arī izdodas, un kas Rietumiem tik bieži neizdodas. Un treškārt, Rietumiem trūkst sadarbības, kuŗas padomju bloka valstīm netrūkst nekad. Par to Ziemeļatlantijas organizācijas ārlietu ministru konferencē sūdzējās arī Beļģija, uztraucoties, ka tagadējā Kongo krizes laikā sabiedrotie nebūt nav vienmēr atbalstījuši tās Afrikas politiku.

Kanadas priekšlikums par Ziemeļatlantijas organizācijas valstu valdību galvu konferenci

SIMPATIZĒ EIROPAS APSPIESTAJĀM TAUTĀM

LATVIEŠU VAJĀŠANAS LATVIJĀ

Apspiesto Eiropas Nāciju asamblejа sanāca uz sēdi 9. decembrī, lai atzīmētu Cilvēka tiesību deklarācijas dienu. Kā viesi bija ieradušies dažu Afrikas un Āzijas tautu pārstāvji. Dahomejas (Afrikā) pārstāvis Apvienotajās Nācijās, Ignacio Pinto teica, ka viņš labi zinot, kas ir apspiešana, jo vēl nesen viņa zeme atradusies zem koloniālā jūga. Pašnoteikšanās un cilvēka tiesības Austrumeiropā tiek mīditas kājām. Tie, kas visskaļāk runā par cilvēka tiesībām, ir tie, kas laupa citiem šīs tiesības.

Indiešu pārstāvis Trikamdas savā runā izteica izbrīnu, ka Hruščeva uzstāšanos koloniju atbrīvotāja lomā AN debatēs tikai retais esot apstrīdējis. Madagaskaras pārstāvis Andriamahero pateica: „Mūsu simpatijas pieder jums, un mēs ļoti labi saprotam jūsu stāvokli."

Dr. Māsēns runāja par cilvēka tiesību apspiešanu Latvijā, uzsverot rusifikāciju. Latvijas komūnistu partijā ir tikai 67.000 locekļu, no kuŗiem divas trešdaļas ir krievi, to skaitā visi krievu karaspēka virsnieki. Nesen aizliegtā latviešu etnografiskais koris „Saulgrieži", kas esot bijis „kaitīgs nacionālo ideju paudējs." Krievi izgudro arvien jaunus līdzekļus, lai iznīcinātu zemes latvisko raksturu. Pilsētas lielas sistēmatiski pārdēvē, tām dodot krievu nosaukumus.

Asamblejas priekšsēdis nosūtīja vēstuli Apvien. Nāciju pilnsapulces priekšsēdim Bolandam, aizrādot, ka padomju delegāti bez ierobežojumiem var apsūdzēt ikvienu, kamēr mēģinājumu kritizēt Padomju Savienību parasti noklusē.

Selasi atgriežas

KRONPRINCIS ASFA VASANS, KO SĀKUMĀ IESKATIJA PAR ABESINIJAS REVOLŪCIJAS ORGANIZĒTĀJU, SAGAIDA SAVU TĒVU ATGRIEŽAMIES NO BRAZILIJAS.

Lai gan ziņas vēl ir visumā skopas, ir iemesls domāt, ka mēģinājums gāzt Abesīnijas ķeizaru Haile Selasi beidzies nesekmīgi. Revolūcija galvaspilsētā Adisabebā sākās pagājušās nedēļas vidū, kamēr ķeizars viesojās Brazilijā. Tai laikā ziņoja, ka sacelšanās organizētājs bijis Haile Selasi dēls kronprincis Asfa Vasans. Pēdējais tomēr bija ieradies sagaidīt savu tēvu atgriežamies no Brazilijas, līdz ar to automatiski noliedzot visas baumas, ka viņš būtu bijis iejaukts Abesīnijas revolūcijā.

Īsi pēc tam, kad no Adisabebas saņemtā informācija liecināja, ka tur notikusi bezasiņaina revolūcija, galvaspilsētā un vairākās citās pilsētās sākušās smagas kaujas starp revolūcionāriem un ķeizaram lojāliem spēkiem. Ciņu laikā, tagad ziņo no Adisabebas, nogalināti „tūkstošiem" cilvēku. Radiofonā saviem pavalstniekiem ķeizars Haile Selasi aicinājis visus revolūcijas dalībniekus atzīties, apsolīdams pēdējiem amnestiju.

VAI IZRAĒLAI BŪS ATOMIEROČI?

SAV. VALSTIS UZTRAUCAS PAR FRANCIJAS IESPAIDU IZRAĒLAS ATOMPĒTĪJUMOS.

Vašingtonā. Spēku samērs Vidējos Austrumos, par ko tik ļoti uztraucas un rūpējas Sav. Valstis un Anglija, var atkal būt nonācis svaru kausos. Izraēla, daudz attīstītākā zinātnē par arabu zemēm, nule kā nākusi klajā ar vairākiem sasniegumiem atompētniecībā, un Sav. Valstis baidās, ka jau dažu nākamo gadu laikā tā varētu sākt domāt par atomieroču ražošanu. Izraēla gan šādas baumas noliedz, paskaidrojot, ka vispirms tā vēl atrodas tālu no atomieroču ražošanas stadijas un, otrkārt, ja arī tā to būtu sasniegusi, financiāli tas būtu neiespējams.

Ziņu par Izraēlas tendencēm atomieroču laukā tomēr neievērotu nedrīkst atstāt. Un, proti, Izraēlai palīdz Francija, kas uz Izraēlu nosūtījusi savus tehniķus. Un vai tā ir tikai sagadīšanās, ka Izraēlas atomskaldītājs ir gluži tāds pats, kādu franči lietoja savas pirmās atombumbas izgatavošanai?

Kanadas Immigrācijas ministrijas Ontario provinces sekretariāts novēl visiem priecīgus Ziemassvētkus ar šo svētku apsveikumu kartiti 32 valodās.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
ienaidnieki grib mūs iznīcināt.
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Arhibiskaps T. GRĪNBERGS

TOLERANCE

Antagonismam cilvēku dzīvē ir liela loma un plašs izteiksmes diapazons. Ievērojamu savas dzīves daļu un enerģiju ļaudis atdod antagonisma radīto seku dziedināšanai. Varbūt dzīve ar to kļūst interesantāka, tāpat kā apraksti un filmas par karu. Bet izjūtas mainās, kad pašiem uz savas ādas jāizmēs asiņainās lomas. Tomēr visa cilvēces vēsture ir tikpat pilna karu kā amerikāņu govju ganu filmās — lielumā un miniatūrā.

Tādēļ vispārējā vēsturē daudz lapu veltīts tam, kas atnesis postu, karus, iznīcību, bet nav vārdu, kuros vienkārši sludinātu mīlestību. Līdz šai dienai ignorēdami šo mācību, mazie cilvēki sakrāj gan savas mazās, gan visas nācijas nelaimes. Visnožēlojamāk, ka šīs mācības vārdā ari ir izlietas asinis, sabradātas mierīgu cilvēku dzīves. Tagad vairs tikšanu ar zobenu neuzspiež, bet cilvēku nevienprātība izsakās neskaitāmu sektu organizēšanā. Katrs mazs epizods, teiciens, vai arī kāds vārds Bībelē kļūst par iegansta kādas ticības grupas dibināšanai. Šī grupa sašaurina savu apziņu, aizdedzina fanātismu un izpleš savu vervēšanas kampaņu. Ne katrreiz ir ideāla sa-ticība pat vienas ticības brāļu vidū. Tādēļ jo lielu prieku sagādāja prāvesta A. Skrodeļa sirsnīgie vārdi, atmiņas un vēlējumi baptistu draudzēm viņu jubilejas vakarā Toronto.

Ja mīlestība uz Dievu ir patiesa, tā ir vienīgā, kurai trūkst greizsirdības elementa. Patiesai kalpošanai Dievam un citiem cilvēkiem vajadzētu kļūt par vienīgo kristīanisma ideālu. Baptistiem šī kalpošana savam tuvākam, šķiet, ir par sevi saprotama lieta. Zedelgemā baptistu mācītājs atveda savieru tieibu

[illegible] un viņu vidū nebija bada upuru, kādu desmitiem ncmira starp citu ticību piederīgiem. Tam kumosam ir savs nieks indes klāt, kuru apēd, neupurēdams kādu daļu iegūtā citu cilvēku posta mazināšanai.

Brīviba ir mīļa ikvienai radībai, bet tiesība rast un paust savus uzskatus nepieciešama ikvienai cilvēcīgai būtei. Ja šīs tiesības aspiež, tad cilvēku degradē līdz dzīvnieka stāvoklim. Šo tiesību atzīšana tomēr nedrīkst novest līdz cīņām un neiecietībai pret citu uzskatiem. Nesenās vēlēšanas parādīja pareizo ceļu dzīvei demokratiskā iekārtā. Vajag atrast labākos ideālus un mērķus, intelligentāko rīcības veidu, un izšķirošanos atstāt cilvēkiem, kam šo mērķu dēļ vajadzēs strādāt un nest upurus. Un sakautie kandidāti, mazākumā palikušie, pieliks rokas kopējā darbā, bet nerīkos sabotāžas aktus, lai uzspiestu savu gribu. Tā apmēram vajadzētu rīkoties arī mums, veicot savus vietējos un nacionālos uzdevumus.

Mūsu apstākļos pietiktu viena sarīkojuma nedēļā, lai tas būtu sekmīgs. Un sekmīgs tas kļūtu, ja taptu radoši inspirēts, ideālisma motivēts un uzvests visu latviešu kopēji celtā namā. Prasību nav daudz, bet tās ir akūtas, jo draud sagraut ilgi lolotās paražas: trīs latvieši — septiņas partijas. Mums ir ļaudis, ar kuriem runājot, grūti atrast vajadzīgo toni un vārdus, lai tos nepavainotu. Vai nebūtu ikviena dzīvē skaistākais mērķis censties pēc ideāltipa, pret kuru izmests apvainojums pazemo pašu apvainotāju? Lai uz šī ceļa nokļūtu, jātop savu domu un izjūtu stingrākam sogim. Ja cilvēkam trūkst šo spēju pašam sevi sodīt vispirms, tas var viegli noslīdēt no jebkādiem augstumiem sadzīvē, mākslā, literātūrā vai politikā. Vislabāk, ja cīņu par toleranci sākam sevī un praktizējam savas ģimenes, draugu un paziņu vidū.

Lielu toleranci prasīja Norberta Trepšas runa un lielu koncentrēšanos, lai tai izsekotu līdz galam. Tik kodolīgu un bez tukšumiem izveidotu domu var attīstīt tikai liels, radošs un dievišķi inspirēts cilvēks. Patiesi, kā liesmu pātagas viņa vārdi krita uz visu, kas sakaltis, satrunējis, nicināms un atmetams. Dārdēja draudi kūtrībai, aizmigšanai; rasmīgas lietus šaltis slacināja atmodai, augšupejai un kalpošanai katru dzīvu labestības, gaiss[illegible]

[illegible] parmetām[illegible]am lai-kam, izniekotai enerģijai mazajās, savstarpējās cīņās un nevis apvienotai cīņai par savas tautas brīvību, kuras dēļ vienīgi Dievs mūs izlaidīs no verdzības vaļām. Sūrst atziņas par nesaderībošanos paaudžu vidū. Kauns apņēma arzinoties, cik ļoti laba izēšanās nokauj cilvēkā viscēlākās jūtas un izposta gleznākos nodomu ziedus.

Bet, visu to dzirdot, gribējās jautāt: vai tiešām žēlastība mums atnākusi un Kronvaldu Atis atkal atdzimis savas tautas vidū, lai sludinātu tai nacionāla lepnuma, pašaiziedzības un augstākās mīlestības evaņģeliju? Sen mums trūka vārdu, kas tā dzeļ, tā mudina un atdzīvina.

N. S.

KARA INVALIDIEM SAVA „ROTA"

Skats uz „Rotu" no dzimugures.

ATPŪTAS NAMS KATSKIĻU KALNOS PIE ŅUJORKAS

10. novembrī uz LKIA (Latvian American Handicapped Veterans Inc.) vārda tika koroborēts nekustams īpašums 12.6 akru platībā, uz kura ir koka divstāvu ēka ar vairākām istabām un peldbaseinu. Īpašumu LKIA nopirkusi par $6.000, samaksājot skaidrā naudā. Nopirktajam objektam dots vārds „Rota," tas atrodas ELKA parkā.

Lai uzpostu jauno īpašumu, bija saradušies talcinieki invalidi no Ņujorkas un tuvākās apkārtnes. Jumtu speciālists Jānis Upe ar palīgiem nodarvoja jumtu, tā iegūstot talcenieku piešķirto titulu „profesors jumtu jautājumos."

Pirmajai talkai savu palīdzīgo roku un atbalstu sniedza arī Ņujorkas latv. ev.-lut. draudzes vasaras kolonijas pārvaldnieks Jānis Bole.

„Rotai" ir izraudzīta pārvaldes komisija Arnolda Bērziņa vadībā, kas saziņā ar izbūves daļas vadītāju Alfredu Sprinci un Zīvertu plāno nama pārbūvi un paplašināšanu. Savu prasmi apsolījis arī arcitekts T. Dumpis. Jaunais īpašums domāts galvenokārt invalidiem kā atpūtas vieta vasarā. Ja telpas atļaus, to vajadzēs izmantot arī pārējie latvieši, jo tā uzturēšana ir pareizēta uz saimnieciskas bāzes, ņemot samaksu par telpu lietošanu.

Jau ar nākošo pavasari šo namu varēs izmantot pilnīgi, jo līdz pavasarim paredzēts paveikt visus nepieciešamos remonta darbus. Šī īpašuma iegādi ir veicinājuši labvēļi, kas ziedojuši naudas līdzekļus. Būvuzņēmējs J. Rīsbergs ziedojis būvmateriālus nama pārbūves vajadzībām.

Sakarā ar to, ka atpūtas nams „Rota" ir pirkts par latviešu ziedotajiem līdzekļiem, tas atzīstams par tautas balvu karā cietušajiem karavīriem. Jācer, ka invalidi ar šo pirkumu būs pilnīgi apmierināti un to varēs izmantot pēc savas patikas.

Lai sagādātu līdzekļus tālākai izbūvei, vairāki invalidi jau pieteikušies uz paijām par $200.- gabalā. Šo paiju īpašniekiem būs tiesības uz ¼ akra zemes platības šai īpašumā. Paijām jau iemaksāts $1.200.-.

LKIA izsaka pateicību visiem ziedotājiem un atbalstītājiem.

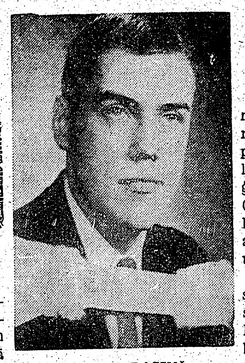

PĒTERIS RASIŅŠ beidzis Toronto universitātes architektūras fakultāti ar BA grādu. Ir korporācijas Selonijas loceklis.

LNAK VĒLĒŠANU KOMISIJA IZBEIDZ DARBĪBU

PAR PADOMES VĒLĒŠANĀM SŪDZĪBAS NAV IENĀKUŠAS

LNAK padomes vēlēšanu komisija 14. decembra vakarā sanāca uz sēdi, kurā piedalījās: pr-dis J. Grīslis (LNAK), J. Rolavs (Sv. Jāņa draudze), A. Sprogis (Pirmā draudze), J. Deksnis (skauti), A. Siliņa (gaidas), K. Kārkliņš (Saimnieciskā daļa), N. Pētersons (TLB) un O. Kļavenieks (DV).

Sēdes dalībnieki noklausījās sekr. J. Dekšņa nolasīto balsu skaitīšanas sēdes protokolu. Pr-dis J. Grīslis ziņoja, ka kopš balsu skaitīšanas dienas — 27. novembrī un vēlēšanu rezultātu publicēšanas presē ir pagājis pietiekami garš laika sprīdis, bet līdz šim nekādas sūdzības vēlēšanu komisijai nav ienākušas, kādēļ vēlēšanas atzīstamas par likumīgām un spēkā esošām, kam arī sēdes dalībnieki vienbalsīgi pievienojās.

Pr-dis tuvāk iepazīstināja ar vēlēšanu statistikas datiem. Izsūtīti 8200 vēlēšanu materiālu komplekti, pie kam 171 komplekts atnācis atpakaļ, nesasniedzot adresātus. Var atzīt, ka vēlētājus sasnieguši 8000 komplekti, pie kā gan piebilstams, ka daudzi vēlētāji būs saņēmuši dubultkomplektus, jo sūtījušas arī bāas vai draudzes. Vēlēšanās piedalījušies 18,35% vēlētāju (pēc izsūtīto vēlēšanu materiālu skaita), par 3% vairāk nekā iepriekšējās vēlēšanās. Šais vēlēšanās nodotais balsu skaits ir augstākais, kāds LNAK vēlēšanās jebkad bijis, kas, pēc J. Grīšļa domām, galvenokārt ir latviešu laikraksta „Latvija Amerikā" nopelns, vēlēšanu laikā sniedzot vispusīgus rakstus par vēlēšanu nozīmi latvietības stiprināšanai.

Nodoto balsu skaita ziņā no latviešu kolonijām pirmā vietā izvirzās Toronto ar 840 balsīm (no visu balsu kopskaita), bet procentuāli izsūtīto vēlēšanu komplektu skaitam, pirmā vietā izvirzās Niagara (36,5%), Bramptona (29,1%), Vindzora (27,3%), Londona (26%), Red Dira (22,2%), Toronto 20,7%) u.t.t. Ar vislielāko balsu skaitu ievēlētais padomes loceklis V. Upesīācis ieguvis 92% no derīgajām balsīm, bet vismazāko — padomes loceklis B. Cevers 45,4%. Visumā vēlētāji vēlēšanām veltījuši atzīstamu nopietnību, tikai uz vienas kandidātu listes bijis kāds „gudrs pamācību apraksts", slimi cilvēki no tādas atbrīvojami u.t.t. (ko rakstītājs būtu varējis viegli noskaidrot, iesniedzot par sevi attiecīgas ziņas). Kāda materiālu vēstule sūtīta atpakaļ ar piezīmi: „Nekādās latviešu, nedz kanadiešu organizācijās nesastāvu" . . . Un, kā jau agrāk ziņots, bija vērojamas dažas paviršības kandidātu skaita nosvitrošanā, atsevišķi saraksti bija bojāti un trūka dalības naudas iemaksas, kādēļ arī zināms skaits nodoto balsu bija jāatzīst par nederīgām.

Vēlēšanu starplaikā presē bija parādījies kāds raksts (lasītāju vēstule), kas asi kritizēja vēlēšanu gaitas lēno norisi. Bet šī kritika bija vērsta galvenokārt pret LNAK, ne vēlēšanu komisiju, kāpēc šai lasītāju vēstulei no vēlēšanu komisijas netika piešķirta vērība. Balsu skaitīšanas darbi šogad noritēja raitāki nekā iepriekšējo reizi, kas izskaidrojams ar darbu labāku sadalījumu.

Vēlēšanu materiālie izdevumi vēl pilnībā nav sakopoti, bet tie var svārstīties ap $550,-.

Pārrunās pie ierosinājumiem turpmākā LNAK vēlēšanu komisijas darbā, sēdes dalībnieki atzīma, ka iegūtā pieredze norāda, ka vienā dienā izdarīt balsu skaitīšanu nebūtu ieteicams, jo nogurdina darba darītājus, kas var radīt kļūdas. Šai sakarā ieņāca vairāki priekšlikumi, no kuriem reālākais bija pr-ža J. Grīšļa, ka balsu skaitīšanas darbi būtu veicami 2 dienās, pirmo dienu veltot skaitīšanas priekšdarbiem. J. Rolavs ierosināja pārrunāt LNAK padomes sesijā jautājumu par LNAK vēlēšanu izdarīšanu pēc 3 gadiem, motivējot to ar grūtībām vēlēšanu komisijas darbā, telpu trūkumu u. t.t.

Vēlēšanu komisijas pr-dis J. Grīslis pateicās komisijas darbiniekiem par labo sadarbību un apzinīgo pienākumu paveikšanu. J. Rolavs komisijas locekļu vārdā pateicās pr-dim par viņa atzīstamo taktu un pieeju komisijas darba labai izkārtošanai. Sēdes dalībnieki izteica sirsnīgu paldies biedrībām un draudzēm, kas bija izpalīdzīgas vēlēšanu materiālu izsūtīšanā un balsu skaitīšanā, kā arī visiem tautiešiem, kas atbalstīja vēlēšanu labu izdošanos. Vēlēšanu komisija pateicās arī māc. A. Čopam par atļauju baznīcas telpās uzglabāt vēlēšanu urnu un par tās uzraudzīšanu. Tāpat pateicību saņēma A. Siliņa ar palīdzēm par pūlēm talcinieku pacienāšanā. K.

LNAK VĒLĒŠANU KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

LNAK vēlēšanu komisija mekādas sūdzības par vēlēšanu norisi paredzētajā laikā un vēlāk nav saņēmusi, kādēļ nolēma notikušās LNAK padomes vēlēšanas atzīt par spēkā esošām. Vēlēšanu komisija savu darbību izbeidz, vēlēšanu materiālus nododot LNAK valdei.

LNAK padomes vēlēšanu komisija.

BALTIEŠI BRĪDINA ZVIEDRUS

ACN izstādē zviedri iepazīstas ar komūnistu briesmu darbiem.

Lieliski noorganizētā apspiesto tautu izstāde Zviedrijas rūpniecības pilsētā Eskilstumā laikā no 2. līdz 7. decembrim šo zemju atbrīvošanas jautājumu aktivizēja tik spēcīgi, ka vajadzēs paiet labam laikam, lai tas aizmirstos. Liela daļa to varbūt neaizmirsīs nekad, jo izstādes materiāli bija tik pārliecinoši un redzētie uzņēmumi par komūnistu briesmu darbiem tik apsūdzoši, ka viss tas ierāva dziļu rētu pat to zviedru sirdīs, kuri saprot austrumu briesmas.

ACN ceļojošā pretkomūnisma izstāde „Tāpēc mēs bēgām" ir bijusi daudzu eskilstuniešu sarunu temats visas pēdējās nedēļas. Liela pateicība vietējo iedzīvotāju intereses pacelšanā pienākas abiem lielākajiem Eskilstunas dienas laikrakstiem „Eskilstunas Kuriren" un „Folket", kas apspiesto tautu atbrīvošanas problēmām pēdējo nedēļu laikā veltījuši daudz rakstu. Sevišķi „Eskilstunas Kuriren" vismaz 10 numuros pēc kārtas bijuši raksti latviešu un igauņu brīvības jautājumā, iztirzājot komūnisma briesmas, mums ļoti pieņemamā veidā. Dažādi rakstītāji ir centušies dot atbildi uz jautājumu, kādēļ tik daudzi miljoni nelaimīgu [illegible] ir [illegible] — ar faktiem mēģinājuši pierādīt šīs necilvēcīgās varas ticību atsevišķo tautu un cilvēku iznīcināšanā.

Izstādi apmeklēja ap 2000 personu. Ļoti labi apmeklētāju un programmas ziņā bija kā igauņu, tā arī latviešu vakari. Latviešu vakarā runāja māc. L. Čuibe, mākslinieciskō daļu kuplināja dziedātāja E. Segliņa un pianiste N. Zālīte. Zviedru laikraksti šo latviešu sarīkojumu uzņēma ar lielu atzinību, ievietojot visu L. Čuibes runu, kas zviedriem ļoti patikusi. Cik lielā mērā šī pretkomūnisma izstāde bija interesējusi vietējo zviedru pašvaldību, liecina tas, ka izstāde notika Eskilstunas pilsētas namā, kur ar priekšlasījumu piedalījās pats pilsētas vecākais, parlamenta loceklis Svante Lundkvist. Vairākas skolas bija izkārtojušas, lai mācību laikā izstādi varētu apskatīt vecāko klašu audzēkņi grupu veidā. Bija ļoti interesanti vērot jauno zviedru sejas un klausīties viņu jautājumos, komūnistu varas darbus redzot. Visumā varēja noteikti just, ka zviedru jaunā paaudze ir ļoti labi orientēta un viņu nekādi krievu viltus gājieni nepievilš.

No priekšlasījumiem piemin. nams Svantes Lundkvista „Kāpēc demokratija" un rakstnieka Tures Nērmaņa „Hjalmar Branting — brīvības cīnītājs" (pēdējais sakarā ar šī lielā zviedra 100 gadu dzimšanas dienas atceri). Abi runātāji savos priekšlasījumos lielā mērā pieskārās arī apspiesto tautu liktenim, šo tautu tiesībām un asos vārdos nosodīja krievu varmācību. Pēc abu atzinuma demokratijām vajadzētu saslēgties komūnisma draudu priekšā, lai atspiestu šo varu savās robežās, reizē panākot atsevišķo tautu un cilvēku brīvību.

Katru izstādes dienu izrādīja arī vairākas filmas (kopskaitā 11), kuŗas apmeklētāji uzņēma ar lielu interesi, sevišķi jaunā paaudze.

Atmiņā palicis šāds gadījums no latviešu vakara, kad kāds gados vecāks zviedru kungs, ienākot izstādes telpās, vienu no izstādes organizētājiem informējis, ka esot dzirdējis par šo latviešu vakaru un atnācis painteresēties, vai kāds no rīkotājiem kaut ko nezinot par ģenerāli Gopperu, ar kuŗu viņam kādu gadu bijis iespējams kopā darboties Latvijā 1930-os gados. Attiecīgais latviešu rīkotājs lūdzis zviedru viesi viņam sekot un aizvedis pie latviešu stenda, kuŗā atradās ģenerāļa attēls skautu un ģenerāļa uniformā. „Tas ir viņš!" izsaucies vecais kungs. — „Un tas arī ir viņš", piebildis latvietis, parādīdams nākošo uzņēmumu — ģenerāļa samocito seju pēc viņa atrašanas Baigā gada upuru kapsētā. Pēc ilga klusuma brīža sirmais zviedru viesis noliecis savu galvu, tad asarām acis atvadījies, pie izejas paņemdams līdzi vairākas publikācijas par krievu naziegumiem Latvijā.

Izstādes iekārtošanā piedalījās mākslinieki O. Paju un Ervīns Grīns. Tās noorganizēšanā lieli nopelni vietējai izstādes komitejai: Dr. A. Stalbergam, Dr. P. Selli, V. Kaulēnam un J. Daukšam. No latviešu puses loti aktīvu un lielu darbu bez jau minētā V. Kaulēna veica R. Smitmanis, P. Ziemelis, kā arī jaunās paaudzes rosīgās darbinieces Sarmīte Kaulēna un Māra Ķeņģe.

Dz.

KANADĀ

TORONTO

© 15. decembrī notika Dziesmu svētku rīcības komitejas sēde, kuŗā piedalījās pr-dis E. Krūka un rīc. komit. locekļi: A. Jankovskis, B. Šenkēviča, Ž. Šmits, R. Brežģis, M. Gruzīte un A. Grasmane, kā arī jaunuzņemtie locekļi: R. Tenis, Daina Merca un Anita Grantiņa. Sēdē piedalījās arī teātra komisijas pārstāvji — Ilze Rūdolfa un A. Butāns. Rīcības komitejas pr-dis ziņoja, ka māksl. Ed. Dzenis uzņēmies Dziesmu svētku plakāta izgatavošanu.

Par nakts mītņu jautājuma kārtotāju izraudzīja R. Teni, kuŗš apzinās YMCAs, YWCAs un viesnīcu telpu izmantošanas iespējas koristu izvietošanai, noskaidrojot materiālo izdevumu jautājumu un izdarot īpašu kalkulāciju, ko paziņos kopiem telpu pieprasīšanai.

Pārrunāja Dziesmu svētku teātra izrāžu izkārtošanu. Pirmizrāde iecerēta jau 14. maijā, bet Dziesmu svētku laikā būs 2 izrādes, jo nebūs iespējams rast pietiekami lielas telpas, lai uzņemtu visus skatītājus. Pieņēma teātra budžetu $2.150,- apmērā.

A. Jankovskis ziņoja, ka Dainas studija piedāvājusi uzņemt Dziesmu svētkus skaņu lentā, prasot $20,- atlīdzību par lentu, reprodukcijās tiesības astājot svētku rīcības komitejai. Jautājuma izšķiršanu atstāja vēlākam laikam. Nodibināja Dziesmu svētku informācijas kollēģiju, ko vadīs B. Senkēviča ar A. Grantiņu un D. Mercu. Pārrunāja arī citus sīkāka rakstura jautājumus, kas saistīti ar Dziesmu svētkiem.

© Latviešu YMCAs klubā un jaunatnes pulciņa „Lāpa" eglītes vakars notiks trešdien, 21. decembrī, pl. 7,30 vakarā Centrālās YMCAs telpās, 40 College St. Svētbrīdi vadīs māc. A. Briedis. Būs arī priekšnesumi, dziedās J. Ciruļis (barit.) Vakara dalībnieki laipni aicināti nemt līdzi grozījus. Spēlēs J. Grīķa orķestris.

© Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas slēgts eglītes vakars notiks piektdien, 23. decembrī, plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās. Laipni aicināti arī audzēkņu vecāki un iepriekšējo izlaidumu abiturienti.

© DV Kanadas teātra 10 gadu jubilejas izrādēs „Jons Gabriels Borkmans" atkārtojuma izrāde notiks sestdien, 18. februārī Ontario karaliskā muzeja zālē.

© Ev. - lut. Sv. Jāņa draudzes padomes loc. Jānis Ķeksis 13. decembrī atskatījās uz 60 mūža gadiem. Jubilāru viņa ģimenes mājā apsveikt bija ierādusies māc. A. Lūsis un draudzes pr-ka vietn. J. Rolavs, nesot sveicienus un pasniedzot dāvanu un ziedus no draudzes padomes un dāmu komitejas. Jubilārs savās trimdas gaitās ir kopā ar dzīvesbiedri un dēla ģimeni.

K.

LATVIEŠU PAGASTĀ

© Latviešu lauksaimniecības bāba rīko eglītes vakaru un Jaunā gada sagaidīšanu 31. decembrī, pl. 8 vakarā K. Lankas saimniecībā. Būs svētbrīdis, bērnu priekšnesumi, pārsteigumi jauniem un veciem. Visi laipni aicināti, lūgums līdzi ņemt groziņus.

HAMILTONA

© Hamiltonas DV Ziemassvētku ziedojumu vākšanas akcijas vadītājs Vilis Skulmis saslimis un ārstējas Ham. Sv. Jozepa slimnīcā. Viņa vietā ziedojumu vākšanas lietas kārto J. Gailītis. Šai sakarā visas ziedojumu listes līdz ar savāktiem ziedojumiem lūdz nodot J. Gailītim ne vēlāk kā līdz š. g. 31. decembrim — 12 Green Meadow Rd.

DV Ham. nod. valde.

© Hamiltonas latviešu šacha kopas jaunā valde: priekšnieks V. Olševskis, 34 Foster St., sekretārs — E.Bitmanis.

Spēles notiek katru svētdienu no plkst. 12-iem dienā Latviešu namā, 16 Queen St. N., telefons JA9-7939.

Meistarturnīra sākums šai sezonā otrā svētdiena jauvārī. Paredzēts spēlēt tikai vienu partiju ar katru. Nobeigums un balvu izdale ar sarīkojumu beidzamā svētdienā aprīlī. Meistarturnīram var pieteikties katrs Hamiltonas un apkārtnes latvietis līdz 8. janvārim (ieskaitot). Dalības maksa $2.00. Jauniešu pulciņa dalībniekiem piedalīšanās brīva.

H.L. šacha kopas un Dofasco kanadiešu grupas 5. dec. spēles rezultāti: latvieši uzvarēja ar 6 punktiem. Dofasco ieguva 4 punktus.

H.L. šacha kopa paredzējusi šajā sezonā iegādāties dažus šacha pulkstenīus. Līdzekļi tiks sagādāti ar loteriju — šacha draugi atsaucieties!

© Vīru koris „Viesturs" jau uzsācis savu pavasara koncertu programmas sagatavošanu. Koncerti paredzēti 1961. g. aprīļa mēnesī, Toronto, Sv. Katrīnās un Hamiltonā. Kopa Hamiltonas nodaļas meģinājumi notiek Hamiltonas latviešu namā, 16 Queen St. N., pirmdienās, plkst. 7.00 vakarā.

© HLB bibliotēka-lasītava Latviešu namā izsniedz grāmatas katru dienu no plkst. 10.00 rītā līdz 9.00 vakarā. Lasītavas priekšrocības: izsniedz lasīšanai uz vietas latviešu laikrakstus, žurnālus un grāmatas bez atlīdzības.

GENERALKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861, 118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q., 5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 Muirerest Drive, DON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.).
Tel. HO 3-2667, Toronto.

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas; pieņem noguldījumus un depozitus, izsniedz aizdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā no plkst. 8—.0 vakarā.
Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī Tel. WA 4-1563 vai EIU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Veaus pulķa veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37 TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

LASĪTĀJU VĒSTULES

PRET SARKANAJĀM DZIRNAVĀM..

Latvijas Amerikā redakcijai:

„Šīs vēlēšanas ASV ir bijušas tās skaistākās, kādas vispār atceros . . ." Tā mans oponents -ks jūsmo par Kennedija ievēlēšanu. Nebūtu nozīmes laupīt viņam šo prieku, ja mans uzskats nebūtu tieši pretējs: „Šīs vēlēšanas bija riebīgākās visā ASV vēsturē, jo uzvarēja ne amerikāņu tautas īstais kodols un labākā daļa, bet tā puse, kuŗā vairāk ir šveķermeņu, sarkano draugu un politisko salašņu.

Džons Kennedijs nebūt nav tas īksa iztēlotais lielais ideālists, bet gan tikai godkārīga un bagātā tēva veikls dēļs kuŗš vēlēšanas, sākot jau ar nominācijas cīņu, uzskatīja par veikalam līdzīgām, un vēl tagad pakļaujas galvenokārt uz visa šī pasākuma tīri komerciālo pusi, kas visspilgtāk izteikta kampaņas vadītāja un kasiera, brāļa Roba valsirdīgajos vārdos: „Jo vairāk jūs ieguldāt kādā pasākumā, jo vairāk saņemat arī atpakaļ . . ." Tā to novērtē arī objektīvais Toronto laikraksts „The Globe and Mail," rakstot, ka Kennedijs uzvarējis galvenokārt tikai ar savu mašīnu . .

Asprātīgie tomēr smejas (žurnālē „Life" vēstulēs), ka diez' vai vecais Kennedijs neesot pārrēķinājies, izsviežot dēla ievēlēšanai veselus 12 miljonus dolaru, jo par šo naudu taču varējis nopirkt krietnu salu, kur Kennediju dinastijai būtu nodrošināta valdīšana uz mūžu mūžiem . . .

Bet jaunais Kennedijs ir pārliecināts, ka šis veikals ģimenei tomēr atmaksāsies, un jau pirmajās dienās pēc vēlēšanām ir pasteidzies paziņot, ka valsts dienestā pārskaita savu preses aģitācijas vadītāju un visus aktīvākos vēlēšanu darbiniekus, bet savu brāli Robi gatavojas iecelt tieslietu ministra amatā, — kas gan būs pirmais šāds gadījums ASV vēsturē! Tādā kārtā vismaz daļu no vēlēšanās izsvestajiem miljoniem Kennediju ģimene tomēr cer atgūt atpakaļ — to uzvelt uz nodokļu maksātāju pleciem . . .

Ja nu mans oponents visas šādas izdarības tomēr sauc par „ideālismu," tad gan jāapbrīno viņa streipuļojošās loģikas gājieni, vai arī jādomā, ka viņš pieturas pie vecās farizeju sauksmes „Klausieties tikai manos vārdos, bet neraugieties manos darbos!"

Šis Kennedija pielūdzējs ieteic visiem vienprātīgi nostāties aiz šā „ideālista" — jaunievēlētā

(Nobeigums 8. lpp.)

MONTREĀLĀ
Europe Stationary
1980 St. Catherine W.,
dabūjami
LATVIJA AMERIKĀ
atsevišķi numuri

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem paraktitajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

PAZIŅOJUMS

Es nepārstāvu nevienu apgādu, nekad neesmu teicis to darīt. Mans vārds sludinājumos lietāts man piekrišanu neprasot, nedz zinot par tā apgāda eksistenci. Lūdzu nesūtīt man naudu, nekārtot pasūtinājumus.

ALEKSIS RUBULIS, ASV.

VEIDOJAS JAU

Astra K

Viena no ASV kultūras vispār atzītām nepilnībām ir operu trūkums, kuŗas darbotos regulāri un uz profesionāliem pamatiem. Tās pāris operu sabiedrību, kuŗas pastāv visā ASV plašajā teritorijā, cīnās ar līdzekļu un klausītāju entuziasma trūkumu. Tas tomēr nenozīmē, ka šis mākslas veids, kuŗā jāapvienojas tika daudziem talantiem un mākslas virzieniem, būtu zaudējis šai zemē savu pievilcības spēku. Katrā lielākā pilsētā netrūkst mākslas entuziastu, kas ir gatavi ziedot savu talantu un līdzekļus amatieru operu trupu izveidošanai. Bieži šīs amatieru izrādes pienāk visai tuvu profesionālo operu līmenim. Uz šādiem pamatiem jau vairākus gadus darbojas arī Mičigenas operas sabiedrība lielajā auto pilsētā Detroitā.

Beidzamajā šīs operas sabiedribas uzvedumā — Pučīni Bohēmā Mimi lomu dziedāja mūsu tautiete Astra Kalniņa. Detroitas lielo laikrakstu citādi bargie kritiķi šo dziedājumu novērtējuši visai atzinīgi. „The Detroit News" raksta, ka A. K. „ir skaista balss un skatuves tēls Mimi lomā. Viņas drāmā[illegible] ir augstākās kva[illegible] dzīgi izteikušies [illegible] stu mūzikas kritī[illegible]

Par mūsu ta[illegible] miem līdzi prie[illegible] latviešu kolonija[illegible] telcību atcerēda[illegible] atsaucību pašu

ALA'S KULTŪRAS BIROJA BIĻETENS

Iznācis ALA's Kultūras biroja biļetena 3. numurs. Virkne pazīstamu kultūras darbinieku savos rakstos apskata mūsu skolu un audzināšanas jautājumus, zīnātnes rakstniecības, mākslas jautājumus, latviešu kultūras dzīvi citās zemes un citus jautājumus.

Kristus dzīves stāsts

„THE LAST TEMPTATIONS OF CHRIST" by Nikos Kazantzakis, Simon & Shuster (Kanadā — The Musson Book Co. Ltd) izdevums, 506 l. p. Cena — $6.-

Bībeles temas ir apstrādājuši vairāki pasaules lielie un vidutvējie rakstnieki (ieskaitot Rainī ar „Jāzeps un viņa brāļi"), tās izmantotas filmu scēnārijiem un radioraidījumiem, bet autora darbs nav parastais bībeles stāsts. Tā varoņi nav moderni mūsdienu cilvēki, kas ietērpti antikos tērpos. Autors ir rakstījis par īstiem cilvēkiem: viņa Kristus ir vīrs, cilvēks no tautas, kuŗu kārdina atteikšanās no pārcilvēciskās sūtības un samierināšanās ar ikdienas dzīves laimi kopā ar mīļoto Mariju Magdalēnu. Viņš ir vīrs ar lielām kaislībām un lielu drosmi, un viņš — kā visi cilvēki — padots dusmām, depresijai un mazdūšības brīžiem.

Arī Kristus apustuļi ir reāli cilvēki, kas šaubās par sevi pašiem un arī Kristu un steidzas to noliegt, kad apstākļi vēršas pret tiem, izņemot vienu — Jūdasu, — kuŗu Kristus lūdz sevi nodot, izpildot augstākās piekšrības aktu, lai tas varētu nodibināt savu valstību, ejot nāvē pie krusta, jo Kristus ir atzinis, ka citādi viņš to nespēs. Vienīgais uzticamais mācekļis — Jūdass var palīdzēt tādā ceļā uzvarēt.

Budzis.

GUNTIS ZARIŅS

VARONĪBAS AUGS[illegible] DZIESMA

STĀSTS

Dāvināts leitnantam BERNHARDAM KOSK[illegible]

7. turpinājums

Kapteinis Zemzars sēdēja uz gultas. Pacers pie loga un raudzījās arvien pieaugošā star[illegible] tirdzniecībā. Angļi un amerikāņi vēlējās pirkt drēbes, un puikas laikam nebija atstājuši nevie[illegible] lu tuvajās pamestajās mājās. Kādēļ privātas drā[illegible] arī tie taisījās bēt nō krieviem? ' Viņi taču bij[illegible] rotie . . .

„Pacer," teica Zemzars izspiezdams cigarei baka papēdi, „man liekas, ka visa tā lieta ar tām un ielenkumiem ir vienu un tas pats — lielas zi[illegible]

„Vecais teica," iebilda Pacers, pagriezdam Zemzaru, „mēs tiksim ārā, un es viņam ticu!"

nociesties un pagriezās atpakaļ pret logu. T[illegible] kļuva arvien dzīvāka, un Paceram likās, ka starpā viņš pamanīja Pureniņu, kuŗam pajusē sienas pulkstenis. Neviens netaisījās to pirkt. P[illegible] likās esam ovjubrālis tam, kas karājās vai bi[illegible] jies ēdamtelpā, Kēdes bija aptinušās ap roku, ur[illegible] tejā kabatas rēgojās pendelis.

„Es tev jautāju: ko tu isteni domā?" nepaci[illegible] cāja Zemzars un aizsmēķēja jaunu cigareti. bija pacēlis pulksteni gaisā un kratīja. Kāds ar gāja viņam klāt. Pulkstenis tika izbāzts cauri un angļis to pētija. Beidzot ko pasniedza Pureni[illegible] doto steidzīgi lebāza kabatā. Paceram likās, tās l[illegible] retes.

„Kurls esi kļuvis?" brēca Zemzars.

„Nē, bet Pureniņš tirgojas ar gūstekņiem. Tu notiek istens Ziemassvētku tirdziņš. Man lieka būtu tiem zaldātiem jāuzliek nodokļis!" Pacers dējis interesi un

. 21. decembrī, 102. n-rs.

GENERALKONSULS
R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
18 DANFORTH AVE.

KONSULS
LIS TOMSONS
RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
VICTORIA AVE., APT. 16.

Andrejsons C. L. U.
41 Muircrest Drive,
MILLS, ONT. - HI 7-4323.
uguns, garantiju, publis-
atbildības, dzīvības u. c.
veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA
ĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
Danforth — starp Logan un
Carlaw Ave.).
HO 3-2667, Toronto.

LATVIEŠU
REDITSABIEDRĪBA
ATVIAN (TORONTO)
ĒDIT UNION Limited
ra visas parastās ban-
operācijas; pieņem
uldījumus un depozī-
izsniedz aizdevumus,
ara čeku operācijas.
js atvērts divas reizes ne-
no plkst. 8—.0 vakarā.
ndienās Sv. Andreja baz-
s telpās, Carlton & Jar-
stūrī Tel. WA 4-1563 vai
HU 3-9283.
rtdienās 231 Roncesvalles
Venus puķu veikalā.
Tel. LE 4-4645.
a adrese: P. O. BOX 37
MINAL „R", TORONTO,
ONTARIO.

ASITĀJU
vēstules
T SARKANAJĀM DZIR-
NAVĀM...
jas Amerikā redakcijai:
s vēlēšanas ASV ir bijušas
kaistākās, kādas vispār at-
. . ." Tā mans oponents
šmo par Kennedija ievēlē-
Nebūtu nozīmes laupīt vi-
šo prieku, ja mans uzskats
tu tiešā pretējs: „Šis vēlēša-
cija riebīgākās visā ASV
rē, jo uzvarēja ne amerikā-
autas izlases kodols un labā-
ļa, bet tā puse, kurā vai-
ir šveikermeņu, sarkano
gu un politisko salašņu.
ņš Kennedijs nebūt nav tas
iztēlotais lielais ideālists, bet
tikai godkārīgā un bagātā
veikls dēls kurš vēlēšanas,
jau ar nominācijas ciņu,
atīja par veikalam līdzīgām,
ēl tagad paklaujas galveno-
uz visa šī pasākuma tīri
ercīlo pusi, kas visspilgtāk
kta kampaņas vadītāja un
ēra, brāļa Roba valstīdiga-
vārdos: „Jo vairāk jūs iegul-
kādā pasākumā, jo vairāk
mat arī atpakaļ . . ." Tā to
rtē arī objektīvais Toronto
raksts „The Globe and
" rakstot, ka Kennedijs uz-
jis galvenokārt tikai ar savu
nu . .
prātīgie tomēr smejas (žur-
„Life" vēstulēs), ka diez'
vecais Kennedijs neesot pār-
nājies, izsviežot dēla ievēlē-
ai veselus 12 miljonus dolaru,
ar šo naudu taču varējis no-
t krietnu salu, kur Kenne-
linastijai būtu nodrošināta
išana uz mūžu mūžiem . . .
et jaunais Kennedijs ir pār-
nāts, ka šis veikals ģimenei
ēr atmaksāsies, un jau pir-
ās dienās pēc vēlēšanām ir
ejdzies paziņot, ka valsts die-
ā pārskaita savu preses aģi-
jas vadītāju un visus aktīvā-
vēlēšanu darbiniekus, bet sa-
ērāli Robi gatavojas iecelt
lietu ministra amatā, — kas
būs pirmais šāds gadījums
V vēsturē! Tādā kārtā vis-
z daļu no vēlēšanās izsvies-
u miljoniem Kennedīju ģime-
tomēr cer atgūt atpakaļ — to
elt uz nodokļu maksātāju ple-
m . . .
a nu mans oponents visas šā-
s izdarības tomēr sauc par
ēalismu," tad gan jāapbrīno
a streipuļojošās loģikas gājie-
vai arī jādomā, ka viņš pie-
as pie vecās farizeju sauks-
es „Klausieties tikai manos
rdos, bet neraugieties manos
rbos!"
Šis Kennedija pielūdzējs ieteic
iem vienprātīgi nostāties aiz
„ideālista" — jaunievēlētā
(Nobeigums 8. lpp.)

skriptus saīsinājām.
glabās, bet uz vēlēšanos sūtīs
ka.
paraktītajos rakstos izteiktās
viedokļiem.

VEIDOJAS JAUNS TALANTS

Viena no ASV kultūras vispār atzītām nepilnībām ir operu trūkums, kuras darbotos regulāri un uz profesionāliem pamatiem. Tās pāris operu sabiedrību, kuras pastāv visā ASV plašajā teritorijā, cīnās ar līdzekļu un klausītāju entuziasma trūkumu. Tas tomēr nenozīmē, ka šīs mākslas veids, kurā jāapvienojas tika daudziem talantiem un mākslas virzieniem, būtu zaudējis šai zemē savu pievilcības spēku. Katrā lielākā pilsētā netrūkst mākslas entuziastu, kas ir gatavi ziedot savu talantu un līdzekļus amatieru operu trupu izveidošanai. Bieži šīs amatieru izrādes pienāk visai tuvu profesionālo operu līmenim. Uz šādiem pamatiem jau vairākus gadus darbojas arī Mičigenas operas sabiedrība lielajā auto pilsētā Detroitā.

Astra Kalniņa

Beidzamajā šīs operas sabiedrības uzvedumā — Pučīni Bohēmā Mimī lomu dziedāja mūsu tautiete Astra Kalniņa. Detzoitas lielo laikrakstu citādi bargie kritiķi šo dziedājumu novērtējuši visai atzinīgi. „The Detroit News" raksta, ka A. K. „ir skaista balss un skatuves tēls Mimī lomā. Viņas drāmatiskais soprāns ir augstākās kvalitātes . . ." Līdzīgi izteikušies pārējo laikrakstu mūzikas kritiķi.

Par mūsu tautietes panākumiem līdzi priecājas Detroitas latviešu kolonijas locekļi, ar pateicību atcerēdamies arī viņas atsaucību pašu sarīkojumos. A. Kalniņas mākslas gaitas sākušās Hamburgas konservātorijā, Vācijā, vēlāk savu balsi skolojot pie brīvmāksl. A. Rubenes-Raitas. Sav. Valstīs turpinās tālākās nopietnās studijas, daudzkārt atsakoties no dzīvei nepieciešamā. Pašreizējā A. K. mūzikas pamāgotāja ir Maria Agata Guerra, kuŗai zināms vārds šejienes mūzikas pasaulē.

Mūsu tautietes mākslas gaitu sākumā šai zemē pieminami viņas koncerti Dienviddakotā ar simfonisko orķestri, Aninas loma, kas dziedāta Mičigenas operas agrākajā Traviatas uzvedumā, piedalīšanās Turandotas izrādē, Ņujorkas operas sabiedrības izrādē, uzstāšanās vairākos radio koncertos u.t.t. Jaunās māksliniecs repertuārā ir arī Violetas loma operā „La Traviata", Santukas — „Zemnieka godā", kā arī māsas Andželikas loma, tā paša nosaukuma, ne tik populārajā Pučīni operā.

Priecādamies par līdzšinējiem panākumiem, lai pievienojam savus novēlējumus tālākās mākslas gaitās „kas reizē ir mūsu tautas augstā kultūras līmeņa apliecinājums.

V. L.

ALA'S KULTŪRAS BIROJA BIĻETENS

Iznācis ALA's Kultūras biroja biļetena 3. numurs. Virkne pazīstamu kultūras darbinieku savos rakstos apskata mūsu skolu un audzināšanas jautājumus, zinātnes rakstniecības, mākslas jautājumus, latviešu kultūras dzīvi citās zemes un citus jautājumus.

Kristus dzīves stāsts

„THE LAST TEMPTATIONS OF CHRIST" by Nikos Kazantzakis, Simon & Shuster (Kanadā — The Musson Book Co. Ltd) izdevums, 506 l. p. Cena — $6,-.

Bībeles tēmas ir apstrādājuši vairāki pasaules lielie un vidusvējie rakstnieki (leskaitot Raini ar „Jāzepa un viņa brāļi"), tās izmantotas filmu scēnarijiem un radioraidījumiem, bet autora darbs nav parastais bībeles stāsts. Tā varoņi nav moderni mūsdienu cilvēki, kas ietērpti antikos tērpos. Autors ir rakstījis par īstiem cilvēkiem: viņa Kristus ir vīrs, cilvēks no tautas, kuŗu kārdina atteikšanās no pārcilvēciskās sūtības un samierināšanās ar ikdienas dzīves laimi kopā ar mīļoto Marīju Magdalēnu. Viņš ir vīrs ar lielām kaislībām un lielu drosmi, un viņš — kā visi cilvēki — padots dusmām, depresijai un mazdūšības brīžiem.

Arī Kristus apustuļi ir reāli cilvēki, kas šaubās par sevi pašiem un arī Kristu un steidzas to noliegt, kad apstākļi vēršas pret tiem, izņemot vienu — Jūdasu, — kuŗu Kristus lūdz sevi nodot, izpildot augstākās piekļēvības aktu, lai tas varētu nodibināt savu valstību, ejot nāvē pie krusta, jo Kristus ir atzinis, ka citādi viņš to nespēs. Vienīgais uzticamais mācekļis — Jūdass var palīdzēt tādā ceļā uzvarēt.

Budzis.

RAKSTNIEKU VAKARS LONGAILENDĀ

Par gadskārtēju tradiciju Sv. Jāņa ev.-luterāņu draudzei (Ņujorkā, L.I.) jau ir kļuvusi rakstnieku vakaru rīkošana. Tā arī šoreiz dāmu komitejai, aicinot dzejnieci Zentu Liepu kā „mājas cilvēku" talkā, sestdien, 10. decembrī, bija izdevies „Veterans of Foreign Wars" telpās sapulcināt pavisam 8 autorus. Draudzei ir arī jau radies prāvs uzticīgu klausītāju pulks, kuŗus interesē šādi literāri vakari ar rakstnieku pašu piedalīšanos. Vakars tāpēc noritēja sirsnīgā sadraudzībā, un autori guva dzīvu klausītāju atsaucību.

Programmu ievadīja vistālākais viesis Jonāss Miesnieks, kas bija ieradies no Filadelfijas. Viņš, kā parasts, lasīja psiholoģiski labi izgaismotu stāstu „Vēja norautā lapa." Elza Ķezbere lasīja dzejoļus ar Ziemassvētku ieskaņu, priecinādama klausītājus ar savu vienkāršību un siltumu. Par smalku liriķi ir izveidojusies Zenta Liepa, kuŗas latviskoko dzīves redzēšanu nespēj satricināt nekādi laikmetiski, lēti saukļi. Dzejnieci gribētos raksturot ar viņas pašas jaunākā dzejoļu krājuma nosaukumu: „dzintara meklētāja." Tāpēc arī Zentas Liepas dzeja skanēja klusinātos toņos, saskanīgi ar viņas personību.

Jānis Krēsliņš, kam arī nupat iznācis krājums „Tomēr es atceros" (pirmais) ar Līgo vakara balādi Bronksas Botaniskajā dārzā un citiem dzejoļiem, ko dzirdējām, apliecināja, ka ir ass, talantīgs laikmetīgo parādību vērotājs. Stāstu „Krustcelēs" lasīja Dzintars Freimanis. Viņš rakstnieku vakaros dažkārt klausītājus smidinājis ar savu bagāto humoru, bet šoreiz bija pievērsies temai, kas rosināja vairāk uz pārdomām. Zinot vēl to, ka Dzintars Freimanis tikpat labi var lasīt liriku kā prozu, jālieciņa par viņa talanta daudzpusību. Par publikas mīluli ir izvērties Linards Tauns. Šoreiz viņš sākumā likās vientuļāks, jo Gunars Saliņš, ar kuŗu parasti visur brauc kopā, nebija varējis ierasties. Klausītāju atsaucība tomēr Taunu driz tā iejūsmināja, ka vakara beigās viņš sacerēja pat kādu dzejoli, kas nonāca izlozē. Laimētāja bija zeltkaļa Dābolina kundze. Programmas nobeigumā Karola Dāle izteiksmīgi lasīja savus filozofiski iekārtotos dzejoļus un Nikolajs Kalniņš jautru stāstu par laulātu pāri, kas, atgriežoties no preses balles, piedzīvo dažādas klizmas. Programmu vadīja dāmu komitejas priekšniece Auziņa, bet rakstniekiem rīkotāju vārdā pateicās draudzes priekšnieks Šēnbergs. Autori saņēma arī ziedus. Par bagātajiem cienasta galdiem viesiem bija rūpējusies Dāmu komiteja. Autori pie tiem ar klausītājiem sirsnīgās pārrunās nosēdēja krietni pāri pusnaktij. Šai laikā daudzi ieguva dzejnieku grāmatas ar ierakstiem, Jānis Krēsliņš arī darīja labu abonentu žurnālam „Jaunā Gaita."

„Jauks vakars," šķiroties visi liecināja un bija pateicīgi rīkotājiem.

K.N.

Indra Gubiņa

MĪLESTĪBA DZIMS

Auksta nakts, Lūst koki salā.
Tumsā asā vai viss stingst?
Kāda zvaigzne, zvaigzne
vēsti:
Šonakt mīlestība dzimst!
Mīlestība, kam nav gala,
Kuŗas prieks un mūžīgums
Degs kā sausa priežu skala
Uguns pāri visiem jumiem,
Viņas vārds un viņas slava
Skanēt nekad nenorims!
Mīlestība, tā bez gala
Līdz ar Kristu šonakt
dzimst. —
Kāda zvaigzne, zvaigzne
vēsti,
Tumšā naktī, kad viss
stingst,
Metot zemei staru klēpi.

KOŖU KOPKONCERTS BOSTONĀ

Bostonas „Līgas" un Vilimantikas „Rotas" koŗu labā sadarbība stipri pacēl interesi un aktivitāti abās koŗu rezidencēs. Apmaiņas koncerti un kopkoncerti publikas iecienīti u knļuvuši par teicamu tradiciju.

Nesenā koŗu kopkoncertā Bostonā „Rota" saistīja ar jaunām sejām un svaigām balsīm altu rindās. Diemžēl, tādu trūka soprānos, un tie nespēja godam „turēt līdzi", „Līgas" spēks turpreti soprānos. Vīriešu balsis, kā jau tās parasts, abos koŗos minimālās robežās. „Rotas" diriģents Valdis Aldiņš visai temperamentīgs koŗa vadonis, turpretim „Līgas" Jānis Austrums — apvaldītāks, izlidzinātāks.

„Rotai" puse savu dziesmu bija jāatkārto. Piezīmējams, ka E. Dārziņa „Minjonu" atkārtojumā dziedāja ar J. Ciruļa parafrazēto tekstu (oriģināls Gētes). No abu koŗu kopīgi dziedātajām dziesmām klausītāju atzinību visvairāk iemantoja Imanta Saksa „Pie Staburaga saule riet". Jauki niansēti izskanēja Jāņa Norvila „Noriet saule vakarā". Žēl, ka „Līga nebija savā pilnā sastāvā. Publika turpat piepildīja Daugavas Vanagu palielo zāli.

Vērūgs koncerts Los Andželosā

10. decembrī, vairāk kā simts Los Andželosas latviešu noklausījās labdarības koncertu, ko savam jaunajam dievnamam bija veltījuši draudzes locekļi: brīvmākslinieki Andrejs Kurmiņš (basbaritons), Stefanīda Jansone (mecosoprāns) un Velta Barvika (klavieŗu pavadījumi). Koncerts, kaut arī labdarībai veltīts, bija tik gaumīgi un rūpīgi sastādīts, ka pelna uzslavu laikā, kad mākslinieki sāk piemēroties populārai gaumei, lai pievilktu kūtro koncertpubliku.

Pirmajā daļā bija tikai Alfrēds Kalniņš, ļoti reti dzirdētas dziesmas, jo tautā vairāk iegājušas tenoru un soprānu balsij rakstītās. Otrā daļā bija ārijas un dueti no Mocarta un Verdi operām, kuŗus papildināja pa vienam daži citi klasiķi.

Lai dāmas man piedod, ka šoreiz sāku ar vienīgo kungu: Andreju Kurmiņu. Dzirdēju viņu kā jaunekli pirms 10 gadiem Kanadā, vēl pirms došanās uz Oregonu studēt mūziku un dziedāšanu Portlandē. Sastapšanās pēc daudz gadiem patikami pārsteidza. Ceru, ka šis rindas ar gandarījumu lasīs Albertas pirmie iecejotāji, kas Kurmiņu atceras un pazīst. Mūsu priekšā nu stāvēja izaudzis mākslinieks. Starplaikā, protams, ļoti sekmīgi nobeigtas studijas, iegūts operu klases brīvmākslinieka grads. Tikai lielajā bezoperu kontinentā darba vieta bija jāizvēlas starp dziedāšanas skolotāju skolā un meistara darbu televizijas aparātu fabrikā. Tas ir traģiski, jo Andrejs Kurmiņš ir pilnīgi gatavs operas skatuvei. Runājot salīdzinājumā ar pirmskara Nacionālo operu, viņam bez apdomāšanās varētu uzticēt kādreizējās Adolfa Kaktiņa lomas. Pēctecis dižajam Tēvzemes balvas laureātam nu būtu izaudzis — skatuves trūkst. Piedevām Kurmiņam ir gluži labi dotumi kā tēlotājam, ko apliecina viņa veikumi vietējās amatieŗu operās un latviešu teātŗa trupā, ko vada filmu režisors Vilis Lapenieks.

Šai kocertā Kurmiņa dotumi vislabāki parādījās italiski dziedātās operu ārijās no Mocarta

(Nobeigums 4. lpp.)

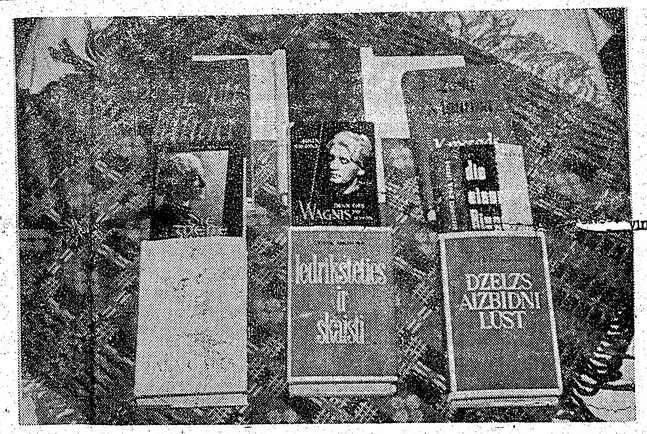

Noslēdzies Zentas Mauriņas autobiografiskais romāns, kas jau parādījies trijās valodās: latviešu, vācu un zviedru. Šīs grāmatas bija redzamas antibolševistiskā izstādē Upsalā un citās pilsētās.

LATVIJAS EV.-LUT BAZNĪCAS KALENDĀRS 1961. GADAM

Trīspadsmitais gada gājums svešumā. Latvijas ev.-lut baznīcas virsvaldes izdevums, 8:0, 184 lpp.

Varam no sirds priecāties, ka atkal iznācis šis simpatiskais, interesantais un vērtīgais kalendārs nākošajam gadam. Latviešu kalendārs kādreiz bija viena no tām grāmatām, kas bija sastopamas katrā latviešu mājā, un no sirds būtu jāvēlas, kaut ja ne vairāk, tad vismaz latviešu kalendārs būtu arī tagad katrā latviešu ģimenē, kas mīt svešumā. No sirds varam būt pateicīgi mūsu latviešu Baznīcas virsvaldei, kas rūpējas, lai mums būtu ne tikai Bībele un Dziesmu grāmata latviešu valodā, bet arī latvešu kalendārs, un ja tani, kā jau augstāk minēju, ievietoti interesanti un vērtīgi raksti, tad pelnītā pateicība ir jo lielāka.

Atverot šo kalendāru, mūsu skats vispapriekš apstājas pie pirmās illustrācijas. Tā ir A. Annusa gleznas „Jēzus Kristus ved bēgļus" reprodukcija. (Žēl tikai, ka nav krāsās). Glezna darināta Valkas novadnieces, pie Nirnbergas, latviešu draudzes baznīcai un **novēlēta pēc atgriešanās Latvijā arī Ibiskapa katedrālei. Tagad** aizvesta uzglabāšanai uz ASV.

Pirmais raksts, kā tam arī vajag būt, ir mūsu draudzu virsgana, **arī Ibiskapa T. Grīnberga raksts,** ar virsrakstu „Uz gadu robežas 1960./1961." Rakstam par pamatu ņemti 86. Psalma vārdi: „Māci mani, Kungs, tavu ceļu, lai es staigāju tavā patiesībā, valdi manu sirdi pie tā viena, tava vārda bītīes . . ." Tas, ko sirmais archibiskaps bija vēlējies pasacīt, ir pasacits, kā jau arvienu, vienkāršiem, srisnīgiem vārdiem. Nobeidzot rakstu ar norādījumu: „Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem," raksta autors novēl visiem Dieva svētību.

Tālāk seko kalendārijs ar atiecīgiem Svēto rakstu pantiem un Mārtiņa Lutera izteicieniem, un tad dots vārds prāvestam Edg. Bergam Londonā: tā ir viņa svētruna archibiskapa 90 gadu dzimšanas dienā Eslingenas baznīcā ar virsrakstu „Kristus mūsu pamats." Tālāk iespiests sūtņa Kārļa Zariņa raksts „Laime un prieks", kuŗā izteiktas interesantas, vērtīgas un iegaumējamas, tagadējam laikam arī derīgas domas. Tad seko profesora K. Kundziņa raksts par vainas apziņu, atzīšanos un grēka izpirkšanu, vēl kāds raksts par kristības sakramentu, arc ietekta E. Laubes — par mūžīgo dzīvību, prāvesta E. Berga par diviem teologiem, prof. K. Kundziņa — par otru šī gada jubilāru, viņa skolotāju prof. Ludi Bērziņu.

Seko trīs raksti ar kopējo virsrakstu „Atmiņas par mūsu baznīcas tēviem": par biskapu Jāni Grīnbergu, par prāvestu Eduardu Pavasaru un par mācītāju Jāni Celmiņu. Atmiņu stāstus par aizgājušajiem laikiem snieguši prof. A. Spekke, A. Š. (Silde?), prof. P. Jurevičs (par piedzivojumiem divās Latvijas augstskolās okupācijas sākumā) un Elza Klausiņa (par tuberkulozes apkarošanas svētīgo darbu brīvajā Latvijā).

Baznīcas virsvaldes priekšnieks P. Eglītis savam rakstam licis par virsrakstu aicnājumu „Saglabāsim mūsu nacionālās atmodas sasniegumus", rakstu nobeidz zīmīgiem vārdiem: „Tas, ko daži uzskata par sentimentālu jūsmošanu, var kļūt par negaiditu reālitāti. **Vēstures gaitas rāda, ka tirannu troņi arvien ir gāzti. Neviens notikums šinīs laikos nav iepriekš paredzams. Mums jābūt uz to gatavlem un jāstāv savās sarga vietā . . ."**

Tādas sarga vietas, cita starpā, ir mūsu latviešu ev.-lut. draudzes, par kuŗu stāvokli un darbību gandrīz vai visās brīvajās zemēs šo draudžu vadītāji sniegusi savus ziņojumus: par draudžu dzīvi ASV, Kanadā, Austrālijā, Lielbritanijā, Zviedrijā, Vācijā. Pastāstīts par to, kas pozitīvs, par ko var priecāties, norādīts arī uz to, kas nav tik labi. Piemineti Dieva mierā aizgājušie: bij. Skrundas draudzes mācprāvests Alfreds Grīnbergs un trīs Latvijā mirušie mācītāji: Kārlis Dzenis (1958. g., Stendē), Voldemārs Dūnis (1959. g., Rubenē) un Oskars Blumbergs (Rīgas Pāvila draudzes mācītājs, 1959. g.). Viņu pieminai veltītās rindas noslēdzas ar zīmīgiem Jāņa Atklāsmes grāmatas 2., 13. vārdiem: **„Es zinu, ka tu dzīvo tur, kur sātana troņis, bet tu turies pie mana vārda un neaizliedzi manu ticību, arī Antīnas dienā ne, kad mans uzticīgais lieciniek jūsu starpā tapa nokauts . . ."**

Jānis Jaunsudrabiņš šim kalendāram devis rakstu „Dzīve raskta stāstus,", E. Valdemārs — „Kad virši zied". Tāpat kā iepriekšējos gados, arī šinī kalendārā pašas beigās ziņas (ar adresēm) par Baznīcas pārvaļu locekļiem un mācītājiem.

Kalendārā citu rakstu starpā ir arī dziesmas un dzejoļi, kopskaitā divdesmit. To autori: Ludis Bērziņš, Kārlis Kundziņš, Elza Ķezbere, Teodors Zeltiņš, A. Voitkus, Arnolds Lūsis u. c.

Kalendārā daudz illustrāciju, tuvu pie trīsdesmit, kas to padara vēl interesantāku.

P. A.

GUNTIS ZARIŅS

VARONĪBAS AUGSTĀ DZIESMA

STĀSTS

Dāvināts leitnantam BERNHARDAM KOSKINAM.

7. turpinājums

Kapteinis Zemzars sēdēja uz gultas. Pacers stāvēja pie loga un raudzījās arvien pieaugošā starptautiskā tirdzniecībā. Angļi un amerikāņi vēlējās pirkt privātas drēbes, un puikas laikam nebija atstājuši nevienu krekliu tuvajās pamestajās mājās. Kādēļ privātas drānas? Vai arī tie taisījās bēt no krieviem? Viņi taču bija sabiedrotie . . .

„Pacer," teica Zemzars izspiezdams cigarei pret zābaka papēdi, „man liekas, ka visa tā lieta ar tām spailēm un ielenkumiem ir viens un tas pats — lielas ziepes . . ."

„Vecais teica," iebilda Pacers, pagriezdamies pret Zemzaru, „mēs tiksim ārā, un es viņam ticu!" Nevarēja nociesties un pagriezās atpakaļ pret logu. Tirgošanās kļuva arvien dzīvāka, un Paceram likās, ka karavīru starpā viņš pamanīja Pureniņu, kuŗam padusē bija liels sienas pulkstenis. Neviens netaisījās to pirkt. Pulkstenis likās esam dviņubrālis tam, kas karājās vai bija karājies ēdamtelpā. Ķēdes bija aptinušās ap roku, un no mēteļa kabatas rēgojās pendelis.

„Es tev jautāju: ko tu īsteni domā?" nepacietīgi vaicāja Zemzars un aizsmēķēja jaunu cigareti. Pureniņš bija pacēlis pulksteni gaisā un kratīja. Kāds anglis piegāja viņam klāt. Pulkstenis tika izbāzsts cauri drātīm, un anglis to pētīja. Beidzot ko pasniedza Pureniņam, kas doto steidzīgi iebāza kabatā. Paceram likās, tās bija cigaretes.

„Kurls esi kļuvis?" brēca Zemzars.

„Nē, bet Pureniņš tirgojas ar gūstekņiem. Tur pašreiz notiek īstens Ziemassvētku tirdziņš. Man liekas, mums būtu tiem zaldātiem jāuzliek nodoklis!" Pacers bija zaudējis interesi un atgriezās pret Zemzaru.

„Kādu nodokli?"

„Brīvtirdzniecības nodokli, tirgošanās zaldātiem taču aizliegta . . ."

„Es tomēr tevi nesaprotu . . .", Zemzars vai nu negribēja vai nevarēja saprast.

„Es domāju, ja Pureniņš par valsts pulksteni dabūja divas paciņas cigarešu, tad vismaz desmit viņam jādod mums! Es nedomāju, ka būtu pareizi, ja zaldāti smēķētu amerikāņu un angļu cigoriņus, bet opcijeri vilktu kūtspakaļu."

„Tā ir laba ideja, bet kā mēs varam viņus izkontrolēt? Tad jau vienam no mums visu dienu jāstāv pie žoga, un to mans virsnieka gods neatļauj." Zemzars iedomājoties šādu ķecerību vien, likās dziļi satriekts, bet kaut kas tomēr kairināja.

„Bet mēs varētu norīkot posteni, un Pudiķis varētu iekasēt barakā bez lielas brēkas . . ." Pacers bija pilnīgi nopients. Pašaudzētā tabaka, kuŗu viņš bija iznabagojis no vācu zemnieka, skrāpēja kaklu un koda acis.

„To jau varētu, bet būtu jāparunā ar Pudiķi. Varētu pieaicināt seržantu Puisēnu un Vecvanagu, ar Dārzniekiu jau nav ko runāt!" Zemzars savus kaujas plānus parasti izstrādāja ļoti rūpīgi.

„To nu gan ne, tad jau mums ar visiem tiem būs jādalās, un mums pašiem nekas nepaliks . . ." Pacers piepakoja savū pīpi ar tabaku, kas izskatījās pēc jūras zālēm. Pie durvīm klauvēja.

„Iekšā!" sauca Zemzars. Viņš nelikās visai apmierināts, jo tika traucēts pilnīgā kaujas plāna izstrādāšanā. Durvis atvērās, un uz sliekšņa stāvēja Pudiķis. Aiz viņa taukuma bija noslēpušies Pureniņa kauli un āda. Abu kabatas bija aizdomīgi uzpampušas un Pureniņš kaunīgi smaidīja.

„Nāciet iekšā!" Un tad aizdomīgi: „Kas jums kabatās?"

„Kapteiņa kungs," jautāja Pudiķis, neklausīdamies uz Pacera jautājumu, „atļausit griezties pie leitnanta Pacera?"

„Beidz ākstīties! Sēdies!" rūca Zemzars.

„Es tev prasiju, kas jums kabatās?" šņāca Pacers, viņš ļoti labi zināja, ka Pudiķim azotē bija kādi triki. Pureniņš izlikās īsteni nobijies.

„Ar jūsu atļauju, leitnanta kungs, šņabis!" Pudiķis apsēdās un izvilka no kabatas pudeli poļu degvīna.

„Kur to ņēmi?"

„Pureniņš iedeva."

„Par ko?"

„Lai mēs visi varētu iedzert."

„Mēs?

„Jā, tā zināma kompensācija par to, ka jūs nevarat tirgoties ar mūsu ienaidniekiem, vai tie bija mūsu sabiedrotie, es nekad īsteni nezinu, kuŗi bija kuŗi . . ." Pudiķis ar plaukstu izsita korķi. Zemzars bija sameklējis četras apdauzītas glāzītes, un Pudiķis pasniedza pudeli Pureniņam, kas ar trīcošu roku ielēja. Pudiķis vēl izvilka amerikāņu cigarešu paciņu un zivju konservus.

„Tev kaut kas aiz ādas," neatlaikās Pacers, „tu nekad nenāktu pie mums ar šņabi, ja tev kaut kā nevajadzētu!"

Un ja? Kāds tur grēks? Vai pie šņabja glāzes nav arī daudz vieglāk pārrunāt sasāpējušas lietas?" Pudiķis pacela glāzi, paklanījās pret Zemzaru un Paceru un teica: „Nu tad priekā!" Visi, vienā malkā, iztukšoja glāzes.

„Kas par lietu?" Pacers atkal jautāja; šņabis viņam negaršoja, pirms nebija izdibinājis, ko Pudiķis īsteni vēlējās.

„Mēs atnācām aprunāties, man liekas, ka Pureniņam pienākas dzelzskrusts vai vismaz kara nopelnu krusts . . .", Pudiķis bija pati nopietnība.

„Ja es drīkstu jautāt — par ko?" rūca Zemzars un pats par jaunu pielēja glāzes.

„Jā, to es gribētu dzirdēt!" piekrita Pacers.

„Vispirms, nelaiķis kapteinis Balcers viņam to apsolīja un, otrkārt, viņš šeit atnesa divas pudeles šņabja!" Pureniņa vietā runāja Pudiķis.

„Par pirmo mēs nekā nezinām, par pēdējo — divas pudeles ir daudz par maz un bez tam — mēs Pureniņu pazīstam tikai dažas dienas", neatlaidās Pacers.

„Viņam ir lieciniekī, viņš Šlocavā sašāvis krievu lauku virtuvi un izklīdinājis visu viņu trošu, atbrīvojis pēckomandas atkāpšanai un izglābis kapteini Balceru . . ."

„Bet Balcers ir beigts!" noslaucīja lūpas Zemzars.

„Balcers ir beigts, bet vai jums otra virsnieka pirmsnāves vēlējums nekā nenozīmē?" Pudiķis pārņēma pudeli savās rokās, piedāvāja cigaretes. Visi aizsmēķēja.

„Priekā!" Visi sadzēra.

„Un tā ir taisnība?" pie Pureniņa griezās Pacers.

„Tā ir taisnība . . ." murmināja piesarkušais policijas kaprālis, „man ir divi lieciniekī!"

„Labs ir! apnicis strīdēties, teica Zemzars. „Raksti ziņojumu un liec abiem lieciniekiem parakstīt, bet es nezinu, vai par lauku virtuvi varēs dabūt dzelzskrustu, varbūt nopelnu krustu, bet to jau redzēsim . . ." Ar to saruna bija izbeigta. Zemzars bija izlēmis, ka nopelnu krusts bija tikai divas pudeles poļu šņabja vērts. Viņš pat to nemaz nevalkātu — tas piederējās kurpniekiem, pavāriem un zirgu puišiem, kārtīgs zaldāts to kaunējās valkāt.

Vīri dzēra. Pudeles saturs tukšojās. Sejas sarka. Kūpēja amerikāņu cigaretes. Tad Pacers kaut ko atcerējās.

„Pudiķi, tev jāgādā kādas pāris pudeles šņabja — mums visiem šovakar jāiet uz pilsētu pie Klapatnieka. Māsiņas atvadās, un viena — kāds bija vārds? — Lidija, pareizi, Lidija — vēloties tevi redzēt. Es gan nevaru saprast — kas no tevis ko redzēt . . ."

„Kur lai es rauju pāris pudeles šņabja — ja kādam no puikām kas bijis, tad tas sen kā izstrēbts . . .", Pudiķis bija noskaities par tādu tuvredzību izdzert Pureniņa pudeles, ja jāiet pie Klapatnieka.

„Gādā, kur gribi, bet gādā!" Pacers izvilka no krūšu kabatas četras piecdesmit marku zīmes. Pasniedza Pudiķim. „Pie vāciešiem par naudu var visu dabūt . . ."

Pudiķis līdz malām piepildīja savu glāzi, izdzēra, paņēma naudu un noteica:

„Var jau mēģināt, bet es par daudz necerētu, puikas jau visas malas izmaluši . . . Friču visai maz un tie daudz netic trešās valsts naudai . . . Bet, kā jau teicu, es mēģināšu, ne jau tevis dēļ!"

„Tas tev nemaz nebija jāsaka, bet tu jau negants pēc sieviešiem un kur nu vēl, ja šņabis un sievieši kopā . . .", Pacers atgāzies gultā smējās. Paraudzījās rokas pulksteni, tad piemetināja: „Neaizmirsti — mums drīz jāiet, jo jābūt laikus atpakaļ . . ."

„To gan neaizmirst!" piebilda Zemzars un mēģināja no pēdējās pudeles izspiest kādu pili.

„Neaizmirsīšu. Pureniņ, iesim!"

„Es?" kaprālis bija vairāk nekā pārsteigts.

„Tev jāizvēdinās, tu esi pilns kā stabs un tādā nevari puikām rādīties! Nāc līdz, un redzēsim, kas sanāks." Pudiķis aplika jostu ar smago pistoli. Saraustīja svārkus un piegāja durvīm.

„Es nezinu, vai Pureniņš var nākt līdzi, Klapatnieks nekā netika teicis, es jau arī nekā nezināju . . .", Pacers taisnojās.

„Pureniņš nenāks mums līdzi, viņš paliks manā vietā!" stingri noteica Pudiķis un izgrūda apmulsušo kaprāli pagalmā.

„Vai tu domā, viņi kaut ko dabūs?" neuzticīgi jautāja Zemzars.

„Pudiķis nebūtu Jupiters Laimnesis Pudiķis, ja viņš atgrieztos tukšā . . .", noteica Pacers. Aizvēra acis un dziļi vilka tabakas dūmus. Uz laimi vienmēr bija jāgaida.

(Turpinājums sekos)

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un SEKMĪGU JAUNO GADU NOVĒL:

HAMILTONAS DAUGAVAS VANAGI

418 MAIN ST., E. Tel. JA 8-6336

O. ANDERSONA
DELICATESSEN
26 Market St., Hamilton, Ont.
Tel. JA 7-9896

PLECAN FUEL OILS
Tīra un labo apkures, piegādā eļļu.
195 Rebecca St., Hamilton, Ont.
Tel. JA 9-7417

JOE'S AUTO REPAIR
★ Auto karosērijas labojumi un krāsošana. ★
Vēršu uzmanību uz mūsu ziemas pazeminātām darba cenām.
32 NORTHCOTE ST., HAMILTON, ONT.
Tel. LI 5-2302.
PĒTERIS KIJUTS

ATLANTIC RADIO JEWELRY
AND SPORTS
Pulksteņi, dimanti, HI - FI un transistora radio, rotas, sudrablietas, kristalli un dzintars.
170 James St., N., Hamilton, Ont. Tel. JA 9-1487.
MĀRTIŅŠ ZITMANS

CANNON DRUGS
Gustavs EIKERTS
154 James St., N., Hamilton, Ont.
Tel. JA 2-5110.

ANDREWS UN ROBEZ.
VIENĪGAIS LATVIEŠU MĀJU PĀRDOŠANAS BIROJS HAMILTONĀ.
791 Main St., E., Hamilton, Ont. Tel. LI 5-5828.
Latviešu pārstāvji: I. S. ANDREWS
E. ROBEŽGRUNTNIEKS
M. JAKOVICS

L. ALBERTIŅAS
MŪZIKAS SKOLA HAMILTONĀ
(CLASIC CONSERVATORY OF MUSIC
311 BARTON ST., E., HAMILTON, ONT.
TEL. JA 7-8470.

RAND BAKERY
IGAUŅU MAIZNĪCA HAMILTONĀ
Veikali: 5 LEEDS ST. LI 4-6881
1125 MAIN ST., E. LI 9-9341
12 YORK ST. TEL JA 2-6252
641 B BARTON ST., E. LI 4-6342

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un LAIMĪGU 1961. GADU novēl:
C. G. TODD LTD.
REAL ESTATE
418 Main St., E., Hamilton, Ont, Tel. JA 8-6336.
OJĀRS IEVIŅŠ un VALDIS TUKLERS

LIELFILMA „SPARTAKS" TORONTO

22. decembrī Loew's iekšpilsētas kinoteātrī Toronto oficiālo pirmizrādi piedzīvos „Universal - International" 12 miljonu dolaru lielfilma „Spartaks", ko producenti apzīmē par vienu no ievērojamākām filmām, kāda jebšu kad uzņemta kinematografijas vēsturē.

Noskatoties īpašu izrādi presei pagājušajā nedēļā, jāsaka, ka filma tiešām atstāj grandiozu iespaidu, vairāk kā 3 stundu garā izrādē tēlojot leģendārā verga, gladiatora, dumpinieka un karavadoņa Spartaka cīņu pret romiešu leģionu un tā laika valdošās šķiras nežēlībām un patvaribām.

Filmas kvalitāti garantē jau izcilais galveno lomu tēlotāju ansamblis — Kirks Duglass (arī producents un Spartaka lomas tēlotājs), sērs Laurenss Olivjē, Džina Simone, Tonijs Kurtiss, Čarls Laftons, Pēters Ustinovs un Džons Geivins.

Kā līdzīga rakstura filmās, režija nav skopojusies ar milzīgiem masu kauju skatiem, sastopoties Spartaka armijai ar romiešu spēkiem. Vienreizēji ir gladiatoru treniņa skolas un cīņu uzņēmumi, kas gan brīžiem, tāpat kā visa filma, šausmina ar pārāk kailu naturālismu. Tas arī uzskatāms par filmas lielāko trūkumu, kaut šādā veidā, protams, var panākt vislielākos efektus skatītāju masas aizraušanai. Ar greznu izšķērdību rādīta romiešu senātoru, kara vadoņu, augstmaņu dzīve, ainas senātā, pirtīs, dzirēs.

Neaizmirstamu romiešu patriciešu tēlu dod Laurens Olivjē, viņa pretinieks — dumpīgais Spartaks, kaut Kirka Daglasa tēlojumā viscaur ciets, virišķīgs, ar spontāni uzplūstoša maiguma epizodiem divspēlē ar Džīnu Simoni, tomēr kaut kā īsti nepārliecina, ka spētu ar savu garīgo spēku saistīt sev tik daudz piekritēju.

Traģikomisks savā senātora lomā, meistarīgs tēlojumā, ir Čarls Laftons; ar ārkārtīgi dzīvu mīmiku, smalkām spēles niansēm saista Pēters Ustinovs — populārais aktieris, rakstnieks, režisors un producents, kas allaž māk ap sevi saistīt mākslas pasaules uzmanību, šai filmā tēlo mantkārīgo, bet lādzīgo gladiatoru skolas vadītāju.

Jauka savā trauslajā parādībā, saduroties tik daudz brutālām varām, ir Džīna Simone, viscaur pārliecina Tonijs Kurtiss, jaunais Antonīns.

Sadistisks savā nežēlībā līdz pēdējam ir Džons Geivins — gladiatoru treneris, kas beidz dzīvi Spartaka žņaudzienos, noslīkdams — vīras katlā . . .

Saprotams, nevar aprakstīt kauju skatus, gladiatoru cīņas, viņu izlaušanās ainas, — bet, ievērojot pašreizējo kinematografijas tehnisko uzņemšanas un skaņu līdzekļu attīstību, milzu superekrānus un krāsu filmu techniku, var iedomāties, kādi līdzekļi izmantoti, lai panāktu vienreizēji grandiozus un baigus efektus.

Kā jau teikts, ja nebūtu pārāk daudz naturālisma, šī filma būtu lieliska, bet arī tagad to var skatīties ar neatslābstošu interesi un sirds drebēšanu . . .

Kaut Spartaku, tā ideju, par savu varoni mēdz sludināt Maskava, maz ticams, ka tur šo filmu atļaus izrādīt — ilgas pēc brīvības, vergu un bēgļu dzīves skati var daudz ko atgādināt. -gr.

Latvijas Amerikā pārstāvis Hamiltonā,
JĀNIS GAILĪTIS,
42 GREEN MEADOW RD.
Hamilton Ont., tel. FU 3-7717

VĒRTĪGS KONCERTS...

(Pārnesums no 3. lpp.)

Figaro kāzām, un Verdi Don Karloss. Šķita, ka pavisam maz trūkst no tā, lai Kurmiņš varētu izdarīt neiespējamo, izrauties arī šinī zemē. Varbūt tas būtu panākts, ja viņš piederētu pie kādas citas tautas, kam sakari un aģenti visās mākslas iestādēs. Kurmiņa balss plūst izlīdzināti visos reģistros, zemie toņi skan sonori, augšējiem derētu mazliet vairāk krāsas, mazliet vairāk viegluma un rotaļīguma, bet visi ir gauži mazi sīkumi, kas nāktu drīz vēl pašā no sevis pastāvīgā skatuvē darbā un treniņā. Skatuvē Kurmiņš vēl augstu, balss kļūtu vēl noapaļotāka, tad arī pilnība nebūtu vairs neazsniedzama. Dziedātāji kā Kurmiņš nerodas ik gadus, tādēļ par spīti negantajam attālumam, gribas sacīt: gan Austrumkanadas, gan arī ASV austrumu daļas latviešu centriem derētu padomāt par vismaz vienu Kurmiņa koncertturneju. Koncertus apmeklējam kūtri, Kurmiņam televizijas fabrikā būs jāstrādā arī turpmāk, taču tam, kam latvju mākslas un dziesma mīļa — Kurmiņš būtu jādzird.

Stefanīda Jansone sevi sauc par mecosoprānu, taču plašais diapozons tai ļauj dziedāt jo daudzas soprāna dziesmas un ārijas. Balss ir solīdi trenēta, labi tembrēta. Būtu vēlams dažubrīd klusinātāks dziedājums, taču iejūtas un mūzikālitātes Jansonei ir gana. Arī viņai dzimtenē būtu vietā uz operas skatuves.

Veltа Barvika pie klavierēm sevi parādīja kā patiesi augstas klases pavadītāju. Viņas pavadījumi bija uzmanīgi, piekļāvīgi, mūzikāli reljefi. Viņa ir vienīgā, kas no visiem tīnī dzīvo no mūzikas, vadot savu, visai populāru klavieru studiju Los Andželosā. Tā vien šķita, ka paidagoģes darbā nīkst spējīga koncertpiāniste.

Elza Caune.

PLĀNOŠANA un ONTARIO PROVINCES ATTĪSTĪBA NĀKOTNĒ

„Ontario provinces valdība var lepoties ar straujo attīstību nedaudzos gados . . . progress turpināsies arī turpmāk. Tai pašā laikā valdībai rūp ikviena individa labklājība."

HON. W. M. NICKLE, Q.C.
Minister of Planning and Development for the province of Ontario.

Pagājušajos 15 gados Ontario province ir piedzīvojusi necerētu augšupeju, līdz ar to veicinot Kanadas rūpniecības ražojumu izplatīšanu visā pasaulē.

Ontario pašreiz nodarbināto ir vairāk kā jebkad agrāk, un reizē arī ienākumi strauji pieauguši.

Paplašinoties provinces saimniecībai, tās valdība ar Tirdzniecības un rūpniecības daļu un Plānošanas un attīstības departamentu ir noorganizējusi Pētniecības nozari, kas gādā par darbu saskaņošanu Ontario rūpniecībā. Tiek meklētas jaunas izejvielas, kā arī gādāts par ražojumu izplatīšanu, meklējot tirgus kā lauksaimniecības, tā rūpniecības un citiem ražojumiem.

Darba labākai veikšanai Londonā, Nujorkā un Čikāgā iekārtoti biroji, kuŗos izstādi Kanadas ražojumi.

Tuvākai informācijai rakstiet direktoram Mr. F. J. Lyle.

ONTARIO DEPARTMENT OF PLANNING & DEVELOPMENT
Hon. W. M. Nickle, M.B.E., M.C., Q.C. MINISTER
Hon. Leslie M. Frost, Q.C., LL.D. PRIME MINISTER

MIERS VIRS ZEMES...

Ellas Andersones Ziemassvētku stāsts

Dzīvoja Gailiene Liekņās, kur tie gani! Jau tad, kad meita Elvira un abi dēli, Jānis un Krišjānis, skolā gāja. Tagad bērni sen pasaulē. Atraksta mātei gadā pāris vēstules, atsūta pa latam naudas, un ar to gana. Ciemos atbrauc reti, un tad pat pagastam ko runāt mēnešiem ilgi. Kuŗa gan saimniekmeita var vilkt mugurā tādas pašas krāsas kleitu, kāds saules sargs rokā, cepure galvā? Tā darīja Gailiene Elvira. Lai vasara vai ziema, balta, kā pienā mērcēta, viņa atbrauca un aizbrauca. Arī dēli Gailienei smalki. Vismaz lauku ļaudīm viņi tādi izlikās. Zābaki spīdēt spīdēja, un katru dienu pāri krekla krūtīm stiepās citas krāsas kaklasaite.

Satika Gailienes ar Liekņu ļaudīm labi. Īt sevišķi pēc vīra Indriķa nāves. Nebija jau Indriķa nāvē neviens vainojams, bet klusībā Liekņu saimnieku pāris sev to pārmeta. Kad Indriķis vairs nevarēja līgt par kalpu, Liekņa veco pāri paturēja. No kalpu istabas viņi ievilkās šaurajā bēniņu istabā. Gailiene ziemā adīja un vērpa pašu saimniekiem un arī pārējām apkārtnes saimniecēm. Vasarās viņa ogoja un sēņoja. Arī tai mantai noņēmēju netrūka. Aiznesa saimniecei grozа pilnumu melleņu, klucis gaļas vai pika tauku rokā. Sauja putraimu vai zirņu piedevām. Pats Gailis arī rokas klēpī neturēja. Vajaga aizvest pienu uz pienotavu, aizbraukt uz dzirnavām, Gailis izdarīja. Un vienreiz no tāda dzirnavās brauciena viņš vairs mājās nepārbrauca. Gailiene sēdēja augšas istabā pie loga un gaidīja. Liekņa, iededzis vēja lukturi, gāja iekšā un ārā. Dzirnavas tālu. Decembŗa nakts tumša. Nav tālu ko kājām skriet un meklēt. Pagājās saimnieks pa sētas vidu, atgriezās istabā un sēdās pie loga. Gultā negāja. Līdz ar gaismas svišanu Liekņa cēlās atkal un gāja laukā pa gatvi meklēt Gaili. Gāja un atrada.

Neizbrienami, dubļaini tani gadā līdz pat svētkiem bija ceļi. Līdz rumbām. Kā gadījies, kā nē, zirgs nogājis no ceļa, iekritis uz muguras grāvī un pats savās sakās pakāries. Vecā Gaija dzīves gaitas bija beigušās zem Liekņu svētku pīrāgu miltu un iesala vezuma.

Negaršoja tani gadā nevienam Liekņās ne pīrāgi, ne alus. Viss atgādināja Gaili. Ja līdz šim Gaiļu pāris šad un tad ieminējās paklausīt bērnu aicinājumam un pārcelties uz pilsētu, tad tagad Gailiene pateica stingru nē. Dzīvošot un miršot tanī pašā vietā, kur virs.

„No kā pārtiksi? Ko ēdīsi?" meita bažījās.

„Cik nu vecs cilvēks ēd, Gailiene bija bezrūpīga. „Kā putns ieknābā."

Tā arī palikās. Gailiene sevi uzturēja vērpjot un adot, sēņojot un ogojot. Ziemas siltumam salasīja Liekņu mežā žagarus.

Tā tas turpinājās, līdz jaunais Liekņa mājās pārveda sievu, jaunu atraitni. Un jaunā saimniece bija pavisam cita kaluma kā vecā. Smalka un uzpūtīga.

„Man tā vecā tur augšā nemaz nepatīk," viņa runāja katru dienu.

„Lai dzīvo," jaunais Liekņa neatlaidās. „Tēva vēlējums." Arī vecais Liekņa bija aizgājis pie senčiem.

„Būtu manam Zigītim pašam sava istaba. Tagad puikam jāmētājas citiem pa kājām."

„Cik nu viņš mājās. Vasarā var gulēt klētī un ziemā tikai pa svētdienām un svētku dienām ierodas," Liekņa mierināja. „Saules mūžu tak neviens nedzīvo." Pēdējo teikumu viņš teica uz Galieni zīmējot.

Jaunā saimniece sakoda zobus un cietās. Ne vārda par Galieni viņa vairs nerunāja. Bija noņēmusies neteikt piedzivotājai — ej, neteikt vīram — dzen prom, bet padarīt dzīvi Liekņās Gailienei neciešamu. Līdz šim rudeņos Gailiene salasītās sēnes kūpināja turpat istabā. Tagad jaunā pateica, tā nevarot. Varot māju nodedzināt.

Māju nodedzisāt? Gailiene acis vien ieplēta. Viņa tak nesēņoja pirmo gadu.

Bet arī viņa neteica ne vārda. Visu mūžu pratusi klausīt saimniecēm, paklausīja arī šoreiz. Sēnes tak mežos neaug ziemā. Agrā rurenī meži ar tām piesējas. Tieši pāri lielceļam Liekņēm linu mārki. Pakārs kā čigāns katliņu sasietā zaru staklē, pakurs uguni, un labi būs. Arī ūdens turpat pa rokai. Pāris soļus no mārkiem grāvis, kuŗam ūdeni piedod avotaiņs purvs. Ziemā, kad visi dīķi sausi izsmelti, no grāvja ūdeni lopiem vātēs veda visa apkārtne.

Līdz ar pirmajiem sauli Gailiene jau bija meža. Brokasta laikā virs uguns pakārtajā katliņā vārījās sēnes. Pirmās viņa iedeva jaunajai Liekņu saimniecei. Tā Gailiene paraausi. Saimniekiem pirmās ogas un sēnes. Arī pirmās zem klajas debess vārīsās jādod viņiem. Jaunā saimniece saņēma Gailienes sēnēm pildīto blodiņu, pat paldies pateica. Vakarā, saimniekam gulta blakus guļoties, viņa tik vien noteica:

„Uti no kažoka vieglāki izsvāpināt, kā to no mājas."

Gailiene dzīvoja Liekņās ilgus gadus. Garajā laika spridī cilvēki pamatīgi iepazist cits cita vājās un stiprās puses. Arī Gailienei tādas bija. Viņa bija ļoti dievticīga un mānticīga.

Visvājākā Gailienes vieta bija krusti. Krusta zīmi viņa baidījās ne mazāk par pašu nelaimi.

„Krusts nes nelaimi," viņa vienmēr teica. „Jā gan," viņa pati apliecināja teikto, „Kā tik redzi pie debesīm krustu, sākas kari. Man kapa krustu nekad nespraudiet."

Lai jaunā saimniece Liekņās nedzīvoja ilgi, Gailienes nepatiku uz krustiem viņa zināja. Pirmdienas rītā Gailiene gāja atkal uz mežu. Projām ejot, viņa pie ugunskura vietas pameta katliņu. Viss kārtībā. Vakarā kaudzītē sakrautie žagari gaida, kad karstās liesmu mēles sāks apkārt laizīties. Ap brokasta laiku Gailiene iznāk no meža un dodas taisnā ceļā prom uz ugunskuru. Labi, ka mugurā uzsietais grozs nav pārāk pilns. Jo plecos smagāks nesamais, jo dziļāki uz krūtīm liecās galva. Soreiz Gailiene iet diezgan taisna izslējusies un tāpēc lielās pārmaiņas ap ugunskura vietu ierauga jau pa gabalu. Pašā ugunskura vidū iesprausts liels, balts krusts. Tāds pats žagaru grēdas galā. Daži mazāki šur un tur pa celiņu uz grāvi izsvaidīti. Gailiene saliek rokas un skaita: „Mūsu tēvs . . ." No kailu roku, bet diviem maltas gabaliem viņa nogāž krustus, ceļ liesmās un sadedzina. Kad pēdējā liesmiņa izplēnējusi, Gailiene atkal salieč rokas un skaita svēto lūgšanu. Tikai tad viņa par jaunu kur uguni un vāra sēnes. Bet doma, — šogad manu dzīves ceļu krustos nelaime, — viņu neatstāj.

Kā katru gadu, rudenis pagāja ar lietiem un tumšām naktīm. Pienāca ziema. Sakrita sniegi. Sasaldēja ūdeņus un purvus. Sadzina cilvēkus istabu šaurumā. Gailiene vērpa un adīja. Šogad viņai pāris zeķu un cimdu vairāk adami. Jaunajai saimniecei un tās Zigītim. Katru gadu, gaišajos Ziemassvētkos Gailiene uzdāvinājusi Liekņu saimniekam pa zeķu un saimniecēm pa cimdu pārim. Šogad daris tāpat. Prāts teica, tā nedari. Viņi tevi negrib, negribi tu arī viņus. Bet sirds runāja citu valodu. Tā mācīja mīlēt tos, kas tev jaunu vēl. Stingra apņemšanās pasniegt dāvānas jaunajai un tās dēlam Gailienei radās jau tad, kad pirmajās rudens dienās ieraudzīja Zigīti malcienā gatavojam krustus, kādi katru rītu sasprausti ap ugunskuru.

„Bērns ir Dieva radība," viņa domāja. „Ja māte viņu uz launu māca, būšu es labāka."

Dāvanas parasti viņa iedeva pati katram rokā. Arī šogad. Tikko saimnieki un saime pārradās no svētvakara dievkalpojuma, Gailiene novilkās zemē pa trepēm un apsveica katru ar sillu vārdu un dāvānu. Vecai saimniecei pa visu priekšu, tad jaunajam saimniekam, saimniecei un vispēdīgi Zigītim. Jaunā saimniece paņēma cimdu pāri, nosvieda pa roku galam uz kumodes un iegāja virtuvē.

„Ko par tādiem niekiem pateikties," viņa domāja un muti vaļā nevēra.

Gailienei nodrebēja lūpas, bet smaids no sejas nezuda. Viņa atvēra savu sirdi un bija laimīga. Ne paldies dēļ viņa dāvanu sniedza, bet dāvināšanas prieka dēļ.

Uz egliti pie saimniekiem Gailiene nepalika nekad. Arī šovakar nē. Kāpa augšā pa stāvajām trepēm — izņēma no kumodes bērnu sasūtītās bildes, lielika visām vidū to, kur vecais Gailis zārkā guļ, un jutās kā savā ģimenē. Arī šoreiz viņa darīja tāpat. Paēda vecās saimnieces iedoto gaļas un baltmaizes gabaliņu, salika bildes ap egliti, iedzēra katram bērnam un pati sev

(Nobeigums 5. lpp.)

KĀDIEM MĒRĶIEM IZLIETO NAUDA?

ALA SAŅEM 7.000 DOLARU ČE

Amerikas Latviešu apvienība saņēmusi čeku par 7000 dol., ko nosūtījusi Nujorkas organizāciju padome ka Nujorkas Dziesmu svetku atlikumu dažādiem kultūras mērķiem. Par šo līdzekļu saņemšanu ALAs Kultūras biroja vaditājs P. Norvilis izteicās:

„Ar šīs summas saņemšanu esam tikuši atkal pie līdzekļiem, kas gan izlietojami pēc norādījumiem. Neskaidrības ir ar 2500 dolaru piešķiršanu kultūrāliem mērķiem, jo par tiem pienākuši divējādi noteikumi. Nujorkas organizāciju padome, iemaksājot naudu, norādījusi, ka šī summa piešķirama kultūrāliem mērķiem, nesadalot sīkākās summās. Bet noteikumus piesūtījusi arī Nujorkas Dziesmu svētku komiteja, ko parakstījuši tie komitejas locekļi, kas sevi vēl ieskata par šīs komitejas locekļiem. Šo projektu izstrādājis komitejas loceklis A. Annus, bet dažos punktos ir neskaidrības. Pēc šī projekta nauda jāizdod kultūras veicināšanai un tā ir atmaksājama, bet arī pieminēts, ka aizdotā nauda ir pieckāršojama. Lai izpilditu šo prasību, tad liekas, ka nauda būtu jāieguldza veikalos, bet kur nevar zināt, kādu peļņu tā nesīs. Pieškirot šo summu kādam rakstniekam, nevar zināt, vai uzrakstītais romāns būs izdevīgs pārdošanai, piešķirot dzejniekam, vēl mazākas izredzes kārsot. Šie noteikumi strādājami un vi Noteikumi Nujorkas ju padomes pilnsap bet nav pieņemti.

Nekādas naudas varam izsniegt arī A viešu kopu apvienība vien nav inkorporēta ganizācija nav atbri dokļiem."

Iznācis ALAs Kul biletena 3. numurs. prof. P. Starca spie dājoties jauno mašī Starcs iespiešanas veikt ātrāk un lab iespiešanai nācis pal tūras biroja vadītājs Ar talcinieklem strā veicas ātrāk, un bi šana nekavējas. Sāk mo gadu, biletenu v nēt par 2.00 dol. ga rēs dabūt atsevišķus rus. Biletena saturs ievietojot arī ziņas gadā pirmajā pusga jiem oriģinālDarbie šīni numurā nav n iznākušās grāmatas, neesot piesūtījuši rāmus. Katrai grām tura atstāstījums lī šanas cenu un pap Jauninājums ir arī par Kultūras fonda jiem autoriem.

VĒLREIZ PAR DZ

Sakarā ar A. Līdaca, Br. Skultes, N. Plato, E. citu laikrakstā „Latvija Amerikā" iespiesto pask kas meatbilst faktiskiem apstākļiem un rada nepar du sabiedrībā, Nujorkas Latviešu Organizāciju sniedz sekojošu oficiālu paskaidrojumu:

1. Nujorkas Latviešu 1958. gada dziesmu svētku oficiālā un atbildīgā rīkotāja bija Nujorkas latviešu organizāciju padome — Council of American Latvian Organizations of New York, Inc. Dziesmu svētku sarikošanai NLOP nodibinājis dziesmu svētku rīcības komiteju. Nav tāda lēmuma, kas šai komitejai piešķirtu suverēnas tiesības vienai galīgi izlemt dziesmu svētku atlikuma sadali, kā tas apgalvots šajā rakstā. Teikto, ne arī citus šai rakstā minēto apgalvojumus dziesmu svētku rīcības komiteja nav apstiprinājusi un šādu apgalvojumu nav arī NLOP kopsapulču protokolos, kas kārto dziesmu svētku rīkošanas jautājumus. Katrs, kas vēlas, var teikto pārbaudīt.

2. Dziesmu svētku norēķinus pēc to noslēgšanas izrevidēja NLOP revizijas komiteja un ziņoja par to NLOP kopsapulcei, kuŗa pēc debatēm revizijas aktu pieņēma.

3. Pēc revizijas dziesmu svētku rīcības komiteja nolēma dziesmu svētku atlikumu sadalīt šā: Koŗu apvienībai $2.000,- — nošu izdošanai koŗiem un $2.500,- — nākošo dziesmu svētku sarikošanai; Amerikas Latviešu apvienībai $3.500,- — Kultūras fondam pie ALA's, ar nosacījumu ne sīkai sadalei un $1.000,- — lemaksa Valentīna Bārzkalna dziesmu svētku vēstures izdošanas fondā.

4. Nujorkas latviešu organizāciju padomes 1959. g. 17. marta kopsapulce, skatot cauri dziesmu svētku atlikuma sadales jautājumu, atzina šo sadalījumu būtībā par pareizu un to apstiprināja, bet vienīgi jautājumā par to, kuras organizācijas glabāšanā un rīcībā nododami nākošo dziesmu svētku sarīkošanai paredzētie $2.500.-, nolēma nodot šo summu nevis Koŗu apvienībai, bet ALA'i, sekojošu iemeslu dēļ:

a) dziesmu svētki nav tikai koŗu svētki vien, bet tie ir visas tautas kopīgi nacionāli svētki, un tajos bez koŗiem, kas, protams, izmes šo svētku smagumu, piedalās arī pārējās latviešu kultūras un mākslas dzīves nozares; b) tādēļ nākošo dziesmu svētku sarikošanai paredzētā nauda būtu nododama ALA'i kā visus ASV latviešus reprezentējošai, visu organizāciju vēlētai centrālai pārstāvniecībai, izlietojot tiem pašiem mērķiem; c) teiktais atbilst nodibinātāi praksei līdzšinējo dziesmu svētku rīkošanā, kā Čikāgā, tā arī Nujorkā.

Priekšlikums nākošo dziesmu svētku rīkošanai paredzētos $2.500,- nodot nevis ALA'i, bet Koŗu apvienībai, balsošanā tika noraidīts. Daļa to pašu personu, kas bija Padomes locekļi un tagad parakstījuši aicinājumu, aktīvi piedalījušies tā pieņemšanā, bet sniegtiem priekšlikumiem.

Šis NLOP kopsapulces ir pieņemts statūtu kārtībā un tādēļ galīgs dziesmu svētku sadalījums. Teikto vēl ilustrē tālāk svētku atlikuma sadalījuma visu vēlāko pieņemtais lēmums: dziesmu svētku atlikuma sadali, kā tas apgalvots šajā rakstā. Teikto, ne arī citus šai rakstā minēto apgalvojumus dziesmu svētku rīcības komiteja nav apstiprinājusi un šādu apgalvojumu nav arī NLOP kopsapulču protokolos, kas kārto dziesmu svētku rīkošanas jautājumus. Katrs, kas vēlas, var teikto pārbaudīt.

2. Dziesmu svētku norēķinus pēc to noslēgšanas izrevidēja NLOP revizijas komiteja un ziņoja par to NLOP kopsapulcei, kuŗa pēc debatēm revizijas aktu pieņēma.

3. Pēc revizijas dziesmu svētku rīcības komiteja nolēma dziesmu svētku atlikumu sadalīt šā: Koŗu apvienībai $2.000,- — nošu izdošanai koŗiem un $2.500,- — nākošo dziesmu svētku sarikošanai; Amerikas Latviešu apvienībai $3.500,- — Kultūras fondam pie ALA's, ar nosacījumu ne sīkai sadalei un $1.000,- — lemaksa Valentīna Bārzkalna dziesmu svētku vēstures izdošanas fondā.

4. Nujorkas latviešu organizāciju padomes 1959. g. 17. marta kopsapulce, skatot cauri dziesmu svētku atlikuma sadales jautājumu, atzina šo sadalījumu būtībā par pareizu un to apstiprināja, bet vienīgi jautājumā par to, kuras organizācijas glabāšanā un rīcībā nododami nākošo dziesmu svētku sarīkošanai paredzētie $2.500.-, nolēma nodot šo summu nevis Koŗu apvienībai, bet ALA'i, sekojošu iemeslu dēļ:

a) dziesmu svētki nav tikai koŗu svētki vien, bet tie ir visas tautas kopīgi nacionāli svētki, un tajos bez koŗiem, kas, protams, izmes šo svētku smagumu, piedalās arī pārējās latviešu kultūras un mākslas dzīves nozares; b) tādēļ nākošo dziesmu svētku sarikošanai paredzētā nauda būtu nododama ALA'i kā visus ASV latviešus reprezentējošai, visu organizāciju vēlētai centrālai pārstāvniecībai, izlietojot tiem pašiem mērķiem; c) teiktais atbilst nodibinātai praksei līdzšinējo dziesmu svētku rīkošanā, kā Čikāgā, tā arī Nujorkā.

Priekšlikums nākošo dziesmu svētku rīkošanai paredzētos $2.500,- nodot nevis ALA'i, bet Koŗu apvienībai, balsošanā tika noraidīts. Daļa to pašu personu, kas bija Padomes locekļi un tagad

Ver

ZIEDI, ROTAS L
ĀDAS IZSTRĀ

231 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel.:
pēc pl. 6 v. LE 3-4037. A. P U

Latviešu klientiem 10% atlaide par Ziem
pasūtinājumiem ar piegādes dienu līdz 23.

RS ZEMES...

Ziemassvētku stāsts

r Ziemā, kad visi dīķi sausi izsmelti, no grāvja ūdeni lopiem vātēs veda visa apkārtne.

Līdz ar pirmdienas sauli Gailiene jau bija mežā. Brokasta laikā virs uguns pakārtajā katliņā vārījās sēnes. Pirmās viņa iedeva jaunajai Liekņu saimniecei. Tā Gailiene paradusi. Saimniekiem pirmās ogas un sēnes. Arī pirmās zem klajas debess vārītās jādod viņiem. Jaunā saimniece saņēma Gailienes sēnēm pildīto bļodiņu, pat paldies pateica. Vakarā, saimniekam gulētā blakus guļoties, viņa tik vien noteica:

„Uti no kažoka vieglāki izsvāpināt, kā to no mājas."

Gailiene dzīvoja Liekņās ilgus gadus. Garajā laika sprīdī cilvēki pamatīgi iepazīst cits cita vājās un stiprās puses. Arī Gailienei tādas bija. Viņa bija ļoti dievticīga un mānticīga.

Visvājākā Gailienes vieta bija krusti. Krusta zīmi viņa baidījās ne mazāk par pašu nelaimi.

„Krusts nes nelaimi," viņa vienmēr teica. „Jā gan," viņa pati apliecināja teikto. „Kā tik redzi pie debesīm krustu, sākas kari. Man kapa krustu nekad nespraudiet."

Lai jaunā saimniece Liekņās nedzīvoja ilgi, Gailienes nepatīku uz krustiem viņa zināja. Pirmdienas rītā Gailiene gāja atkal uz mežu. Projām ejot, viņa pie ugunskura vietas pameta katliņu. Viss kārtībā. Vakarā kaudzītē sakrautie žagari gaida, kad karstās liesmu mēles sāks apkārt laizīties. Ap brokasta laiku Gailiene iznāk no meža un dodas taisnā ceļā prom uz ugunskuru. Labi, ka mugurā usietais grozs nav pārāk pilns. Jo piecos smagāks nesamais, jo dziļāki uz krūtīm liecās galva. Šoreiz Gailiene iet diezgan taisna izslējusies un tāpēc lielās pārmaiņas ap ugunskura vietu ierauga jau pa gabalu. Pašā ugunskura vidū iesprausts liels, balts krusts. Tāds pats žagaru grēdas galā. Daži mazāki šur un tur pa celiņu uz grāvi izsvaidīti. Gailiene saliek rokas un skaita: „Mūsu tēvs . . . Ne kallu roku, bet diviem malkas gabaliem viņa nogāž krustus, cel liesmās un sadedzina. Kad pēdējā liesmiņa izplēnējusi, Gailiene atkal salaiž rokas un skaita svēto lūgšanu. Tikai tad viņa par jaunu kur uguni un vāra sēnes. Bet doma, — šogad manu dzīves ceļu krustos nelaime, — viņu neatstāj.

Kā katru gadu, rudenis pagāja ar lietiem un tumšām naktīm. Pienāca ziema. Sakrita sniegi. Sasaldēja ūdeņus un purvus. Sadzina cilvēkus istabu šaurumā. Gailiene vērpa un adīja. Šogad viņai pāris zeķu un cimdu vairāk adami. Jaunajai saimniecei un tās Zigītim. Katru gadu, gaišajos Ziemassvētkos Gailiene uzdāvinājusi Liekņu saimniekam pa zeķu un saimniecēm pa cimdu pārim. Šogad darīs tāpat. Prāts teica, tā nedari. Viņi tevi negrib, negribi tu arī viņus. Bet sirds runāja citu valodu. Tā mācīja mīlēt tos, kas tev jaunu vēl. Stingra apņemšanās pasniegt dāvānas jaunajai un tās dēlam Gailienei radās jau tad, kad pirmajās rudens dienās ieraudzīja Zigīti malcienā gatavojam krustus, kādi katru rītu sasprausti ap ugunskuru.

„Bērns ir Dieva radība," viņa domāja. „Ja māte viņu uz jaunu māca, būšu es labāka."

Dāvanas parasti viņa iedeva pati katram rokā. Arī šogad. Tikko saimnieki un saime pārradās no svētvakara dievkalpojuma, Gailiene novīlkās zemē pa trepēm un apsveica katru ar siltu vārdu un dāvānu. Vecai saimniecei pa visu priekšu, tad jaunajam saimniekam, saimniecei un vispēdīgi Zigītim. Jaunā saimniece paņēma cimdu pāri, nosvieda pa roku galam uz kumodes un iegāja virtuvē.

„Ko par tādiem niekiem pateikties," viņa domāja un muti vaļā nevēra.

Gailienei nodrebēja lūpas, bet smaids no sejas nezuda. Viņa atvēra savu sirdi un bija laimīga. Ne paldies dēļ viņa dāvanu sniedza, bet dāvināšanas prieka dēļ.

Uz egļiti pie saimniekiem Gailiene nepalika nekad. Arī šovakar nē. Kāpa augšā pa stāvajām trepēm — izņēma no kumodes bērnu sasūtītās bildes, lielika visām vidū to, kur vecais Gailis zārkā guļ, un jutās kā savā ģimenē. Arī šoreiz viņa darīja tā pat. Pāda vecās saimnieces iedoto gaļas un baltmaizes gabaliņu, salika bildes ap egļiti, iededza katram bērnam un pati sev sāsprausti ap ugunskuru.

(Nobeigums 5. lpp.)

KĀDIEM MĒRĶIEM IZLIETOJAMA NAUDA?

ALA SAŅEM 7.000 DOLARU ČEKU

Amerikas Latviešu apvienība saņēmusi čeku par 7000 dol., ko nosūtījusi Ņujorkas organizāciju padome kā Ņujorkas Dziesmu svētku atlikumu dažādiem kultūras mērķiem. Par šo līdzekļu saņemšanu ALAs Kultūras biroja vadītājs P. Norvilis izteicās:

„Ar šīs summas saņemšanu esam tikuši atkal pie līdzekļiem, kas gan izlietojami pēc norādījumiem. Neskaidrības ir ar 2500 dolaru piešķiršanu kultūrāliem mērķiem, jo par tiem pienākuši divējādi noteikumi. Ņujorkas organizāciju padome, iemaksājot naudu, norādījusi, ka šī summa piešķirama kultūrāliem mērķiem, nesadalot sīkākās summās. Bet noteikumus piesūtījusi arī Ņujorkas Dziesmu svētku komiteja, ko parakstījuši tie komitejas locekļi, kas sevi vēl ieskata par šīs komitejas locekļiem. Šo projektu izstrādājis komitejas loceklis A. Annus, bet dažos punktos ir neskaidrības. Pēc šī projekta nauda jāaizdod kultūras veicināšanai un tā ir atmaksājama, bet arī pieminēts, ka aizdotā nauda ir pieckāršojama. Lai izpildītu šo prasību, tad liekas, ka nauda būtu jāieguldа velkalos, bet kur nevar zināt, kādu peļņu tā nesīs. Piešķirot šo summu kādam rakstniekam, nevar zināt, vai uzrakstītais romāns būs izdevīgs pārdošanai, piešķirot dzejniekam, vēl mazākas izredzes kapitālu piecsaņemt. Šie noteikumi būtu pārstrādājami un vienkāršojami. Noteikumi Ņujorkas organizāciju padomes pilnsapulcē nolasīti, bet nav pieņemti.

Nekādas naudas summas nevaram izsniegt arī Amerikas latviešu kopu apvienībai, kas vēl arvien nav inkorporēta un kā organizācija nav atbrīvota no nodokļiem."

Iznācis ALAs Kultūras biroja biļetena 3. numurs, ko iespiež prof. P. Starca spiestuvē. Iegādājoties jauno mašīnu, prof. P. Starcs iespiešanas darbus var veikt ātrāk un labāk. Biļetena iespiešanai nācis palīgos arī Kultūras biroja vadītājs P. Norvilis. Ar talciniekiem strādājot, darbs veicas ātrāk, un biļetena izsūtīšana nekavējas. Sākot ar nākamo gadu, biļetenu varēs arī abonēt par 2.00 dol. gadā, tāpat varēs dabūt atsevišķus eksemplārus. Biļetena saturs paplašināts, ievietojot arī ziņas par tekošā gadā pirmajā pusgadā iznākošajiem oriģināldarbiem kaut gan šinī numurā nav minētas visas iznākušās grāmatas, jo apgādi neesot piesūtījuši paraugeksemplārus. Katrai grāmatai ir īss satura atstāstījums līdz ar pārdošanas cenu un pappušu skaitu. Jaunināj ums ir arī apcerējumi par Kultūras fonda godalgotajiem autoriem.

V. Irbe.

VĒLREIZ PAR DZIESMU SVĒTKIEM

Sakarā ar A. Līdača, Br. Skultes, N. Plato, E. Raistera un citu laikrakstā „Latvija Amerikā" iespiesto paskaidrojumu, kas neatbilst faktiskiem apstākļiem un rada nepareizu iespaidu sabiedrībā, Ņujorkas Latviešu Organizāciju Padome sniedz sekojošu oficiālu paskaidrojumu:

1. Ņujorkas Latviešu 1958. gada dziesmu svētku oficiālā un atbildīgā rikotāja bija Ņujorkas latviešu organizāciju padome — Council of American Latvian Organizations of New York, Inc. Dziesmu svētku sarīkošanai NLOP nodibināja dziesmu svētku ricības komiteju. Nav tāda lēmuma, kas šai komitejai piešķirtu suverēnas tiesības vienai galigi izlemt dziesmu svētku atlikuma sadali, kā tas apgalvots šajā rakstā. Teikto, ne arī citus šai rakstā minēto apgalvojumus dziesmu svētku ricības komiteja nav apstiprinājusi un šādu apgalvojumu nav arī NLOP kopsapulču protokolos, kas kārto dziesmu svētku rikošanas jautājumus. Katrs, kas vēlas, var teikto pārbaudīt.

2. Dziesmu svētku norēķinus pēc to noslēgšanas izrevidēja NLOP revizijas komiteja un ziņoja par to NLOP kopsapulcei, kura pēc debatēm revizijas aktu pieņēma.

3. Pēc revizijas dziesmu svētku ricības komiteja nolēma dziesmu svētku atlikumu sadalīt šā: Koru apvienībai $2.000,— — nākošo dziesmu svētku sarīkošanai; Amerikas Latviešu apvienībai $3.500,— — Kultūras fondam pie ALA's, ar nosacījumu ne sīkai sadalei un $1.000,— — iemaksa Valentīna Bārzkalna dziesmu svētku vēstures izdošanas fondā.

4. Ņujorkas latviešu organizāciju padomes 1959. g. 17. marta kopsapulce, skatot cauri dziesmu svētku atlikuma sadales jautājumu, atzina šo sadalījumu būtībā par pareizu un to apstiprināja, bet vienīgi jautājumā par to, kuras organizācijas glabāšanā un ricībā nododami nākošo dziesmu svētku sarīkošanai paredzētie $2.500,— nolēma nodot šo summu nevis Koru apvienībai, bet ALA'i, sekojošu iemeslu dēļ:

a) dziesmu svētki nav tikai koru svētki vien, bet tie ir visas tautas kopīgi nacionāli svētki, un tajos bez koriem, kas, protams, iznes šo svētku smagumu, piedalās arī pārējās latviešu kultūras un mākslas dzīves nozares; b) tādēļ nākošo dziesmu svētku sarīkošanai paredzētā nauda būtu nododama ALA'i kā visus ASV latviešus reprezentējošai, visu organizāciju vēlētai centrālai pārstāvniecībai, izlietojot tiem pašiem mērķiem; c) teiktais atbilst nodibinātai praksei līdzšinējo dziesmu svētku rīkošanā, kā Čikāgā, tā arī Ņujorkā.

Priekšlikums nākošo dziesmu svētku rīkošanai paredzētos $2.500,- nodot nevis ALA'i, bet Koru apvienībai, balsošanā tika noraidīts. Daļa to pašu personu, kas bija Padomes locekļi un tagad parakstījuši augstāk minēto rakstu, aktīvi piedalījās šī lēmuma pieņemšanā, balsojot par iesniegtiem priekšlikumiem.

Šis NLOP kopsapulces lēmums ir pieņemts statūtos paredzētā kārtībā un tādēļ ir likumīgs un galīgs dziesmu svētku atlikuma sadalījums. Teikto, cita starpā, vēl illustrē tūlīn pēc dziesmu svētku atlikuma sadales apstiprināšanas visu vienbalsīgi pieņemtais lēmums izteikt pateicību visiem, kas piedalījušies dziesmu svētku rikošanā. Ar to visi dziesmu svētku rīkošanas darbi bija pabeigti un noslēgti.

5. Dziesmu svētku atlikuma izmaksa aizkavējās vienīgi nenokārtotā Federālā ienākuma nodokļa dēļ. Šajā sakarībā NLOP kopsapulce 1960. g. 25. februārī, uz revizijas komisijas pieprasījumu, izejot no apsvērumiem, ka pēc dziesmu svētku komitejas darbības izbeigšanās ir nepareizi dziesmu svētku atlikumu, par kuru atbildīga NLOP, turēt bankā uz atsevišķu privātpersonu vārdiem, nolēma to iemaksāt NLOP oficiālā kontā un noteikt, ka par to disponē NLOP oficiālās amatpersonas, ievērojot 1959. g. 17. marta kopsapulces lēmumu par šīs naudas sadali, un dziesmu svētku ricības komitejas kontu slēgt. Šis kopsapulces lēmums ir izpildīts. Ir pavisam nepamatoti un nesaprotami apvainot NLOP locekļus — bij. dziesmu svētku ricības komitejas priekšsēdi prof. P. Starcu un kasieri J. Zalcmani par piedalīšanos likumīgā NLOP kopsapulces lēmuma izpildīšanā it kā nesabiedriskā un nemorāliskā ricībā.

6. ALA'i piešķirtā nauda nosūtīta š. g. 2. novembrī. Koru apvienība tai piešķirto naudu var saņemt nekavējoties, uzrādot incorporācijas apliecību un Nodokļu departamenta apliecību par atbrīvošanu no federālā ienākuma nodokļa maksāšanas. Ja Koru apvienībai šie jautājumi vēl nebūtu galīgi nokārtoti un minēto apliecību iesniegšana aizkavētos, tad padome ir ar mieru maksāt visus Koru apvienības iesniegtos rēķinus, vedot par šo kontu īpašus norēķinus.

7. Dziesmu svētku rīkošanas darbus uzsākot bija akceptēts vēlējums varbūtējo atlikumu veltīt dziesmu kultūras vajadzībām un šim nolūkam to nodot ALA'i. Atlikuma nodošana ALA'i vairākkārt pasvītrota dziesmu svētku ricības komitejas sēdēs visā dziesmu svētku rīkošanas laikā. Ņujorkas latviešu organizāciju padomes pieņemtais grozījums tieši atbilst augšminētiem dziesmu svētku komitejas vēlējumiem. Tādēļ ir grūti saskatīt šo pašu personu tagad celtiem iebildumiem kādu objektīvu pamatu.

8. Dziesmu svētku jautājuma kārtošanai Ņujorkā ir sava vēsture ar saviem cēloņiem un sekām. Ņujorkas latviešu organizāciju padome nožēlo iepriekš minētā rakstā lietoto veidu un secinājumus par šiem jautājumiem. Ir grūti saprast, kā teiktais varētu palīdzēt nokārtot strīdus lietu.

Ņujorkas latviešu organizāciju padome cer, ka ar šo paskaidrojumu visas neskaidrības un pārpratumi būs novērsti un nebūs vairāk šķēršļu sadarbībā visiem veikt mūsu kopīgo uzdevumu — pēc labākās sirdsapziņas un iespējas uzturēt un celt mūsu svētumu — latviešu tautas kultūru, kurā izcila vieta ir latviešu dziesmai.

Teodors Pētersons,
Padomes priekšsēdis.
Antonija Millere,
Padomes sekretāre.

Ar šī paskaidrojuma publicēšanu debates šinī jautājumā izbeidzam.

Red.

MIERS VIRS ZEMES

(Pārnesums no 4. lpp.)

pa svecītei, atsēdās uz gultas malas un saliktām rokām skatījās svecišu drebošajās liesmās.

Liekņās bija paraža, katru Ziemassvētku un Jaungada nakti ap pusnakti iet uz kūti un apskatīt kustoņus. Pasniegt katram pa saujai barības, lai visi jaunumi atkristu. Jaunajiem gan nakts gaitas īsti pa prātam nebija, bet tā šķērsi vecajiem pretī griezties arī negribēja. Viņi vilka mugurā baltos puskažokus un gāja. Citiem gadiem Gailienes logs tik vēlā stundā vienmēr bija tumšs. Tagad tanī spīdēja maza gaismiņa. Jaunā, no kūts pārnākusi, minēja, ko gan vecs cilvēks tik vēlu augšā darot?

„Ejiet tak paskatīties," vecā saimniece no savas istabas mudināja.

Jaunais saimnieks vēl mīņājās uz vietas, bet jaunā saimniece jau rausās pa trepēm augšā. Lēnu soli viņa lika pāri bēniņu istabas durvju slieksnim, bet kā dzelta apsviedās un metās pa trepēm lejā.

„Mirusi . . . Gultā sakņupusi . . . Cukurūdeni, . . ." un roka gramstījās viņai ap sirs vietu uz krūtīm.

Tagad augšā cēlās visa Liekņu saime. Aizspieda aizgājējai acis, apkopa to un visi kopā skaitīja lūgšanu.

Līdz šim Gailiene Liekņās bija dzīvojusi klusi un mierīgi, neviena neredzēta un nenievērota. Tagad visi viņu atcerējās. Zināja, kad cēlusies, kā uz mežu gājusi. Kad ratiņš rūkt no rītiem sācis un kad vakaros apklusis. Arī jaunajai saimniecei sametās kauns. Mazas istabiņas dēļ nīdusi cilvēku. Tam jaunu vēlējusi. Arī viņai vērās mute un viņa teica:

„Miera svētkos, — kad visur skan vārdi: — Miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts, — viņa aizgāja. Mūžīgā mierā!"

Pati ar savu roku viņa sakārtoja Gailienei ap sirmiem matiem apsieto lakatiņu un pāri vaigiem jaunajai saimniecei tecēja īstas sāpju asaras.

IESPĒJA MĀCĪT UN MĀCĪTIES KRISTUS VĒSTI LATVIEŠU VALODĀ

LATVIEŠU MĀKSLINIEKU GLEZNAS SAVA DIEVNAMA SABIEDRISKO TELPU IZDAI LOŠANAI $1.500,- VĒRTIBĀ

Grand Rapidi (Michi) V. Z. Latviešu ev.-lut. Vienības draudzes sabiedriskās telpas Grand Rapidos rotā latviešu mākslinieku: J. Annusa, Stīpnieces, A. Dārziņas, M. Kovaļevskas, J. Tidemaņa, Matisona, Māra gleznas, no kurām 5 dāvājusi svētdienas skola, bet divas draudzes dāmu komiteja. Baznīcas altāra telpā novietota prof. J. Annusa gleznа „Kristus augšāmcelšanās", kuru nodevusi kāda draudzes iocekle, godinot sava miruša vīra piemiņu. Visu šo gleznu minimālā vērtība ap 1500 dolaru, bet faktiskā nesalīdzināmi lielāka, jo latviešu mākslinieki devuši ievērojamu atlaidi. Ar novēlējumu mācīt un mācities Kristus vēsti latviešu valodā, Svētdienas skola nodeva draudzei prof. J. Annusa gleznu „Kristus Emausā."

Vienības draudzes sabiedriskās telpās nu jau veidojas maza gleznu galerija, bet nebūtu pilnīgi apgaismots, ja nepateiktu, ka šo gleznu rašanās pamatā ir dziļāka nozīmība un jēga, kas pauž lielu uzupurēšanās un ziedošanās gribu, lai uzturētu dzīvu latviešu tautas kodolu svešumā. Šis draudzes svētdienas skolas bērnu skaits nav liels, tas nesasniedz pat 20. Bet lai šī skoliņa pastāvētu, skolotāji visus aizvadītos gadus rādījuši patiesi cildenu un vienreizēju piemēru — viņi mācījuši un māca vēl šodien. Bērnu vecāki par katru skolēnu maksājuši vienu dolaru mēnesī, bet skolotāji no atlīdzības atteikušies, uzkrājot šo naudu sevišķā fondā, par kuru iegādātas latviešu mākslinieku gleznas un dāvātas draudzei. 4. decembrī bija iespēja kopējam gleznu klāstam pievienot prof. J. Annusa reliģiskās temas mākslas darbu „Kristus Emausā." Šo gleznu pēc dievkalpojuma iesvētīja draudzes māc. J. Lazda un sekojošā draudzes locekļu pēcpusdienā pēc skolas pārzines Z. Lapsiņas uzrunas absolventes V. Strazdiņa, E. Magone, A. Zirne to nodeva draudzes priekšnieka vietniekam J. Andersonam. Paskaidrojumus par gleznas saturu sniedza skolotājs A. Lapsiņš. Šim dāvinājumam bija pievienota klauzula, kas attiecas arī uz iepriekšējiem, ka gleznas ir Vienības draudzes īpašumā tik ilgi, kamēr tā pastāv kā latviešu draudze. Ja šie priekšnoteikumi izbeidzas, gleznas nododamas citai latviešu draudzei Grand Rapidos vai latviešu draudzei, vai kādai sabiedriskai organizāci. Savienotajās Valstīs, bet, rodoties iespējai atgriezties brīvajā Latvijā, tautskolu direkcijai novietošanai latviešu tautskolās. Piezīmējams, ka pēdējās gleznas iegādei papildus līdzekļus devuši ne tikai skolas tagadējie audzēkņi un bērnu vecāki, bet arī 1959./60. mācības gada absolventi, bērnu vecāki un skolotāji.

V. Zirnītis.

JAŅA MAZULĀNA STĀSTS

(Pārnesums no 1. lpp.)

apmeklē Padomju Savienību, tad jādomā, ka viņam ir kontakts ar čeku. P i e d e r ī g i e Latvijā gan priecājas, ka viņus apciemo, bet tiem ir grūti runāt, jo zina, ka pēc tam čekā pratinās. Kad tūristu grupa šovasar ieradās Rīgā uz dziesmu svētkiem, tos novietoja Rīgas (Romas) viesnīcā. Ja kāds gribēja viņus apmeklēt, tad viesnīcas darbinieki paskaidroja, ka tūristi nevēloties, lai viņus traucē.

No deportētiem atgriezušies ļoti maz, un tie ir tīrski un garīgi salauzti. Rublja dēvināciia, ko padomju vara izdara apm. ik pēc 10 gadiem, nozīmē to, ka cilvēki zaudēs savus ietaupījumus un valdība uz viņu rēķina iedzīvosies.

„PATEICĪBAS" VĒSTULE CHRUŠČEVAM

No Stokholmas Mazulāns aizrakstījis vēstuli Hruščevam, kurā pateicas, ka padomju vara viņam ļāvusi izbraukt uz ārzemēm un redzēt ar savām acīm kā cilvēki šeit dzīvo. Tagad viņš varot teikt, ka viss, ko padomju avīzes un radio ziņo, ir meli. Viņš tagad redzot, ka padomju strādnieks ir vergs. Ceka viņu spiedusi strādāt pret saviem tautiešiem. Vēstulē viņš arī paskaidro iemeslus, kāpēc izšķīries par bēgšanu, pie kam norādījis uz šādiem faktiem:

Viņa 84 gadi vecajam tēvam un 61 g. v. mātei atņemta pēdējā govs un tie nesaņem nekādu pensiju. Kaut gan abi ir ļoti veci, viņiem jāstrādā kolchozā. Viņa 16 g. v. dēls Ansis ar tiesas spriedumu nodots mazgadīgo labošanas iestādē Cēsīs par to, ka izrādījis pretestību piedzērušam uzbrucējam. Piedzērušais attaisnots, bet viņa dēlu milicija piespiedusi parakstīt protokolu, ka vainīgais ir viņš.

Vēstules nobeigumā M. izteicis cerību, ka Chruščevs neatribēsies viņa piederīgajiem, kas palikuši Latvijā. Ka padomju vara jau sākusi lietot spaidus pret viņa piederīgajiem, viņš redzot no tā, ka tiem vajadzējis sūtīt viņam vēstules uz Stokholmu, lūdzot, lai atgriežas, pie kam likuši noprast, ka pretējā gadījumā sagaidāmas nepatikšanas. Padomju sūtniecības Stokholmā darbinieki izrādījuši lielu interesi viņu satikt, bet viņš atteicies tos redzēt.

Vēstulē Mazulāns vēl piezīmējis, ka viņš to nosūtot ar zviedru iestāžu starpniecību, jo pārliecināts, ka citādi viņa vēstule nenonāks Chruščeva rokās.

Jautāts par nākotnes nodomiem, Mazulāns atbildējis, ka nezinot, ko darīt, jo vēl atrodoties pārdzīvotā iespaidā.

Savienotas VALSTIS

NUJORKĀ

⊕ Nujorkas latviešu ev. - lut. draudzei grūtības bija ar dievkalpojuma vietas sameklēšanu Ziemassvētku vakaram Bronksas rajonā. Baznīca, kur notiek parastie svētdienas dievkalpojumi, svētku vakaram ir par mazu, bet amerikāņu draudzes savus dievnamus nevēlējās izīrēt. Tagad vieta ir atrasta, un dievkalpojums Bronksā notiks Tremont presbiteriāņu baznīcā Grand Concurs un 178. ielas stūrī svētku sestdienas vakarā, pl. 6. Pārējās Nujorkas draudzes dievkalpojumu vietās svētku dievkalpojums notiks parastajās baznīcās.

KALAMAZŪ

⊕ Latviešu skolas eglītes vakars 10. decembrī YWCAs auditorijā bija pulcinājis ap 200 mazo un lielo apmeklētāju, kuri klausījās māc. A. Piebalga svētrunu, labi sagatavotos skolas bērnu priekšnesumus un sagaidīja Ziemassvētku veciti (R. Lejiņu), kas ne tikai katru bērnu apveltīja ar sainīti, bet arī 14 skolas skolotājus ar grāmatu veltēm. Vecāku padomes locekļes bija rūpējušās arī par bērnu atspirdzināšanu. Vakaru noslēdza tautas dejas un rotaļas.

⊕ Kalamazū ev. - lut. draudzes eglītes sarīkojums notiks 26. decembrī, plkst. 2.00 p.p. Recreation Park jaunajā zālē. Programmā bērnu un jauniešu mūzikālie priekšnesumi, deklamācijas un tautas dejas. Paredzama arī Ziemassvētku vecīša ierašanās un bērnu apdāvināšana.

⊕ Kā tas jau bijis iepriekšējos gados, arī nākamā gada „Draudzīgā aicinājuma" pieminas dienu atzīmēs Latviešu skola 29. janvārī, plkst. 4.00, referējot Dr. phil. J. Cedriņam. Pēc tam koncerts un citi priekšnesumi. Uz šo dienu tiek gatavota arī mākslas un daiļamatniecības lietu izloze, kurai jau pieteikti sekojoši laimesti: gleznotāja V. Aistara dāvināta glezna, K. Sila — trīszuburu svečturi R. Jankava — ādas albūms, skolas vecāku padomes locekļu kopīgs ziedojums — vāze, R. Zaķa — dīvāna spilvens, V. Miķelsona grāmatnīcas — Saules sakta, kāds nezināms ziedotājs nodevis Nameja sudraba aproči, savu ziedojumu pieteikusi arī Dr. E. Austriņa. Lai izlozē laimestu būtu vairāk, ikviens latviešu skolas labvēlis var tos vēl pieteikt. Lozju pārdošanu uzsāks pēc Ziemassvētkiem.

LOS ANDŽELOSĀ

⊕ Dienvidkalifornijas latviešu biedrības papildskolas eglīte Los Andželosā šā gada 11. decembrī Internacionālā Institūta zālē bija pulcējusi pāri par 200 lielu un mazu apmeklētāju. Vakaru ievadīja māc. E. Caunes svētruna, kurai sekoja 2 uzvedumi. Pirmajā deklamācijas un dziesmas, otrā meža skatiņš. Svētku vecītim bija vajadzīgi palīgi, dāvanu maisu bija daudz. Sekoja rotaļas un dziesmas, bagāts svētku galds. Par vakara labu izdošanos jāpateicas skolas pārzinim D. Agrumam, skolotājam Daugavietei un Kreišmanei, visiem bērnu vecākiem. Skolas eglīte bija pirmā, tai sekoja rinda citu.

Māris Veide.

Venus

ZIEDI, ROTAS LIETAS UN ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI

231 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel.: LE 4-4645

pēc pl. 6 v. LE 3-4037. A. PUTNIŅS.

Latviešu klientiem 10% atlaide par Ziemassvētku pasūtinājumiem ar piegādes dienu līdz 23. decembrim.

Arnolds Apse

PASAKA PAR CILVĒKU

I.

Viņš nebija tāds kā citi bērni. Kad mate, zem darba nastas pāragri salikusi, ceļu isnādama gāja pāri pļavas stūrim, viņš tipināja līdzi, bet dažuviet apstājās un skatījās, kur likt kāju Mātei bija jāsteidzas, jo viņu nepacietīgi gaidīja darbs.

— Nāc taču, te nav ne dadžu, ne akmeņu! —

— Bet te ir puķes, un es tās negribēju samīt. —

Reiz puisēns pārnesa kaķīšus. Tie naudēja sīkās balstiņās un asiem nazīņiem iekērās drēbēs. Kāds necilvēks viņus bija noliecis mežā, lai nomirst badā. Puisēns baroja kaķīšus, līdz tie izauga par kaķiem.

Citreiz palaidņi zēni bija atraduši putniņu. Viņi to meta gaisā, bet putniņš bija izkritis no lizdas un vēl nemācēja lidot. Viņš nokrita cieti nomītajā sētvidū un žēli čiepstēja, acis bija lielas un baiļu pilnas. Puisēns paķēra putniņu un skrēja projām. Kad lielākie zēni viņu panāca, viņš nokrita zemē un slēpa putniņu zem krūtīm. Zēni viņu lamāja un sita, ilgi un nežēligi, bet putniņu nedabūja.

Ne tikai palaidņi zēni, arī daudzi lielie cilvēki darīja ļaunus darbus. Puisēns zināja, kurš darbs labs, kurš ļauns. Viņš, mazs kā sprogains rūķītis, tad skatījās acis vīram, kas var kalnus gāzt. Puisēnam bija divainas acis: zilas kā akmeņi, ko redz karaļu kroņos, un tam zilumam apkārt daudzstaraina saule, kurā ilgi nevarēja skatīties. Viri novērsās un staigāja apkārt ka kaut ko aizmirsuši, kā domādami. Ļaunie darbi palika nedarīti.

Reiz mātei atnāca viešņa: sen nesatikta bērnības draudzene, arī bez laika nosirmojusi un salīkusi. Viešņai bija meitene, tāda kā daudzas citas meitenes: tievas, basas kājas, salāpīts svārciņš, stiva bizīte un pirksts mutē. Bet viņa neskrēja un neklaigāja kā citas meitenes. Māte veda viņu pie rokas, un meitene nāca, nedroši cilādama kājas — kā ceļu meklēdama. Kad puisēns ieraudzīja meitenes acis, viņš apstājās un skatījās tajās, it kā visu pasauli aizmirsis. Meitenes acis bija blāvas, kā izdzisušas. Tādas acis ir beigtiem putniem.

Notika brīnums.

Meitene sāka mirkšķināt un berzēt acis, palīda zem mātes priekšauta un raudāja, bet tā, kā raud cilvēki, kad tos pārsteidz necerēta laime.

— Par ko tu raudi? Tas taču puisītis, pie kura mēs nākam ciemos. Nebaidies, viņš tev nekā ļauna nedarīs! —

— Es nebaidos puisīša, viņš ir labs. Es viņu nupat ieraudzīju. —

* * *

Savādais puisēns izauga, bet viņa māti sveši laudis aizveda vientuļā kalniņā pie citām pieķusušām mātēm. Arī meitene izauga, bet bērnības draugu vairs nesatika, jo viņš bija aizgājis pasaulē.

Viņu meklēja mātes, asiņainām kājām nākušas tālus un akmeņainus ceļus, nesdamas zīdaiņus, kam acis bija kā beigtiem putniem. Nāca akli jaunieši: kā lai viņi uzvar stipro un valtīgo dzīvi, kā lai panāk steidzīgo un neuzticīgo laimi, ja viņus vada spiekšķis?

Nevaldāmi zirgi caur putekļu mākoņiem rāva tērauda kaltus ratus: bargi bruņinieki atveda karavadoņus, kam ienaidnieka lāpa vai bulta bija atņēmusi acugaismu. Kā lai viņi akli vada karaļa lkus slavenās kaujās?

Taurēdami un ieročus žvadzinādami, sudraba bruņās, baltos zirgos jāja karaviri un galminieki, dzidami cilvēku no ceļa: zelta karietēs brauca karaļi, trīcošos augumus tīdami sarkanās mantijā, jo viņi bija izlutināti, tādēļ tiem arvien sala. Kā lai valda karaļi, ja neredz ne sava tautas priekus, ne bēdas, neredz galminieku liķēgās sejas un nodevīgos darbus, nere z ienaidnieka karapulkus aiz robežām?

Lēnām nāca sirmi, grūtsirdīgi ubagi. Posta pātaga viņu sejas bija sakapājusi rievainas. Karaļi sūdzēja bēdas un raudāja, ubagi klusēja, un viņu acis bija sausas, jo dzīve bija arvien asaru izslāpusi nc ubagu aklajām acīm: Rokas viņiem nekad nesavilkās dūrēs: bagāto un svarīgo cilvēku vieglās ārtavas tās bija nogurdinājušas. Ubagi tikai vēl tsu bridi gribēja redzēt, lai varētu atrast vientuļu vietu, kur nolīst un nomirt.

Ka viņš ar savām saules acīm darīja brīnumus, par to jaunekļis nedomāja. Viņš tikai ieskatījās izdzisušajās acīs, un cilvēki kļuva redzīgi. Jauneklis nebija ne burvis, ne svētais. Viņš bija C i l v ē k s.

Viri, kas tirgojās ar zīdu, zeltu un pērlēm, klāja Cilvēka ceļā paklājus, kurus nevarēja pirkt par karaļa bagātību, tina viņu zīdā, ko bija audušas princeses, bēra viņam pie kājām pērles, kuras no jūras dziļumiem iznes tikai pa tūkstoš gadiem reizi.

Pasakainās grīdsegas Cilvēks atdeva slimniecei, kura gulēja uz salmu maisa, zīdā ietina skrandainus ubagus, pērles atdeva bērniem, kas upmalā rotaļājās ar oļiem.

Karavadoņi viņam atstāja savus brūnos arabu zirgus, ātrām kājām, straujām dižciltīgām asinīm. Zirgus viņš atdeva būdniekam, kas ar lāpstu rakņājās saknainā līdumā.

Karaļi dāvāja dimanta kroņus un pus valsti ar pilīm un auglīgiem tīrumiem. Kroņus, pilis un tīrumus Cilvēks atdeva ganuzēnam, kas basām kājām bradāja rudens salnā,

Pilis vajadzēja tiem, kam to nebija! Cilvēks gulēja sūnās zem koka vai laipnajām Dieva zvaigznēm, pagalvī palicis akmeni.

Skaudrajās ziemas naktīs viņš pārgulējа pie vientuļa pirtnieka uz dēļu lāvinas, kas smaržoja pēc vitušām kalmēm un plaucētām bērzu lapām. Cilvēkam piederēja vislielākā un skaistākā pils: Dieva celtā pasaule.

Cilvēks nebija vientuļš. Daudzi, kurus viņš darīja redzīgus, gāja tam līdzi. Tur bija jauniešī, kas vieglu sirdi pameta dzimtās sētas. Bija viri, kas spēja raut kokus ar saknēm. Bija karavadoņi, kas dūri sita cauri tērauda bruņām. Tur bija ubagi, atkal iemācījušies raudāt un smiet ies, jo vairs nevajadzēja lūgt dāvanas. Bija arī pāris karaļu, kas, pametuši valstis, kļuvuši nabagi un priecīgi kā bērni. Jaunekļu pulks gribēja savu glābēju uz rokām nest, bet viņš gāja palīgā nabaga sievai, kas vilka kalnā ratiņus ar mežā salasītiem žagariem.

Slaveni dziesminieki laukumos un valdnieku galmos dziedāja himnas Cilvēkam; tautas savilņojās gavilēs, kad viņš pārnāca zemes robežām, tālu dimdoši vara zvani augstos torņos vēstīja viņa tuvošanos.

Bet katram, kuru Cilvēks darīja redzīgu, viņš atdeva daļu savas acu gaismas. Kad kādā karaļa pilsētā atkal dunēja zvani, vēstīdami viņa tuvošanos, karalis un tauta brīnījās, kādēļ Cilvēks nāk galvu noliecis, kā skatidamies, kur spert soli. Neviens nezināja, ka viņš redz tikai zemi pie kājām, bet neredz pat karali, kas gāja viņam pretī, zeltā un dimantos mirdzēdams.

Kad pienāca nakts, karaļis pirmoreiz mūžā aizmiga troņa zālē pie kamīna: viņš bija noguris un laimīgs. Viņa vecajās un tumšajās acīs šodien bija atgriezusies jaunības dienu gaisma. Viņa kauss bija izkritis karalim no rokas, un lāses, sarkanas kā asinis, lēni ritēja no karaļa baltās nakts mantijas uz zeltā austās grīdsegas.

Tikai prinčeses nevarēja ieraudzīt: iegrimušas spilvenos, viņas valējām acīm sapņoja par jaunekli, kurš bija tik varens, ka pat karalis gāja tam pretī aiz pilsētas vārtiem.

* * *

Cilvēks krita pār koku saknēm un akmeņiem. To redzēja viņa draugi, tie sačukstējās, kļuva dom

G. BATCHELLER
REAL ESTATE BROKER
33 Fairview Blvd., Toronto.
HO 3-6612

V. PALMA
PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto.
HO 1-3670

GAIŠUS UN PRIECĪGUS
ZIEMASSVĒTKUS
klientiem, draugiem, paziņām un visiem tautiešiem!

M. Krone - Balduma

PADOMI NAMAMĀTĒM

ZIEMASSVĒTKU TĒJAS VAKARAM

Ziemassvētku vakarā pie eglītes tējas galds klājams ar baltu galdautu. Vidū var likt svečturi ar baltām svecēm vai arī skuju svečturi, kas galdam piešķir zināmu rotājumu. Ja nelisk skuju svečturi, tad var likt skuju zariņus pie katra šķivja un uz galda baltus ziedus. Katrā novietotā zariņā var iespraust baltu sveci un pirms sēšanās pie galda — aizdedzināt.

Tā kā Kanadā ir aizliegums eglītēs dedzināt īstās svecītes, tad uz galda aizdedzinātās svecītes ienesīs svētvakara noskaņu.

Svētku eglīte vienmēr labi izskatās, ja tā ir balti mirdzoša. Dienu iepriekš ņem sāli un sasilapē ar ūdeni, bet ūdens nedrīkst ņemt par daudz. Sāls daudzumu ņem pēc eglītes lieluma. Nākamajā dienā sāli uzziež uz eglītes zariem un ļauj iežūt. Arī čiekurus var mazliet pārziest ar sāls maisījumu. Tā eglītes izskatīsies kā ar balta sniega segu klātas.

KO LIKT ZIEMASSVĒTKU TĒJAS GALDĀ

Labi garšo taukvielās cepti cepumi. Tos cep sviestā, eļļā vai augu taukos. Nav ieteicams lietot tikai cūku taukus, jo tie ātri iesūcas cepumos, un cepumi iznāk smagi un negaršīgi. Sevišķi garšīgi cepumi, kas cepti eļļā vai augu taukos. Šādus cepumus un gt, taukvielas vai eļļa jāņem pietiekoši, lai ieliktā mīkla varētu brīvi peldēt. Sadalīto mīklu nedrīkst uzreiz likt par daudz,jo cepumi saplūst kopā un nav izskatīgi.

Sakarsēto tauku vai eļļas temperatūrai jābūt 338 līdz 365 gradi F, bet ja nav termometra mājās, tad karstos taukos iemet gabaliņu baltmaizes, un, ja tauki sasnieguši vajadzīgo karstumu, tad 60 sekundēs baltmaizes gabaliņš kļūs zeltaini brūns. Zemākā karstumā mīkla grimst taukos un cepumi piesūcas, pārāk karstā, ātri apcep, bet vidus paliek jēls — neizcepies.

No taukiem izņemtos cepumus notecina un tad pārkaisa ar pūdercukuru.

Uz galda var likt arī mikstās vai pildītās piparkūkas, pildītas medus kūkas, smilšu cepumus kā arī parastās tradicionālās piparkūkas. Tā kā ciemiņus pie tējas galda aicina pirms eglītes dedzināšanas, tad var arī likt uz galda pirādziņus un kādu smalku kāku plāts maizi vai ogu maizi pēc namamātes izvēles. Dekorātīvi būs arī uz galda sārtie āboli un konfektes. Piparriekstus, konfektes un riekstus var pasniegt arī pie eglītes.

MEDUS KŪCIŅAS

1 mārc. medus, 2 mārc. miltu, ¾ mārc. cukura, 6 kardamonu graudi, ½ tējk. kanēļa, ¼ tējk. muskata, 1 tējkar. briežraga sāls, 1 tējkar. potaša, 3 unces mandeļu, 2 olas, ¼ mārc. iecukurotu apelsīnu mizīņu, ¼ mārc. iecukurotu citronu mizīņu, 1 ēd. kar. kakao.

Medu ar cukuru uzkarsē līdz vārīšanai, pievieno miltus, sajauktus ar garšvielām; micot pievieno olas, ūdenī izkausētu briežraga sāli un potašu un labi samīca. Mīklu izveltnē, liek uz sagatavotas plāts un straujā karstumā cep 25 minūtes. Gatavu sagriež strēmelēs un pārziež ar balto glazūru.

PILDĪTĀS PIPARKŪKAS

Mīklu pagatavo kā medus kūciņām, labi samīca un atstāj līdz nākamajai dienai. Pildījumam ņem sakapātas mandeles vai riekstus. Tāpat var ņemt dažādus augļus, kā rozīnes, plūmes, aprikozes. Minētos augļus pēc izvēles var sajaukt ar biezāku marmelādi. Izveltnētai mīklai liek pildījumu līdz pusei, tad pārklāj otru pusi miklas. Malīņas aizspiež un cep straujā karstumā 25 minūtes.

Šādas pildītās piparkūkas var pasniegt bez glazūras, bet, ja vēlas, var arī pārklāt ar cukura glazūru. Sagriež četrstūrainos gabalīnos, sakārto uz šķivja un pasniedz galdā.

KRĒJUMA PIPARKŪKAS

½ mārc. medus, ½ mārc. sīrupa, 1 mārc. sviesta, 1 mārc. cukura, 1 mazā pudelīte salda krējuma, 2 olas, 3 tējkar. cepamā pulvera.

Sīrupu, medu, cukuru, sviestu uzkarsē līdz vārīšanās temperatūrai, vēl karstā iekuļ miltus tā, lai būtu paškidra mīkla, tad kuļ, līdz atdziest. Atdzisušai masai pieliek krējumu, olas, mazliet muskata, 6 graudiņus kardamona, ¼ tējkar. kanēļa, viena citrona norīvētu mizīņu un miltus, sajauktus ar cepamo pulveri. Mīklu pieliek tik daudz, ka samīcītu viegli var izveltnēt. Iespiež figūras, liek uz sagatavotas plāts, pārziež ar sakultu olas dzeltenumu un cep mērenā siltumā gatavas.

SMILŠU KŪKA FORMĀ

Mīklai ņem ½ mārc. sviesta, ½ mārc. cukura, 1 paciņu vanilas cukura, 1 citrona sulu, ½ mārc. miltu, 1¼ mārc. kartupeļmiltu, 3 tējkar. cepamā pulvera. Pārliešanai: ¼ mārc. pūdercukura, 1 ēd. kar. kakao, 2 ēd. kar. karsta ūdens.

Sviestu izkausē, pieliek cukuru un vanilas cukuru, citrona sulu un maisa, kamēr cukurs izkusis un masa putojoša. Tad pievieno olas, izsijātus miltus ar cepamo pulveri. Garenu formu izklāj ar pergamenta papīru, iezied ar sviestu un ieliek sagatavoto masu. Cep vājā karstumā 75 minūtes.

Kakao sajauc ar izsijātu pūdercukuru, pielej karstu ūdeni un labi samaisa. Kad cepums ir atdzisis, tad pārziež.

Galdā pasniedz sagrieztu šķēlēs.

MAZIE SMILŠU CEPUMI

½mārc. sviesta, ¼ mārc. cukura, ¾ mārc. miltu, 2 ēd. kar. auksta ūdens.

Sviestu ar miltiem, cukuru sastrādā, pamazām pielejot minēto daudzumu ūdens, tad mīklu atdzesē, plāni izveltnē, izspiež mazus cepumus ar apaļu formīti, pārziež ar olu un pārkaisa ar cukuru un cep karstā krāsnī gaiši brūnus.

ĀBOLU CEPUMS

½ mārc. sviesta, ½ mārc. cukura, 6 olas, 3 ēd. kar. skāba krējuma, 1 mārc. miltu, 3 tējkar. cepamā pulvera, 3 mārc. ābolu.

Sviestu ar cukuru saputo, pieliek olu dzeltenumus, tad pieliek izsijātus miltus ar cepamo pulveri un beidzot saputotos olu baltumus. Mīklu liek uz sagatavotas plāts un pārliek ar šķēlītēs sagrieztiem āboliem, pārkaisa cukuru un kanēli. Cep mērenā siltumā 30-45 minūtes.

Sludinājums

GAIŠUS KRISTUS DZIMŠANAS SVĒTKUS un SEKMĪGU 1961. GADU

VISIEM BAUSKAS PILSĒTAS UN APRIŅĶA TAUTIEŠIEM!

Kādreizējā Bauskas apriņķa policijas priekšnieka uzdevumā sāku rakstīt Bauskas chroniku. Tagad pienākuma apziņa man atgādina uzdevumu pildīt — darīt visu iespējamo iesāktā darba turpināšanai un nobeigšanai.

Kara soli staigājot, daudz šim darbam vērtīgu materiālu gājuši zudumā, tāpēc sirsnīgi lūdzu brīvajā pasaulē visus latviešus, kas personīgi redzējuši Bausku vai dzirdējuši nostāstus par to, kā arī kara un dienesta draugus no Bauskas policijas un aizsargu bataljona un majora Rubeņa bataljona, ar kuriem bijām kopā cīņās pie Bauskas līdz 1944. gada 14. septembrim, nākt man talkā.

Palīdziet man ar saviem atmiņu krājumiem un foto uzņēmumiem — rakstos un illustrācijās padarīt nemirstīgu bagātās Zemgales krāšņo, 500 gadu veco vēsturisko pilsētu Bausku.

Zemgali, nāciet talkā! Rakstiet man!

Apsolu, ka visi man piesūtītie materiāli tiks izlietoti tikai augšminētai vajadzībai un uz vēlēšanos tos nosūtīšu atpakaļ.

Jūsu Augusts Kūlainis,
bij. Bauskas apr. policijas pārvaldes saimniecības un persosāllietu nod. vadītājs.
Adrese: 271 Indian Rd. Toronto 3, Ont., Canada.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
SEKMĒM BAGĀTU JAUNO GADU
visiem tautiešiem tuvu un tālumā novēl
DAUGAVAS VANAGU TORONTO SAIME.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS
un SEKMĪGU 1961. GADU novēl
ILMARS JANKOVSKIS,
Real Estate,
93½ RONCESVALLES AVE., TORONTO.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS
UN SEKMĪGU JAUNO GADU
VISIEM DRAUGIEM UN PAZIŅĀM!
ĀDOLFS LAGUNS
204 OAKWOOD AVE. TORONTO.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
PANĀKUMIEM BAGĀTU JAUNO GADU
novēl visiem latviešiem JAUNATVĒRTĀ RESTORĀNA
ROSE GRILL — LATVIEŠU „ĶEMERMIESTIŅA'
IPAŠNIECE **ZELMA BELTE.** 175 Danforth Ave., Toronto HO 5-9751.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
LAIMĪGU JAUNO GADU novēl visiem latviešiem
EVERLAST HEATING CO.
LATVIEŠU UZŅĒMUMS
Toronto. ★ Tel. EM 8-8663.
A. RASA — HO 5-5317. O. IVANS — CL 9-5993.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS
UN SEKMĪGU JAUNO GADU
POKO'S MEAT PRODUCTS
Toronto.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
PANĀKUMIEM BAGĀTU JAUNO GADU
novēl VIESIEM LATVIEŠIEM
DV GRĀMATNĪCA
KANADĀ.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
LAIMĪGU JAUNO GADU novēl
LAIMON'S ESSO SERVICE
L. ALDERS. L. MAROVSKIS.
1347 Queen St., E., Toronto. Tel. HO 1-8873.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
SEKMĪGU JAUNO GADU
THE SPRING MARKETERIA
vēlam visiem tautiešiem
SPRING MARKETERIA,
113 Roncesvalles Ave., Toronto.

Visiem klientiem un pārējiem tautiešiem
PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
LAIMĪGU JAUNO GADU!
OLGA's BEAUTY PARLOUR
2231 Dundas St., W., Toronto. LE 4-4644.
★ Īpašniece OLGA SVETULEVIČS.

VĒLAM GAIŠUS un SAULAINUS
ZIEMASSVĒTKUS
un DAUDZ LAIMES JAUNĀ GADĀ!
VIKING MEAT & SAUSAGE CO.
GAĻAS un DESU IZSTRĀDĀJUMI.
10 Willison Sq. (Dundas - Spadina),
TORONTO, Ont. ★ Tel. EM 3-7616.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
LAIMĪGU JAUNO GADU novēl
GEORGE A. FALLIS,
ADVOKĀTS,
335 Bay St., Toronto 1. Tel. EM 3-4451

Visus tautiešus SVEICAM ZIEMASSVĒTKOS
un VĒLAM TO LABĀKO JAUNAJĀ GADĀ!
JŪSU APAVU VEIKALS
PETER'S SHOES
243 Danforth Ave., Toronto. HO 3-7319.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS un
PANĀKUMIEM BAGĀTU JAUNO GADU
visiem klientiem un tautiešiem vēlē
ALBERTS JAKUBAITIS
375 Broadview Ave., Toronto.

Trešdien, 1960. g. 21. decembrī, 102. n-rs.

TRADICIONĀL
JAUNGAD
SAGAIDĪŠANA
BALL
31. DECEMBRĪ, PLKST. 7.

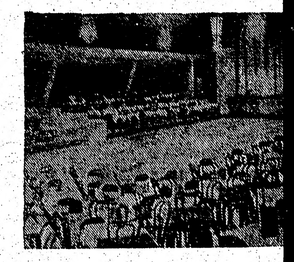

PALACE PIER
TORONTO
Ieeja: dāmām $3.50, kungiem $4.50, i
galdiņu. Spēlēs: FEM-NETTAS deju o
Pilna bufete. Ieejas kartes iepriekšpā
„LATVIJA AMERIKĀ" b rojā.
Visus laipni iclūdz
DAUGAVAS VANAGU SA
TORONTO

LABĀKĀS KVALITĀTES PIP
TORONTO PIEDĀVĀ
PAVASARA delikateš
kon
361 RONCESVALLES AVE., LE 1-7353,
HIGH PARK RAJONĀ.
● Ogu maizes, speķa un buljona pir
● Sieres, kūkas un cepumus.
● Delikateses, ārzemju konservus.
● Sokolādes izstrādājumus, konfekte
Svētku pasūtinājumus lūdzu nodot līdz
Veikals atvērts: ceturtdien līdz pl. 8 vakar
pl. 10 vakarā un sestdien līdz pl. 5 vakarā.

Ziemassvētkiem bagātig
vijolītes, acālijas, hiacint
LOTUS PUĶU
802 Bathurst ielā, pi
tel.: LE 3-3884,
ZIEMASSVETKU SVECITE
KANADAS DAILAMATNIE
SALONS
LOTU

KAKTIN
TRANSPORTA FIR
Veicam visādus transportus ar moder
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zv
LE 5-6619. 941 Dovercourt

I ATVIJ^S AMERIKĀ
M O
SPI
TO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PASŪ
● LAULIBU un JESVETIBU IELOGU
● VIZITKARTES,
● DOKUMENTUS BIEDRIBU VA
● KONCERTU PROGRAMMAS,
● SARIKOJUMU BILETES,
● PLAKATUS, DZIESMU LA
● GRĀMATAS un ŽURNĀ
● VESTULU VEIDLAPA
u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IEL
ONT., CANADA. TEL
Pasūtinājumus lūdzam nodot

KUS

utiešiem!

S ZIEMASSVĒTKUS un
IEM BAGĀTU JAUNO
VĒL VIESIEM LATVIEŠIEM
V GRĀMATNĪCA
KANADĀ.

ZIEMASSVĒTKUS un
UNO GADU novēl
MON'S ESSO
SERVICE
L. MAROVSKIS.
t., E., Toronto. Tel. HO 1-8873.

CIGUS ZIEMASSVĒTKUS un
SEKMĪGU JAUNO GADU
vēlam visiem tautiešiem
SPRING MARKETERIA,
113 Roncesvalles Ave., Toronto.

iem un pārējiem tautiešiem
ZIEMASSVĒTKUS un
UNO GADU!
BEAUTY PARLOUR
St., W., Toronto. LE 4-4644.
OLGA SVETULEVIČS.

GAIŠUS un SAULAINUS
EMASSVĒTKUS
DZ LAIMES JAUNĀ GADĀ!
MEAT & SAUSAGE CO.
un DESU IZSTRĀDĀJUMI.
q. (Dundas - Spadina),
Ont. ★ Tel. EM 3-7616.

ZIEMASSVĒTKUS un
UNO GADU novēl
RGE A. FALLIS,
ADVOKĀTS,
Toronto 1. Tel. EM 3-4451

šus SVEICAM ZIEMASSVĒTKOS
TO LABĀKO JAUNAJĀ GADĀ!
JŪSU APAVU VEIKALS
PETER'S
SHOES
Ave., Toronto. • HO 3-7319.

ZIEMASSVĒTKUS un
M BAGĀTU JAUNO GADU
siem klientiem un tautiešiem vēlē
RTS JAKUBAITIS
Broadview Ave., Toronto.

TRADICIONĀLĀ

JAUNGADA SAGAIDĪŠANAS BALLE

31. DECEMBRĪ, PLKST. 7.30

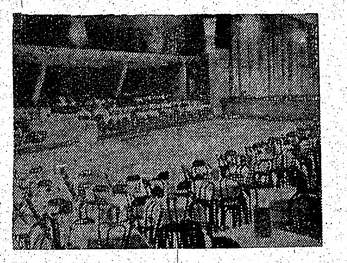

PALACE PIER
TORONTO

Ieeja: dāmām $3.50, kungiem $4.50, ieskaitot galdiņu. Spēlēs: FEM-NETTAS deju orķestris. Pilna bufete. Ieejas kartes iepriekšpārdošanā „LATVIJA AMERIKĀ" birojā.

Visus laipni ielūdz
DAUGAVAS VANAGU SAIME
TORONTO

LABĀKĀS KVALITĀTES PIPARKŪKAS
TORONTO PIEDĀVĀ
PAVASARA delikatešu veikals un konditoreja,
361 RONCESVALLES AVE., LE 1-7353, TORONTO, HIGH PARK RAJONĀ.
- Ogu maizes, speķa un buljona pīrāgus.
- Tortes, kūkas un cepumus.
- Delikateses, ārzemju konservus.
- Šokolādes izstrādājumus, konfektes un riekstus.

Svētku pasūtinājumus lūdzu nodot līdz ceturtdienai. — Veikals atvērts: ceturtdien līdz pl. 8 vakarā, piektdien līdz pl. 10 vakarā un sestdien līdz pl. 5 vakarā. ★ ST. ČUKULS.

Ziemassvētkiem bagātīgā izvēlē: Alpu vijolītes, acālijas, hiacintes, rozes u. t. t.

LOTUS PUĶU VEIKALĀ,
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas,
tel.: LE 3-3884, Toronto.
ZIEMASSVĒTKU SVECĪTES un LUKTURĪŠI.
KANADAS DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS.

KAKTIŅŠ

TRANSPORTA FIRMA

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

LATVIJAS AMERIKĀ
MODERNĀ
SPIESTUVE
TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:

LĀ BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

DĀVANĀM
- JAUNĀKĀS GRĀMATAS.
- KOKA IZSTRĀDĀJUMI.
- ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI.
- KERAMIKA.

DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
Atvērta darbdienās no pl. 9—6 vakarā. SESTDIENĀS NO PL. 9—1 DIENĀ.

Pudiņu un cepumu pulveri tikai no DR. OETKER

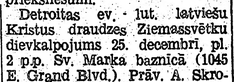

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE ST., Toronto.
WA 1-3924

Pajautājiet savam ārstam vai drogistam!
GARLIC JUMS IR LOTI NODERĪGS ATRI remdina influences un saaukstēšanās sāpes. Palīdziet pati sev uzturēt savī spēcīgu un veselīgu. Gadu simtiem miljoni ļaužu, lietodami GARLIC veselības līdzekli, atzinuši tā efektivo iedarbi. GARLIC ir dabisks antiseptisks sāpju remdināšanas līdzeklis, kas uzlabo asins rinkošanu. Daudzi šī produkta lietotāji to atzinuši par piemērotu artretisko un reumatisma sāpju remdinātāju. Adams Garlic Pearles satur salicylamīde, ir pārbaudīts līdzeklis, kas iegūts no tīras kiploku eļļas. Adams Garlic Pearles ir bez smakas un garšas, viegli lenemams sainiti pie jūsu drogista, un esiet droši, ka paši par to kapsulu veidā. Iegādājieties priecāsities.

Vass & Rendek
ADVOKĀTS — NOTĀRS
455 Spadina Ave., Apt. 403
College un Spadina ielas stūrī
Tel. birojā — WA 2-6111, WA 2-6112, Toronto.

Māte meklē savu dēlu
ARNOLDU, Kārļa d., PRIEDĪTI,
dzimis 1926. gada 11. maijā Mazstraupes pagastā. 1944. gadā viņš iesaukts darba dienestā.
Ja kāds par viņu ko zinātu, lūdz rakstīt šīs av. kantorim.

ILMA'S Beauty Salon,
119½ Carlton St.,
Toronto.
DĀMU FRIZIERSALONS
atvērts no pl. 9 rītā — 7 vakarā.
Tel. WA 1-3944.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM
Tel. LE 4-1403

VISJAUNĀKAIS IZDEVUMS
VELTAS TOMAS
SONETU IZLASE
MŪŽĪGĀ SPĒLE
DAIŅA MIEZĀJA mākslinieciskā ietērpā.

Saturā:
- *filozofiskas pārdomas par mūžības jautājumiem;*
- *krāšņi uzburtas dzimtenes un Kanadas dabas ainavas;*
- *mūsu tautas un zemes neseno ciņu pagātni aptveroša patriotiskā dzeja;*
- *arī dzejnieces raksturīgās, dziļi pārdzīvotās mīlestības tēmas.*

Šī jaukā grāmata dabūjama lielākajās grāmatnīcās vai galvenajā pārstāvniecībā
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., CANADA.
Dariet prieku saviem tuviniekiem un draugiem!
Dāviniet Ziemassvētkos
V. Tomas Mūžīgā spēle. Cena $2.95.

Milda's FLOWERS
1597 BLOOR ST., WEST,
TĀLR. LE 6-2424, TORONTO 9, ONT.
Ziedi visām vajadzībām, latviskās rotas, audumi, ādas izstrādājumi, keramika.
Piegāde pilsētas robežās. M. BERTULSONS.

DĀMU FRIZIERSALONS „VENTA'
3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

Dr. ROMAN PNIEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Svedē.
Speciālists iekšķigās, sieviešu un venerīskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P. Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā

Cook Funeral Home 721 Bloor St., W., Toronto. LE 6-2245

COOK APBEDĪŠANAS BIROJS
721 Bloor St., W. (pie Christie). LE 6-2245
MODERNA KAPLICA AR ĒRĢEĻU PAVADĪJUMA IESPĒJĀM. IZVADĪŠANAS CEREMONIJAS IZKĀRTO PĒC PIEDERĪGO VĒLĒŠANĀS. F. Cook — vad.

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

NUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 569 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Ziemassvētku vakarā, sestdien, 24. decembrī, Betlemes baznīcā pl. 6 vak. liturģijas dievkalpojums ar mūzikālu jauniestudējumu: Bruno Skulte sagatavojis J. V. Klokija (Clocey) Ziemassvētku meditāciju „Tūkstoš gadu slava"; jaukts koris, soprāns S. Prince un mecosoprans H. Lūse, ērģeļu pavadījumā.

LOSANDŽELOSĀ DIENVIDKALIFORNIJĀ

Māc. Emārs Caune, 341½ No Curson Ave, L.A. 36, tālr.: WE-6-0911, baznīca: 2450 Griffin Ave, L.A. 31, tālr.: CA-5-9403.

Pirmajos Ziemassvēkos, 25. decembrī, plkst. 11-os no rīta dievkalpojums. Soliste Lidija Eikarte no Sanfrancisko. Dziesmu lapiņas.

Jaungada dievkalpojums svētdienā, 1961. g. 1. janvārī, plkst. 5-os vakarā draudzes baznīcā.

Draudzes Ziemassvētku eglītes vakarā pārcelts uz svētdienu, 7. janvārī, plkst. 5.30 vakarā.

DETROITĀ

Mācītājs Valters Liventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

24. decembrī, plkst. 5.00 p. p. Ziemassvētku vakara liturģisks dievkalpojums Holmes baznīcā. Māc. V. Liventāls. Piedalās: Lilija, Imants, Indulis un Laimdota Gleškes.

31. decembrī, plkst. 6.00 vakarā Vecgada vakara dievkalpojums Holmes baznīcā. Solo priekšnesumi.

Detroitas ev. - lut. latviešu Kristus draudzes Ziemassvētku dievkalpojums 25. decembrī, pl. 2 p.p. Sv. Marka baznīcā (1045 E. Grand Blvd.). Prāv. A. Skrodelis.

8. janvārī, plkst. 2.00 p. p. Zvaigznes dienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Marka lut. baznīcā, 1045 E. Grand Blvd., kopīgi ar Kristus draudzi sakarā ar Ev.-lut. latviešu draudžu apvienības pirmo sēdi Detroitā. Piedalās: prof. Dr. K. Kundziņš, mācītāji — A. Veinbergs, P. Nesaule, A. Ozols, A. Ernstsons, prāv. A. Skrodelis un māc. V. Liventāls. Ērģelniece E. Aldone.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

Trešdien, 21. decembrī, pl. 7 vakarā Draudzes namā Bībeles stunda.

Sestdien, 24. decembrī, pl. 5 p. p. pirmais svētvakara dievkalpojums. Bērnu koris Ed. Strautmaņa vadībā. Otrs dievkalpojums pl. 7 vakarā. Tenors V. Salna un bariton Riekstiņš. Koris Ed. Strautmaņa vadībā. Māc. A. Rautenšilds.

25. decembrī, pl. 11 Ziemassvētku dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. A. Rautenšilds.

Jolietā (Ill.), 25. decembrī, pl. 3 pp. Carnegi zālē, Auroras novada Ziemassvētku sarīkojums. Svētbridis, māc. A. Rautenšilds. Bērnu priekšnesumi skolotājas Tiltiņas vadībā. Aurorā decembra mēnesī dievkalpojums nenotiks.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,00 rītā, draudzes baznīcā, 1701 N. Richmond ielā. Māc. G. Straumanis

Čikāgas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

Sv. Pāvila draudze, 1644 So., 11th Ave., Maivudā.

Dievkalpojumi ik svētdienu, plkst. 11-os. Svētdienas skola ik svētdienu; sākas plkst. 9.30.

Kalamazū Sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1,15.

Mineāpoles St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S - 7th Ave.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Steķenberga. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Māc. A. Sudars, 1030 — 30 Ave., Belwood. Ill.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 4-4619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1.15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCA's telpās, 120 W. Lexington Ave.

Māc. A. Piebalgs, Kalamazū, 328 S., Rose St., tel. 4-8255.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 10 no rīta un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā plkst. 2 p.p., bērniem plkst. 1,15 p.p.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1,30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 4-0382.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331. Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Sestdien, 24. decembrī, pl. 7 vakarā Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums. Dziedās Draudzes koris.

25. decembrī, Pirmajos Ziemassvētkos, plkst. 10 rītā dievkalpojums.

31. decembrī, Vecgada vakarā, pl. 7-os vak., dievkalpojums ar dievgaldu.

1. janvārī, Jaunajā gadā, pl. 10 rītā dievkalpojums.

Svētdien, 8. janvārī, pl. 11 rītā dievkalpojums.

Svētdienas skola atsāks mācības 8. janvārī.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto Ont., tel. LE 6-2510.

24. decembrī, plkst. 6 vakarā Deer Park baznīcā Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Dziedās viru koris „Viesturs" un svētdienas skolas koris.

25. decembrī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Ziemassvētku dievkalpojums.

1. janvārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Jaungada dienas dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

24. decembrī, plkst. 6,30 vakarā Ziemassvētku dievkalpojums. Dziedās Viesturs koris.

31. decembrī, plkst. 6,30 vakarā Vecgada vakara dievkalpojums.

Brampotnē:

25. decembrī, plkst. 1,30 p. p. Ziemassvētku dievkalpoj. Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E., 36th St., Hamilton, Ont. Tel. FULton 3-1182.

Hamiltonā, latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

Kas vēlētos iesvētīties nākamajā vasarā, lūgti pieteikties līdz šā gada beigām.

Ziemassvētku vakara dievkalpojumi: 24. decembrī, plkst. 5,30 vakarā, dziedās svētdienas skolas bērni; plkst. 7-os vakarā dziedās draudzes koris. Dziesmu lapiņas.

Otrdien, 27. decembrī, plkst. 6,30 vakarā jaunatnes grupu eglīte baznīcā.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus pakalpojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

SV. KATARĪNES

Māc. J. Praulinš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Sv. Katarīnās latviešu ev.-lut. draudzes Ziemassvētku vakara dievkalpojums 24. decembrī, pl. 4.30 p.p. Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave. Dziesmu lapiņas.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē Ziemassvētku dievkalpojums 25. decembrī, pl. 1,30 p.p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St. Dziesmu lapiņas.

VINIPEGĀ

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont. Tel. RF 3-3906.

MONTREĀLĀ

Māc. V. Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 1-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

24. decembrī, pl. 7,. vakarā Zimassvētku dievkalpojumu vadīs māc. V. Šēfers. Dievkalpojumu ar solo dziesmām kuplinās operdziedātāja Nat. Valdovska, brīvmākslinieks R. Šēfere pie ērģelēm.

31. decembrī, plkst. 7 vak. Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Māc. Arturs Voitkus.

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. - lut. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kancelejā un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224. Draudzes priekšnieks: A.Spūrmanis, 8106 Arcadian Rd., Montreal 29, P. Q., tālr. HU 1-4948; draudzes kasieris: A.Spura, 606 - 64th Ave., L'Abora Plouffe, P. Q. tālr. MU 1-5890.

Piektdien, 23. decembrī, plkst. 7 vakarā Jaunatnes pulciņa Ziemassvētku ieskaņas vakars.

Sestdien, 24. decembrī, plkst. 7,30 vakarā Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums. Dziedās jaunatnes dziesmu ansamblis.

Svētdien, 25. decembrī — 1. Ziemassvētku dienā, plkst. 1,30 p.p. svētku dievkalpojums.

Trešdien, 28. decembrī, plkst. 8.00 vakarā Bībeles stunda. Tēmats: Prāvietis Ījabs. Sestdien, 31. decembrī, plkst. 8.00 vakarā Vecgada dievkalpojums ar dievgaldu. (Jauna gada dienā, 1. janvārī dievkalpojums nenotiks).

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 16 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; viņu gaņums 1350 — Ošavas raidītāja. Tel. AM 1-4218.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA

ūdz ..... **uz** ..... **mēnešiem ar šādu adresi:**

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... **abonementa uzsākšanai — pagarināšanai (Nevajadzīgo svītrot)**

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti turēt savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāčs, 191 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., USA.

Tā bija jautra pirmssvētku biroja darbinieku eglīte, bet tā beidzās ar traģēdiju. Ceļš bija ledains, bet šo nelaimi varēja novērst, ja automašīnas vadītājs nebūtu iebaudījis dažas glāzes par daudz, kuru rezultātā viņa refleksi bija kļuvuši lēni, skats miglains. Tādēļ kādā ģimenē būs tukšs krēsls pie Ziemassvētku vakariņu galda klusā, drūmā mājā. Autovadītājs pavadīs Ziemassvētkus cietumā, un vienīgā dāvana, ko saņems vecā māte, būs sāpoša sirds. Ko lai mācāmies no šī stāsta? — Lai biroju eglītes sarīkojumos pudeļu aizbāžņi paliek savās vietās.

ZIEMASSVĒTKU EGLĪŠU AUDZĒŠANA KANADĀ

(Canadian Scene) Ziemassvētku eglīte ir senu laiku tradīcija Eiropas un Kanadas mājās. Tās vēsturi varētu sameklēt jau tik senos laikos, kā senā Ēģiptē. Ēģiptieši svētījuši gadu īsāko dienu decembrī ziemas vidus saulgriežos, ienesot savās mājās zaļu datelju palmu zarus. Romieši šai gada laikā dažās savās svētās ceremonijās pacēla zaļu zaru, skandināvi cienīja īpaši egles koku. Karalienes Viktorijas virs, kas bija vācu princis, no savas dzimtās Vācijas ieveda paradumu iekorēt egli ar svecītēm un zelta vizuļiem, un padarīja to par svarīgu Ziemassvētku svinēšanas sastāvdaļu Anglijā.

Mūsu dienās Ziemeļamerikas pilsētās eglīte ir saite ar mežu. Agrāk pionieru ģimenes Kanadā — vecāki un bērni — piedalījās ekspedīcijās uz mežu, lai izraudzītu un paši nocirstu sev egliti. Mūsu dienās modernie likumi aizsargā mežus, kas pieder privātām personām, tādēļ tagad bērni kopā ar tēti dodas uz tuvāko ielas stūri, kur pārdod eglītes.

Eglīšu sagāde pilsētās tirgum ir izveidojusies par ienesīgu pasākumu. No 45 miljoniem eglīšu, ko Savienotās valstīs popirka pagājušā gadā, pāri par 12 miljoniem bija nākušas no Kanadas. Šī lielā prasība radīja vajadzību atrast metodi, kā ražot Ziemassvētku eglītes, kuras galvenokārt cērt privātos mežos. Pie šīs sistēmas ir vieglāk regulēt šo kociņu kvalitāti un kvantitāti.

Ziemassvētku eglīšu audzētavās kociņus stāda rindās sešu pēdu attālumā vienu no otras, apm. 1200 kociņus uz akra. Kad tie sasniedz sešu vai septiņu pēdu garumu, tie ir piemēroti ciršanai. Līdz šim Skotijas priede ir izrādījusies par labāko kociņu plantācijas metodei. Balzama un Duglasa eglei vajadzīgs ilgāks laiks, lai sasniegtu vajadzīgo garumu, kamēr Skotijas priede jau derīga tirgum piecu līdz septiņu gadu laikā pēc stādīšanas.

Īpašās audzētavās no selekcionētām sēklām izaudzētos stādiņus izstāda un tos jāapgriež, lai tie augtu kupli, bet ne gari. Tos jāapmiglo, lai pasargātu no insektiem, un jāmēslo, lai nodrošinātu vienmērīgu augumu un veselīgu salapojumu. Tie prasa tādu pašu kopšanu un uzmanību kā kviešu lauks. Kad kociņi ir gatavi ciršanai, audzētājam tie uzmanīgi jānocērt un vienādi jāpadarina rezgaļi. Tad kociņi rūpīgi jāiesaiņo nosūtīšanai, lai nesabojātu zarus. Eksportam uz ASV vienāda garuma kociņus sasaiņo saiņos.

Kaut gan stādiņu cena šādu plantāciju vajadzībām ir visai piemērota, tomēr audzētājam kociņu izaudzēšana līdz vajadzīgajam lieluma m. maksā 50 centus. Kanadas audzētājiem, kas sekmīgi apkaro uguni, sausumu, kaitēkļus, zemaudzi un zagļus, un kas spēj financēt astoņu gadu audzēšanas periodu, līdz kociņi ir gatavi pārdošanai, var, varbūt, iegūt 47 centus līdz $1.50 par kociņu (pārdodot vairumā) vietējiem aģentiem, kas tos savukārt pārdod S.V. firmām par miljoniem dolaru, kuras tos uzglabā saldētavās. Kanadā siktirdzniecībā iegūst par kociņiem no $1.- līdz $5.-.

RĪGĀ CELS MILZU SPIESTUVI

Padomju telegrafa aģentūra TASS ziņo, ka Rīgā paredzēts celt lielu spiestuvi, kas spētu dienā iespiest vienu miljonu laikrakstu eksemplāru.

No šī ziņojuma redzams, ka krievi nodomājuši Rīgā iespiest krievu avīzes visas Padomju Savienības vajadzībām. Tas liecina, ka Latvijas poligrafiskā rūpniecība, kas Latvijas neatkarības laikā bija sasniegusi augstu līmeni, noder krieviem par parauga. Bet šis Maskavas projekts saskan ar Kremļa politiku stiprināt Latvijā krievu elementu tais žīdu likvidētājs Ādolfs Eichmans.

Kā vislabāko pierādījumu par ziņu patiesību žurnālists Dž. MakGrass min Heinricha Himlera 1945. g. 22. janvāra vēstuli, rakstītu toreizējiem gauleiteriem, kurā teikts, ka daļai partijas vadītāju jau vistuvāko dienu laikā būs jādodas uz ārzemēm kādā slepenā misijā. Šo slepeno misiju minētais žurnālists izskaidro kā došanos trimdā uz Dienvidameriku.

Sešas nedēļas pēc Hitlera Vācijas bojā ejas arī atlikušās zemūdenes izbēgušas uz Argentīnu. Reportieris MakGrass ir pārliecināts, ka Hitlers atstājis Berlīni jau vairākus mēnešus pirms Berlīnes ielenkuma. Firers ar savu jauno sievu Evu Braunu izkāpuši San Clemente de Tuya piekrastē un kopš tā laika pazuduši bez vēsts. Kad toreizējais ASV vēstnieks Argentīnā S. Breidens (Braden) griezies pie Argentīnas valdības pēc paskaidrojumiem sakarā ar iegūto informāciju, tad valdības iestādes paskaidrojušas, ka informācija par nacistu ierašanos Argentīnā ir izgudrota un nepareiza. Vēlāk sūtītie ASV izlūkošanas dienesta aģenti konstatējuši, ka ziņas par vācu zemūdeņu ierašanos Argentīnā ir ļoti pareizas. Ap 100 iztaujāto aculiecinieku zinājuši stāstīt, ka viņi redzējuši vairākas vācu zemūdenes, bet kaŗaviri, kas tās apsargājuši, nekad nevienu nav pielaiduši tik tuvu, lai varētu izpētīt sīkāk operācijas norisi. Šo gadījumu jo plaši atreferējis arī laikraksts „Critica", par spīti draudiem un brīdinājumiem attiecībā uz raksta publicēšanu. Par brīdinājumu neuzklausīšanu laikraksts piedzīvojis nepatīkamas konsekvences: nacistu kustības atbalstītāji ielauzušies redakcijā un mēģinājuši nodedzināt visu celtni. Rezultātā laikrakstam radušies tūkstošiem dolaru lieli zaudējumi un sadusmē nogalinātas pat divas personas.

Atgriežoties vēl pie Hitlera nezināmā likteņa, jāmin Ņujorkas „make-up" eksperta Edija Senca domas. Pēdējais ir pārliecināts, ka Hitlers dzīvo kādā mazā Argentīnas ciemā teicami nomaskojies. „Nebūtu nekāda problēma pārveidot bij. vadoņa seju un augumu," izteicies E. Sencs, „šķiet, visgrūtāk būs noslēpt Hitlera īpatās acis, kas bija izteikti raksturīgas." Bij. vēstnieks Argentīnā S. Braidens vēl nesen izteicies: „Ja Argetinas valdība nebūtu atteikusies sadarboties, tad mums (sabiedrotajiem) būtu izdevies apcietināt daudzus ievērojamus nacistu dižvīrus."

VAI HITLERS DZĪVS?

NEBEIDZAS NACISTU MEKLĒŠANA ARĢENTĪNĀ

Ir pagājuši 15 gadi, kopš kādreiz varenās Lielvācijas sabrukšanas ar bēdīgi slaveno beigu posmu Nirnbergā pie karātavām. Ja šajā starptautiskajā tribunālā būtu notiesāti divi visvairāk kārotie dižvīri — Ādolfs Hitlers un Mārtiņš Bormans, tad, šķiet, neviens vairs neinteresētos par pārējo ievērojamāko nacistu likteņiem. Tagad, sakarā ar Ādolfa Eichmana uziešanu Argentīnā, nc jauna amerikāņu presē parādījušies raksti, ka Argentīnā mitinās arī Adolfs Hitlers ar Evu Braunu un Mārtiņu Bormani. Amerikāņu žurnālists Džordžs MakGrass ir pārliecināts, ka agrākais diktātors ar zemūdeni devies uz Argentīnu un kopā ar Bormani dzīvo Patagonijas apkārtnē. Jau 1943. gadā augstākie nacistu vadītāji paredzējuši kapitulāciju. Tādēļ pamazām un bez steigas tie sākuši naudu un vērtslietas izvest uz Dienvidameriku. Minētā gada novembrī Hitlers pavēlējis Vilijam Kēnam (Koehn) doties uz Argentīnu ar zemūdeni, kas bijusi piekrauta ar Hitlera personiskām mantām. Visa krava (gleznas un vērtslieta) bijusi vairāku miljonu dolaru vērtībā. Pēc visai slepenā ceļojuma zemūdene iznirusi virspusē tikai Mar del Plata ciemata tuvumā. Pēc tam vērtīgā krava ar nelielām laivām lielā steigā nogādāta drošībā. Šo faktu sabiedroto slepenajam dienestam atklājis pats Kēns īsi pēc kara beigām.

Esot zināms, ka arī lieladmirālis K. Dēnics un J. Ribentrops jau 18 mēnešus pirms kapitulācijas nogādājuši savus kapitālus drošībā. Drezdenes banka Berlīnē vispirms visu naudu nosūtījusi uz Šveici, pēc kam tā pārtransportēta uz Argentīnu. Tuvojoties kara beigām, sākušies arī augstāko nacistu plūdi uz Argentīnu. Parastais ceļš bijis caur Spāniju. Šādā veidā Argentīnā nokļuvis arī tagad sagūstītais žīdu likvidētājs Ādolfs Eichmans.

ULDIS KAKTIŅŠ — MEISTARA FORMĀ

Bostonas labākais latviešu paukotājs, pēc pabāla sezonas iesākuma, izpelnījies ievērību ar dubultuzvaru divās Jaunanglijas paukošanas (amerikāņu A.F.L.A.) meistaribās.

M.I.T. jaunajā sporta pilī Uldis Kaktiņš floretes „Open" sacīkstēs spēja pieveikt bij. ASV valstsvienības spēku Ričardu (5:1) un pag. sezonas Jaunanglijas meistaru Džonsonu (5:2). Nezaudējot arī pārējiem sacenšoņiem (to starpā Harvardas un M.I.T. labākajiem pārstāvjiem). Uldis pārliecinoši ieguva zelta medaļu. Šis bija 1. gadījums, kad floretē kāds latviešu paukotājs spējis uzvarēt t. s. „Open" meistaribās.

Nedēļu vēlāk Uldis, startējot „C" klases (trešā augstākā klase ASV) zobena meistaribā, guva atkal uzvaru. Šoreiz gan tā tika izcinīta ar lielākām grūtībām, bet demonstrējot lielāku fizisku gatavību. Techniski pagaidām Uldis ir pilnvērtīgāks floretes celiņā.

Šajās pašās sacīkstēs I. Graudiņš spēja ierindoties 3. vietā. Egilam Kaktiņam uzvarot vājāk pārstāvētās špagēs „handikapa" sacīkstēs, latviešu paukotāji atkal izvirzījušies Jaunanglijas klubu konkurencē pirmajā vietā.

K.

TLB SESTDIENAS SKOLAS EGLĪTE

TLB skolas Ziemassvētku eglītes sarikojums notiks Jaunā gada dienā, 1961. gada 1. janvārī, plkst. 4 p. p. Sv. Andreja baznīcas telpās.

Svētku uzvedumā Annas Brigaderes „Sprīdītis" (pirmie trīs cēlieni). Priekšnesumiem sekos tautas dejas un rotaļas. Skolas draugus un labvēļus, kā arī bērnus, kas skolā nemācās, īslūdz TLB skolas saime.

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

Timmas ogļraktuvēs cietušais Alans Rose Toronto slimnīcā 16. decembrī miris ar nieru infekciju. Nelaimes gadījums notika 19. nov. Timmas ogļraktuvēs. Cietušais izkļuva zemes virsū tikai pēc 69 stundām ar smagi sapiestu krūšu kurvi un salauztām kājām.

Domīnijas statistiskais birojs Otavā ziņo, ka patlaban visā Kanadā ir 420.000 bezdarbnieku. No 15. oktobŗa līdz 15. novembrim darbu zaudējuši 60.000 kanadiešu. Salīdzinājumā ar iepriekšējā gada novembri, bezdarbnieku skaits palielinājies par 50.000.

Šinīs dienās laikraksts „Toronto Daily Star" izraudzīja šīs sezonas „Metro Sweetheart" resp. skaistāko jaunavu, kas mācās kādā Toronto vidusskolā. Uz šo godu kandidēja arī latviete Inese Akmene.

Montreālas „Lokomotive Works" firma parakstījusi līgumu par 4.000.000 dolariem, uzņemties pagatavot 40 apakšzemes dzelzceļa vagonus priekš Toronto Universitī avēnijas pazemja. Lai kaut cik mazinātu lielo bezdarbu, fabrika uzņems darbā galvenokārt kanadiešu strādniekus. Jaunie vagoni būs 74 pēdu gari un spēs uzņemt apmēram 50 pasažierus vairāk. Pašreizēja Jonga apakšzemes dzelzceļa vagoni ir 57 pēdu gari.

VĒSTULES

(Pārnesums no 2. lpp.)

prezidenta, jo „izgāst dusmas" uz to nozīmējot nesaprast lielo demokratiju garu . . . Cik jauki vārdi, bet tomēr tik apbrīnojami līdzīgi jau sen agrāk kaut kur citur dzirdētiem: „Par vienotu partiju un viņas ģenerāllīniju!"

Un tālāk — tā esot ciņa pret vējdzirnavām, ja kāds kritizē šo rožā dulķi. Mēs visi varētu likties saldā dusā un pamosties pa reizei, līdzīgi pašam „ksam" uzsaukt pat „ozlannā," ja Jaltas gara atjaunotāju mašīna būtu tikai tāda samērā nevainīga un pat romantiska lietiņa, kā vējdzirnavas. Diemžēl, Rūzvelta ēras mašīna ir īstas dzirnavas, kas, pirms pēdējie desmit gadi [illegible] iedarbinātas, vēl [illegible] rāk brīvo tautu miljonus, [illegible] tā — arī mūsu pašu tautas brāļus dzimtenē. Un ja nu kāds ieteic mums visiem liet ūdeni uz šīm dzirnavām, tad jādomā, ka tas taču laikam pats nezina, ko dara . . .

Beigās -ks atkal atkārto jau reiz pateikto nepatiesību, ka Eizenhauers tomēr esot bijis galvenais vainīgais ģen. Mekartura atlaišanā, jo esot bijis Trūmena galvenais padomnieks un pat demokratu partijas biedrs (!). Šķiet, lielāku absurdu par grūti iedomāties. Savās atmiņās Trūmens taču skaidri pasaka, ka Mekartūra lietā uzklausījis savu ministru un Pentagona vaditāju domas, bet taču ne Eizenhauera, kurš tajā laikā nemaz neatradās Amerikā, bet kā NATO virspavēlnieks Eiropā.

Redzot demokratu saskelto stāvokli, Trūmens gan mēģināja arī Eizenhaueru ievilkt demokratos, piedāvājot viņam kandidatūru prezidenta vēlēšanās 1952. g., bet uzvarētājs Otrā pasaules karā — Eizenhauers vēl ļoti labi atcerējās visas demokratu valdību nejēdzīgās pavēles amerikāņu armijai — neieņemot Berlini. Viņi un Prāgu, un atstāt tās komūnistiem, kā arī necilvēcīgos rīkojumus — izdot čekai Lincā un citur brīvībā nokļuvušos krievu pretkomūnistus. Tāpat — demokratu ministra ģen. Maršala un visas Trūmena valdības atbalstu komūnistu iekārtas nodibināšanai Ķīnā.

Līdz ar pārējiem amerikāņu kaŗaviriem ģen. Eizenhauers smagi izjuta šo viņa dzimtenei uzvelto lielo kaunu, kaut gan pēc saviem liberālajiem uzskatiem varēja būt tuvāk demokratiem, nekā toreiz vēl konservātīvā Tefta vaditiem republikāņiem. Viņš tomēr noraidīja Trūmena vilinošo piedāvājumu un mazliet vēlāk pieņēma republikāņu piedāvājumu kandidēt.

Tas ir īsta amerikāņa un arī īsta pretkomūnista ceļš!

Alberts Kalniņš.

CITUS „PAMĀCA", PATS GREKO . .

Latvijas Amerikā redakcijai:

L.A. 10. dec. lasītājs -ks norāj Albertu Kalniņu, kas izgāžot dusmas piparotā rakstā pēc vēlēšanām pret nākošo ASV prezidentu, norādot, ka Kalniņš vēl dzīvojot „Perona" audzināšanas garā u. t. t., bet pats nekaunās izteikt tiešu apvainojumu ASV prezidentam Eizenhaueram, apvainojams cieniīšanu ģenerāli, ka tas, veca naida dēļ, atlaidis no amata kādu citu ģenerāli (Mekartūru). Šāda neatbildīga nlāpāšana ir neattaisnojama — tā nobāl Alberta Kalniņa „piparotā" raksta priekšā.

Mag. iur. E. Laviņš.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

31. decembrī — Latviešu YMCA's un Lāpas kopīgs eglītes vakars Centrālā YMCA'ā.

31. decembrī — tradicionālā Jaungada sagaidīšanas balle — Palace Pier deju zālē. DV Toronto saime.

31. decembrī — TL b-ba savās telpās riko Jaungada sagaidīšanu.

1. janvārī — Toronto latviešu skolas eglīte.

7. janvārī — Kurzemes cietokšņa cīnītāju un veco strēlnieku Ziemassvētku kauju atceres vakars Saulainē.

14. janvārī — Viesturu kora koncerts par labu latviešu skolai.

14. janvārī — Zaķu balle Columbus zālē. T.L.M.M. klubs.

21. janvārī — Preses balle. Palace Pier zālē.

29. janvārī — TLTA sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcere.

4. februārī — tradicionālais Vilibalda Drosmiņa karnevāls — Palace Pier.

10. februārī — Nakts Latiņu kvartālā Leasida Memmorial Community Gardens.

18. februārī — DV Kanadā teātŗa izrāde.

24. febr. — Mākslinieku karnevāls Columbus Hall.

25. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienību 10 g. jubilejas sarīkojums Sv. Andreja baznīcas telpās.

2. martā Jāņa Kalēja un Felicitas Maizītes-Kalējas koncerts.

5. martā — plkv. Kalpaka piemiņas dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.

17. martā — Kalpaka bataljona atceres balle Club Kngway telpās.

HAMILTONĀ

31. decembrī — HLB jaungada balle.

14. janvārī — Draudzes dāmu komitejas balle Rainbow zālē.

15. janvārī — gleznotāja Jāņa Dekšņa gleznu izstādes atklāšana baznīcas apakš. telpās.

28. janvārī — Latviešu skolas Draudzīgais aicinājums un Kr. Barona sarīkojums.

29. janvārī — HLB gada pilnsapulce Latviešu namā.

4. februārī — Toronto latviešu biedrības drāmatiskā ansambļa viesizrāde ar M. Zīverta lugu „Akste" Dalewood skolā.

11. februārī — 6. karnevāls Pigbridžā.

25. februārī — Prof. Dr. P. Kļaukas referāts.

4. martā — Valmieriešu tuvināšanās vakars Latviešu namā.

25. martā — Gadskārtējais literārais vakars ar Dr. P. Vasariņa referātu.

15. aprīlī — Apvienotā vīru kora „Viesturs" koncerts. Rīko HLB.

16. aprīlī — Toronto 1. latviešu ev.-lut. draudzes kora garīgais koncerts baznīcas telpās.

ST. KATARINĒS

31. decembrī — Beacon Motor Hotel Vanadžu kopas Jaungada sagaidīšanas balle.

NIAGARĀ

13. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki un jaunatnes vienību turnīrs basketbolā.

1. un 2. jūlijā — gadskārtējās draudzības un jaunatnes dienas.

LATVIJAS AMERIKA
pārstāvis
ST. KATARINĒS
R. Grehle, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
kārto abonementu, sniedz uzpieņem informāciju.

Šie senie un patiesie vārdi, kas atskanēja pirmajos Ziemassvētkos t pat pirms 2000 gadiem, ir mums dziļi nozīmīgi arī šodien.
Tiem, kas nākuši no citām zemēm un Kanadu padarījuši par patikamu mājvietu, šis svētku laiks ir divkārši nozīmīgs. Tāpat kā Ziemassvētku simbols — miers virs zemes — ir lielākā svētku dāvana, Kanada mums ir brīvības zeme, kur varam netraucēti un brīvi dzīvot, cerot uz vēl labāku nākotni.

Šīs zemes iedzīvotāji godam novērtē ieceļotāju lielos sniegumus, ko tie devuši kultūrālā, saimnieciskā, politiskā un rūpniecības laukā, tā padarot šo zemi par vienu no ievērojamākajām plašajā pasaulē.

Es, DENISON MINES LIMITED prezidents, visu mūsu vadošo amatpersonu un darbinieku, kuŗi atrodas visās pasaules malās, vārdā, sirsnīgi vēlu jums, kas ar savu labo arodu prasmi, paražām un kultūru tik daudz šai zemei devuši — priecīgus Ziemassvētkus un visu to labāko Jaunajā gadā!

Stephen B. Roman
President

DENISON MINES LIMITED
Executive Offices: 360 Bay Street, Toronto, Ontario
Mine Office: Spragge, Ontario